

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

53. kos.

V LJUBLJANI, DNE 23. APRILA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

255. Konkurni (stečajni) zakon za kraljevino Jugoslavijo.

256. Zakon o prisilni poravnavi izven konkurza.

257. Zakon, s katerim se uvajata konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza.

258. Uredba o tarifah za nagrade upravitelju konkurzne mase in za nagrade upravitelju prisilne poravnave izven konkurza.

259. Odredba, s katero se odkazujejo sreskemu načelstvu v Ptuj izvestni posli iz področja mestnega načelstva ptujskega.

Razne objave iz »Službenih Novin«.

Zakoni in kraljevske uredbe.

255.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji

kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Konkurzni (stečajni) zakon za kraljevino Jugoslavijo.*

Prvi del.

Konkurzno pravo.

Prvo poglavje.

Učinki uvedbe konkurza.

I. oddelek.

Obče odredbe.

Začetek učinka konkurza.

§ 1.

Pravni učinki uvedbe konkurza nastopijo z začetkom onega dne, ko se oklic o uvedbi konkurza nabije na sodni deski konkurznega sodišča.

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. decembra 1929., št. 282/CXV.

Če se uvede konkurz istočasno, ko se ustavi poravnalno postopanje izven konkurza, ali če se uvede konkurz na predlog, podan v petnajstih dneh od dne, ko je bilo to postopanje ustavljeno, ostane pravni učinek uvedbe poravnalnega postopanja v veljavi, dokler se ne uvede konkurzno postopanje. Roki, ki jih je računati po tem zakonu od dne, ko je bil podan predlog za uvedbo konkurza, ali od dne, ko je bil konkurz uveden, se računijo v omenjenih primerih od dne, ko je bil podan predlog za uvedbo poravnalnega postopanja, odnosno od dne, ko je bilo to postopanje uvedeno.

Odvzem imovine prezadolžencu.

§ 2.

Z uvedbo konkurza se odvzame prezadolžencu prosto razpolaganje z vso ono imovino, ki jo ima v tem času ali ki jo pridobi, dokler traja konkurzno postopanje, kolikor ni ta imovina izvzeta od izvršbe (konkurzna masa).

V konkurzno maso spadajo tudi prezadolženčevi loterijski dobitki in njega vloge pri poštni hranilnici.

Prezadolženčeva imovina se vzame v hrambo in upravo po odredbah tega zakona ter se porablja za skupno poplačilo osebnih upnikov, ki imajo ob času, ko se konkurz uvede, proti prezadolžencu imovinskopravne zahtevke (konkurzni upniki).

Prezadolženčeva pravna dejanja.

§ 3.

Prezadolženčeva pravna dejanja, ki se nanašajo na konkurzno maso in ki se store po uvedbi konkurza, nimajo pravnega učinka proti konkurznim upnikom. Ono, kar je prejela masa iz takih dejanj,

se vrne drugemu pogodniku, kolikor je ostalo masi od tega korist.

Ako se plača kakšen dolg prezadolžencu po uvedbi konkurza, je oproščen zavezanec samo, če je prišlo to, kar je bilo plačano, v konkurzno maso ali če zavezanec ob času plačila ni vedel, da je konkurz uveden, in če to njegovo neznanje ni posledica opustitve potrebne skrbnosti (ni moral vedeti).

Pridobitev po dediščini, volilu in naklonitvi med živimi.

§ 4.

Upravitelj konkurzne mase sme namesto prezadolženca sprejeti dediščino, toda samo, če se dediščina popiše; če ne sprejme dediščine ali če odkloni volilo ali ono, kar mu je naklonjeno s pravnim poslom med živimi, se izloči dotična pravica iz konkurzne mase v prezadolženčevo korist.

Vzdrževanje prezadolženčeve in njegove rodbine.

§ 5.

Kar pridobi prezadolženec s svojim delom, dokler traja konkurz, ali kar se mu brezplačno nakloni, mu je prepustiti toliko, kolikor je potrebno za njegovo vzdrževanje in za vzdrževanje onih oseb, ki jih je po zakonu zavezan vzdrževati.

Prezadolženec nima pravice do vzdrževanja iz konkurzne mase. Vendar pa sme dajati upravitelj konkurzne mase prezadolžencu in njegovi rodbini po pristanku upniškega odbora potrebno vzdrževalnino iz konkurzne mase.

Če stanuje prezadolženec v hiši, ki pripada konkurzni masi, mu mora prepustiti upravitelj konkurzne mase najpotrebnejše prostore za njegovo stanovanje in za stanovanje onih njegovih rodbinskih članov, ki žive z njim skupno, dokler se hiša ne izroči kupcu; toda če dela prezadolženec ovire, mu sme konkurzni sodnik na upraviteljev predlog odvzeti te prostore.

Bolnikov in porodnic ni dopustno prisiliti, da zapuste stanovanje, dokler ga ne morejo zapustiti brez nevarnosti za svoje zdravje.

Učinek konkurza na pravde.

§ 6.

Pravde, s katerimi se ostvarja ali zavaruje zahtevek do imovine, spadajoče v konkurzno maso, se ne smejo po uvedbi konkurza zoper prezadolženca ne začeti ne nadaljevati.

Pravde zbog ločitvenih zahtevkov ali zaradi tega, da se iz konkurzne mase izločijo predmeti, ki ne spadajo vanjo, se smejo začeti ali nadaljevati tudi po uvedbi konkurza, toda samo zoper upravitelja konkurzne mase.

Pravde o zahtevkih, ki se vobče ne nanašajo na imovino, spadajoče v konkurzno maso, zlasti one, ki jim je predmet prezadolženčeva osebna dajatev,

sme začeti ali nadaljevati prezadolženec tudi, dokler traja konkurz, in take pravde se smejo začeti ali nadaljevati tudi zoper njega.

Prekinitev in prevzem pravd.

§ 7.

Vse pravde, ki jih je začel prezadolženec ali kdorkoli zoper njega, izvzemši one, ki so omenjene v § 6., tretjem odstavku, se prekinajo z uvedbo konkurza. Ta prekinitev se tiče tudi prezadolženčevih sospornikov, če so z njim enotna sporna stranka (§ 115. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih).

Postopanje smejo prevzeti upravitelj konkurzne mase, prezadolženčev sospornik in nasprotnik.

Pravde glede onih zahtevkov, ki se morajo prijaviti v konkurzu, se ne smejo prevzeti pred koncem odrejenega ugotovitvenega naroka. Te pravde smejo prevzeti namesto upravitelja konkurzne mase tudi oni upniki, ki so na omenjenem naroku prerekali dotično terjatev.

Upravitelj konkurzne mase ne prevzame pravde.

§ 8.

Če upravitelj konkurzne mase odkloni vstop v pravdo, ki jo je začel prezadolženec ali ki je bila uvedena zoper njega zaradi izločitve stvari, ki ne spadajo v konkurzno maso, je zahtevek ali dotične stvari izločiti iz konkurzne mase.

Smatra se, da je upravitelj konkurzne mase odklonil vstop v pravdo, če se ne izjavi za vstop v pravdo v roku, ki mu ga je odredilo pravno sodišče.

Postopanje smejo prevzeti v tem primeru prezadolženec, njegov sospornik in nasprotnik.

Prekinitev zastaranja.

§ 9.

S prijavo zahtevka v konkurzu se prekine njegovo zastaranje prav tako kakor s tožbo, in zastaranje terjatve proti prezadolžencu začne teči iznova po preteku onega dne, ko je postal sklep o odpravi konkurza pravnomočen.

Glede zahtevkov, prerekanih na ugotovitvenem naroku, se smatra, da je zastaranje zadržano od dne, ko je bil dotični zahtevek prijavljen, do preteka roka, ki je odrejen za vložitev tožbe.

Ločitvene in njim izenačene pravice.

§ 10.

Ko je konkurz uveden, se ne more pridobiti zbog terjatve proti prezadolžencu nobena prisilna zastavna pravica in tudi ne prisilna pravica do poplačila iz stvari, ki spadajo v konkurzno maso.

Z zadržno pravico (retencijo) je postopati v konkurzu kakor z zastavno pravico.

Kolikor ne odreja ta zakon kaj drugega, veljajo odredbe o ločitvenih upnikih tudi za one prezadolženčeve osebne upnike, ki so pridobili zaradi zavarovanja svojih zahtevkov izvestne predmete njegove imovine, zlasti njegove knjižne terjatve.

Učinek konkurza na ločitvene in izločitvene pravice.

§ 11.

Uvedba konkurza ne posega v pravico ločitvenih upnikov (§ 47.), da jih je poplačati posebe, kakor tudi ne v pravico, zahtevati izločitev onih stvari, ki ne spadajo v konkurzno maso.

Konkurzno sodišče ali konkurzni sodnik pa sme vendarle odložiti prisilno prodajo (dražbo) stvari najdlje za šestdeset dni, če se mu zdi to potrebno, da bi se dosegel ugodnejši izkupiček ali da bi se odvrnila škoda, ki bi se drugače povzročila konkurznim upnikom. Čas, za katerega je prisilna prodaja odložena, se ne všteje v rok, za katerega je prvenstvena zastavna pravica za javne davščine omejena.

Ločitvene pravice, pridobljene šele z izvršbo zaradi poplačila ali zavarovanja v poslednjih šestdesetih dneh pred uvedbo konkurza, izvzemši ločitvene pravice javnih davščin, prestateno veljati spričo uvedbe konkurza; vendar pa dobe te pravice zopet moč, če se konkurz odpravi po § 178. Če je dražbeno postopanje glede nepremičnin ustavljeno in če je dovoljena na predlog, podan v roku, ki je predpisan z zakonom o izvršbi in zavarovanju, prisilna zastavna pravica z vrstnim redom zaznambe dražbenega dovolila, odloči dan, ko je bilo v javni knjigi vpisano dovolilo prisilne prodaje.

Če se je zahtevala vnovčitev samo na podstavi take ločitvene pravice, se mora na zahtevek konkurznega sodnika ali na predlog upravitelja konkurzne mase izvršilno postopanje ustaviti.

Če se je izvršila vnovčitev pred uvedbo konkurza ali po njej, se mora privzeti oni del izkupička, ki odpada na take ločitvene pravice, v konkurzno maso.

Vpisi v javne knjige o nepremičninah.

§ 12.

Vknjižbe in predznambe v javnih knjigah o nepremičninah se smejo dovoljevati in izvrševati tudi po uvedbi konkurza, če se ravna njih vrstni red po poslednjem dnevu, ki je pred uvedbo konkurza.

Neodrejene terjatve in rokovne terjatve.

§ 13.

Terjatve, katerih predmet ni denar ali katerih denarni znesek je neodrejen ali je izražen v inozemski valuti, se morajo prijaviti v konkurzu v

vrednosti, izračunjeni v domači valuti na dan, ko je bil konkurz uveden.

Rokovne terjatve veljajo v konkurzu za dospele.

Brezobrestne rokovne terjatve se smejo prijaviti v konkurzu samo v onem znesku, ki dá, če se mu prištejejo zakonite obresti za čas od uvedbe konkurza do dospelosti, znesek, na katerega se glasi terjatev.

Terjatve, ki imajo za predmet periodične dajatve.

§ 14.

Terjatve, ki imajo za predmet plačevanje letnih rent, prispevkov za vzdrževanje ali druge periodične dajatve, se izpremene v glavnico, če jim je čas trajanja odrejen tako, da se določi vsak poedini obrok po § 13., tretjem odstavku; tako določeni zneski se morajo sešteti.

Terjatve, označene v prvem odstavku, katerih trajanje ni odrejeno, se morajo prijaviti v vrednosti, ki jo imajo po ocenitvi na oni dan, ko se uvede konkurz.

Pogojne terjatve.

§ 15.

Kdor ima pogojno terjatev, sme zahtevati iz konkurzne mase zavarovanje plačila, če nastopi odloživi ali če ne nastopi razvezni pogoj. Glede terjatve z razveznim pogojem sme zahtevati upnik plačilo, če dá zavarovanje, da vrne ono, kar je prejel, čim nastopi razvezni pogoj.

Pravice sodolžnikov in porokov proti konkurzni masi.

§ 16.

Sodolžniki, ki odgovarjajo nerazdelno, kakor tudi prezadolženčevi poroki smejo zahtevati v konkurzu, da se jim vrni ono, kar so plačali za prezadolženca pred uvedbo konkurza ali po njej, kolikor jim gre regresna pravica proti prezadolžencu.

Prijaviti smejo v konkurzu tudi svoje zahtevke, da se jim zavaruj ono, kar bi morali morda plačati za prezadolženca. Vendar pa se vzame taka prijava v poštev samo, če niso prijavili upniki, katerim jamčijo, svoje terjatve v konkurzu.

Po uvedbi konkurza smejo prezadolženčevi sozavezanči odkupiti terjatev od svojega upnika ali od naslednika, ki ima proti njim regresno pravico.

Pravice upnikov proti sozavezanecem.

§ 17.

Upnik, ki mu odgovarja več dolžnikov nerazdelno za isti dolg, sme prijaviti, dokler ni popolnoma poplačan, to terjatev v konkurzu vsakega dolžnika s celotnim zneskom, ki še ni bil plačan ob času, ko se je uvedel konkurz.

Če se pokaže, ko je upnik popolnoma poplačan, prebitek, je dopustna regresna pravica do višine tega prebitka po občnih zakonitih predpisih.

P o b o t.

§ 18.

Terjatev, ki jih je bilo moči pobotati že ob uvedbi konkurza, ni treba prijavljati v konkurzu.

Pobot ni izključen zbog tega, ker se ni nastopil glede upnikove terjatve ali prezadolženčeve nasprotno terjatve ob uvedbi konkurza rok ali pogoj, in tudi ne zbog tega, ker se ne glasi upnikova terjatev na denar. Upnikova terjatev se ugotovi zaradi pobota po odredbah §§ 13. in 14. Če je upnikova terjatev pogojna, sme navezati konkurzno sodišče pobot na to, da dá upnik zavarovanje.

§ 19.

Pobot ni dopusten, če je postal konkurzni upnik šele, ko je bil konkurz uveden, dolžnik konkurzne mase ali če se je pridobila terjatev proti prezadolženecu šele po uvedbi konkurza. Prav to velja, če je pridobil dolžnik konkurzne mase nasprotno terjatev sicer še pred uvedbo konkurza, toda je ob času pridobitve vedel ali moral vedeti, da je postal njegov dolžnik (prezadolženec) nesposoben za plačevanje ali da se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza.

Pobot pa je vendarle dopusten, če je pridobil konkurzni upnik nasprotno terjatev šest mesecev pred uvedbo konkurza ali če je bil zavezan, prevzeti terjatev, in ni takrat, ko se je zavezal za to, vedel in tudi ni moral vedeti, da je njegov dolžnik (prezadolženec) nesposoben za plačevanje ali da se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza.

Pobot je dopusten tudi glede terjatev, ki nastanejo po odredbah §§ 21. do 25. ali ki zopet ožive po § 40.

Odgovornost onega, ki odstopi terjatev v inozemstvo.

§ 20.

Upnik odgovarja konkurzni masi za vsako škodo, ki jo je povzročil s tem, da je odstopil kakšno terjatev pred uvedbo konkurza ali po njej bodisi posredno, bodisi neposredno, osebi, živeči v inozemstvu, ob pogojih, po katerih je pobot te terjatve izključen (§ 19.), v inozemstvu pa je dopusten po odredbah dotičnega inozemskega prava.

Če se je odstopila terjatev pred uvedbo konkurza, odgovarja upnik za tako škodo, ako je ob odstopu vedel ali moral vedeti, da je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje.

Izpolnitev dvostranskih pogodb.

a) vobče.

§ 21.

Če nista ob uvedbi konkurza ne prezadolženec ne drugi pogodnik še izpolnila dvostranske po-

godbe ali če je ni še nobeden izmed njiju izpolnil popolnoma, jo sme izpolniti upravitelj konkurzne mase namesto prezadolženca in zahtevati od drugega pogodnika izpolnitev ali pa odstopiti od pogodbe.

O tem se mora izjaviti upravitelj konkurzne mase v roku, ki mu ga odredi konkurzni sodnik na predlog drugega pogodnika; sicer se smatra, da je odstopil od pogodbe.

Če upravitelj konkurzne mase odstopi, sme zahtevati drugi pogodnik povračilo njemu povzročene škode kot konkurzni upnik.

Drugi pogodnik, ki je zavezan, izpolniti pogodbo prvi, sme odreči izpolnitev, dokler ne izpolni pogodbe upravitelj konkurzne mase ali dokler ne dá zavarovanja, da jo izpolni, to pa samo, če ob sklepanju pogodbe ni vedel ali ni moral vedeti za prezadolženčevo slabo imovinsko stanje.

b) pri fiksnih pogodbah o dobavljanju.

§ 22.

Če je predmet pogodbe dobavljanje blaga, ki ima tržno ali borzno ceno, pa je dogovorjeno, da se dobavi točno ob odrejenem času ali točno v odrejenem roku, in nastopi ta čas ali dan, s katerim preteče rok, šele po uvedbi konkurza, se ne sme zahtevati izpolnitev pogodbe, ampak samo povračilo škode, ki se je povzročila s tem, da pogodba ni bila izpolnjena.

Znesek škode, ki jo je treba povrniti, je enak razliki med dogovorjeno kupno in tržno ali borzno ceno, ki jo ima tako blago ob sklepanju z istim izpolnitvenim rokom na drugi delavnik po uvedbi konkurza v kraju izpolnitve pogodbe ali na tržišču, po katerem se ravna cene v kraju izpolnitve.

c) pri zakupnih ali najemnih pogodbah.

§ 23.

Če je vzel prezadolženec kakšno stvar v zakup ali najem, pa se mu ob času, ko je bil konkurz uveden, še ni izročila, sme zakupodavec ali najemodavec odstopiti od pogodbe, vendar pa se mora na upraviteljev zahtevek nemudoma izjaviti o tem; če se ne izjavi, je uporabiti predpis § 21.

Če se je prezadolženec stvar že izročila, sme upravitelj konkurzne mase ali zakupodavec ali najemodavec pogodbo odpovedati v zakonitem ali v dogovorjenem krajšem odpovednem roku; vendar pa ne posega ta odpoved v pravico do povračila škode. Če se je plačala zakupnina ali najemnina vnaprej, velja zakupodavčeva ali najemodavčeva odpoved šele, ko preteče čas, za katerega se je plačala zakupnina ali najemnina vnaprej.

§ 24.

Če je dal prezadolženec stvar v zakup ali najem, se nadaljuje zakupno ali najemno razmerje z upraviteljem konkurzne mase. Toda vnaprejšnje plačilo zakupnine ali najemnine, kolikor ni vpisano v javne knjige, velja proti upravitelju konkurzne

mase samo za oni čas, za katerega bi še trajala pogodba, če bi se bila odpovedala nemudoma po uvedbi konkurza v dogovorjenem roku ali, če takega ni, v zakonitem odpovednem roku. To ne posega v pravico do povračila škode.

Vsaka odsvojitve zakupne ali najemne stvari, ki se izvrši v konkurzu, ima glede zakupnega ali najemnega razmerja učinek prisilne odsvojitve.

č) pri službenih pogodbah.

§ 25.

Če je prezadolženec službodavec in je uslužbenec že vstopil v službo, sme uslužbenec brez opovedi razvezati službeno razmerje v enem mesecu od dne, ko je bil konkurz uveden; upravitelj konkurzne mase pa sme odpovedati to službeno razmerje v zakonitem ali v dogovorjenem krajšem odpovednem roku.

Če prestatne službeno razmerje spričo odpovedi upravitelja konkurzne mase, preden preteče čas, za katerega je bila služba dogovorjena, ali če je bil dogovorjen v pogodbi daljši odpovedni rok, sme zahtevati uslužbenec povračilo škode kot konkurzni upnik.

Predpisi posebnih zakonov o tem, kako vpliva konkurz na službeno razmerje, veljajo še nadalje.

Naročila in ponudbe.

§ 26.

Naročilo, ki ga je komu dal prezadolženec, prestatne veljati z uvedbo konkurza.

Ponudba, ki je prezadolženec ni sprejel pred uvedbo konkurza, ostane veljavna, kolikor ni razvidna iz okolišnosti drugačna ponudnikova volja.

Prezadolženčeva ponudba, ki je drugi pogodnik še ni sprejel pred uvedbo konkurza, ni obvezna za upravitelja konkurzne mase.

II. oddelek.

Izpodbijanje pravnih dejanj, izvršenih pred uvedbo konkurza.

Izpodbijalna pravica.

§ 27.

Vsa pravna dejanja, ki se tičejo prezadolženčeve imovine in so se izvršila pred uvedbo konkurza, se smejo izpodbijati po odredbah tega oddelka in proglasiti proti konkurznim upnikom za neveljavna.

Izpodbijanja ne preprečuje činjenica, da se je pridobil za dejanje, ki se izpodbija, izvršilni naslov ali da se je to dejanje že ostvarilo z izvršbo. Če se proglasi to pravno dejanje za neveljavno, prestatne proti konkurznim upnikom tudi učinek izvršilnega naslova.

Za pravna dejanja se smatrajo tudi opustitve, spričo katerih je dolжник izgubil kakšno pravico

ali s katerimi so bili proti njemu zasnovani, pridržani ali zavarovani imovinskopravni zahtevki. Zrav to velja, če je prezadolženec opustil, sprejeti dediščino.

Razlogi za izpodbijanje.

a) Oškodovalna namera.

§ 28.

Izpodbijati je moči:

1. vsa pravna dejanja, ki jih je izvršil prezadolženec v poslednjih desetih letih pred uvedbo konkurza z namero, oškodovati svoje upnike, in je bila ta namera drugemu pogodniku znana;

2. vsa pravna dejanja, s katerimi se oškodujejo prezadolženčevi upniki in ki jih je izvršil prezadolženec v poslednjih dveh letih pred uvedbo konkurza, če je moral drugi pogodnik vedeti za oškodovalno namero;

3. vsa pravna dejanja, s katerimi se oškodujejo prezadolženčevi upniki in ki jih je izvršil prezadolženec v poslednjih dveh letih pred uvedbo konkurza proti svojemu zakonskemu drugu pred ženitvijo ali med zakonom ali proti drugim bližnjim svojcem ali v prid omenjenim osebam, razen če drugemu pogodniku ni bila ob izvršitvi pravne dejanja niti znana niti ni morala biti znana prezadolženčeva oškodovalna namera.

b) Odsvojitve imovine za slepo ceno.

§ 29.

Izpodbijati je moči kupne, menjalne in dobavne pogodbe, ki jih je sklenil prezadolženec v poslednjih šestih mesecih pred uvedbo konkurza, če je drugi pogodnik vedel ali moral vedeti, da odsvoja prezadolženec z omenjenimi pogodbami imovino za slepo ceno na škodo svojih upnikov.

c) Brezplačna in njim izenačena razpolaganja.

§ 30.

Izpodbijati je moči nastopna pravna dejanja, izvršena v poslednjih dveh letih pred uvedbo konkurza:

1. prezadolženčeva brezplačna razpolaganja, kolikor ne gre za izpolnitev zakonite dolžnosti, za običajna prigodna darila ali za razpolaganja v primerni višini, ki so se dala v obče koristne namene ali s katerimi je prezadolženec izpolnil moralno dolžnost ali zahtevek spodobnosti;

2. pridobitev prezadolženčevih stvari na podstavi odločbe sodnega ali upravnega oblastva, če se je dala nasprotna vrednost iz prezadolženčevih sredstev; če so pridobili te stvari prezadolženčevi bližnji svojci, se domneva, da se je dala nasprotna vrednost iz prezadolženčevih sredstev;

3. zavarovanje ali vrnitev dote, kolikor ni bil prezadolženec zavezan za to z zakonom zbog tega, ker je prestala zakonska skupnost, ali s pogodbo, sklenjeno ob ženitvi ali ustanovljeno ob oddaji

dote, ali s pogodbo, sklenjeno pred dlje kot dvema letoma pred uvedbo konkurza;

4. zavarovanje in izročitev zaženi in vdovščine.

č) Naklanjanje ugodnosti upnikom.

§ 31.

Izpodbijati je moči upnikovo zavarovanje ali poplačilo, izvršeno potem, ko je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje ali ko se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza, ali izvršeno v poslednjih šestdesetih dneh prej:

1. če upnik vobče ni smel zahtevati zavarovanja ali poplačila ali vsaj ne ob onem času, v onem obsegu ali na oni način, razen če ni bil postavljen zavarovani ali poplačani upnik s tem v ugodnejši položaj pred ostalimi upniki;

2. če se je izvršilo zavarovanje ali poplačilo v prid bližnjim svojcem, razen če dokažejo, da niso vedeli in tudi niso morali vedeti, da jim je namerjal nakloniti prezadolženec ugodnost pred ostalimi upniki;

3. če se je izvršilo zavarovanje ali poplačilo v prid drugim osebam, ne pa onim, ki so omenjene pod št. 2., pa so te osebe vedele ali morale vedeti, da jim namerja nakloniti prezadolženec ugodnost pred ostalimi upniki.

Vendar pa je izpodbijanje izključeno, če je bil postavljen upnik v ugodnejši položaj pred ostalimi upniki najmanj šest mesecev, preden je bil konkurz uveden.

d) Vednost o nesposobnosti za plačevanje.

§ 32.

Izpodbijati je moči nastopna pravna dejanja, ki so se izvršila potem, ko je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje ali se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza:

1. pravna dejanja, s katerimi je dobil prezadolženec bližnji svojec za svojo konkurzno terjatev zavarovanje ali poplačilo, kakor tudi pravne posle, ki jih je sklenil prezadolženec s svojim bližnjim svojcem in ki so škodljivi za konkurzne upnike, razen če ta bližnji svojec dokaže, da ni vedel in tudi ni moral vedeti, da je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje ali da se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza;

2. pravna dejanja, s katerimi je drug konkurzni upnik zavarovan ali poplačan, kakor tudi vse pravne posle, ki jih je sklenil prezadolženec z drugimi osebami in ki so škodljivi za upnike, če je drugi pogodnik vedel ali moral vedeti, da je prezadolženec nesposoben za plačevanje ali da se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza.

Če je teklo ob času, ko se je izvršilo pravno dejanje ali izvršil pravni posel, ki ju je moči izpodbijati po predpisih prvega odstavka, zoper prezadolženca postopanje za prisilno poravnavo izven konkurza, se drugi pogodnik ne more izgovarjati, češ, da ni vedel za prezadolženčovo nesposobnost za plačevanje.

Po predpisih prvega odstavka ni moči izpodbijati prezadolženčevih pravnih dejanj ali pravnih dejanj poravnalnega upravitelja, ki so se izvršila ob času, dokler je trajalo poravnalno postopanje, in ki jih dopušča za nadaljevanje prezadolženčevega obrata zakon o prisilni poravnavi izven konkurza.

Izpodbijanje je izključeno, če so se izvršila dejanja, omenjena v tem paragrafu, najmanj šest mesecev prej, kot je bil konkurz uveden.

Izpodbijanje plačila meničinčekov.

§ 33.

Na podstavi predpisov § 31., št. 2. in 3., in § 32., prvega odstavka, ni moči zahtevati povračila onega, kar je plačal prezadolženec na menico, če je moral drugi pogodnik po meničnem zakonu sprejeti plačilo, da ne bi izgubil regresne pravice proti ostalim meničnim zavezanecem.

Vendar pa sme zahtevati upnik, ki mu gre izpodbijalna pravica, povračilo plačane menične vsote od poslednjega regresnega zavezanca ali, če je oddal ta menico na račun druge osebe, od te osebe, ako sta vedela ali morala vedeti ta poslednji regresni zavezanec ob času, ko je bila dana menica v promet, ali omenjena druga oseba ob času, ko je dala nalog, da se da menica v promet, da jima namerja prezadolženec nakloniti ugodnost pred ostalimi upniki ali da je prezadolženec nesposoben za plačevanje ali da se je podal zoper njega predlog za uvedbo konkurza.

Prednje odredbe je uporabljati zmiselno tudi na čekovna plačila.

Koga je smatrati za bližnjega svojca.

§ 34.

Za bližnje svojce je smatrati zakonskega druga in osebe, ki so s prezadolžencem ali z njegovim zakonskim drugom v sorodstvu ali svaštvu v prvi vrsti ali pa do četrtega kolena v stranski vrsti; potem posinovljenca ali pohčerenko, posinovitelja ali pohčeriteljico, rednika ali rejenca ali onega, ki živi s prezadolžencem v nezakonski skupnosti.

Nezakonsko sorodstvo se izenačuje z zakonskim. Če je prezadolženec družba z omejeno zavezo, je smatrati člane te družbe in njih bližnje svojce v razmerju proti družbi za bližnje svojce.

Izpodbijanje poedinih prodaj.

§ 35.

Prodajo poedinih premičnih stvari v prezadolženčevem obrtnem podjetju je moči izpodbijati samo iz razlogov, navedenih v § 28., št. 1. do 3.

Upravičenost za izpodbijanje tekočih pravn.

§ 36.

Za izpodbijanje je upravičen upravitelj konkurzne mase.

Izpodbijalne zahtevke, ki so jih ostvarjali po edini konkurzni upniki izven konkurza, kakor tudi izvršbe na podstavi naslovov, ki so jih izposlovali konkurzni upniki za svoje izpodbijalne zahtevke, sme ostvarjati, dokler traja konkurzno postopanje, samo upravitelj konkurzne mase. Iz imovine, ki pripade po uspehu teh pravn, odnosno izvršb, konkurzni masi, se morajo poplačati prvenstveno pravdni stroški dotičnih upnikov.

Če teko pravde upnikov zbog izpodbijalnih zahtevkov ob času, ko se konkurz uvaja, se prekinijo z uvedbo konkurza. Upravitelj konkurzne mase sme namesto upnika vstopiti v pravdo ali pa odkloniti vstop (§ 8., drugi odstavek).

Če upravitelj konkurzne mase odkloni vstop v pravdo, jo smejo nadaljevati pravdne stranke samo glede pravnih stroškov. S tem, da je upravitelj konkurzne mase odklonil vstop v pravdo, ne izgubi pravice, izpodbijati dotično dejanje po odredbah tega zakona.

Odredbe prvega do četrtega odstavka ne veljajo za izpodbijalne zahtevke, ki pripadajo ločitvenim upnikom po predpisih o izpodbijanju izven konkurza, da obdrže svojo pravico do ločenega poplačila ali da prerekajo zahtevek drugega ločitvenega upnika glede ločenega poplačila.

Nasprotnik izpodbijanja.

§ 37.

Izpodbijalni zahtevek je moči ostvarjati ne samo proti drugemu pogodniku, proti kateremu se je izvršilo pravno dejanje, ampak tudi proti onim osebam, ki se jim je naklonila s tem dejanjem ugodnost, če velja glede njih katerikoli izmed razlogov za izpodbijanje, navedenih v §§ 28. do 33. in 35.

Izpodbijanje, zasnovano proti zapustniku dediščine, je moči ostvariti tudi proti njegovim dedičem.

Proti drugemu pravnemu nasledniku ali proti pridobitelju pravice je dopustno izpodbijanje, ki je bilo zasnovano proti njegovemu predhodniku, samo:

1. če je ob času, ko je pridobil dotično pravico, vedel ali moral vedeti za okoliščini, na katere se opira zahtevek za izpodbijanje proti njegovemu predhodniku;
2. če se opira njegova pridobitev na brezplačno razpolaganje njegovega predhodnika;
3. če je prezadolženčev bližnji svojec, razen če dokaže, da ob času pridobitve ni vedel in tudi ni moral vedeti za okoliščini, na katere se opira izpodbijalna pravica proti njegovemu predhodniku.

Vsebinska izpodbijalna zahtevka.

§ 38.

V konkurzno maso se mora privzeti vse ono, kar ni prišlo v prezadolženčevu imovino spričo pravnega dejanja, na katero se nanaša izpodbijanje, ali kar je bilo iz nje odsvojeno ali opuščeno. Če to ni možno, se mora škoda povrniti.

Nasprotnika izpodbijanja je smatrati za nepoštenega posestnika, njegovega dediča pa samo, če je vedel ali moral vedeti za okoliščini, na katere se opira izpodbijalni zahtevek zoper zapustnika.

Kdor je sprejel dajatev, na katero se nanaša izpodbijanje, v dobri veri in brezplačno, jo mora vrniti samo toliko, kolikor je z njo obogačen, razen če bi se dala njegova pridobitev izpodbijati tudi kot odplačna.

§ 39.

Če so pridobile druge osebe neizpodbojne pravice na stvareh, ki jih je treba spričo izpodbijanja vrniti v konkurzno maso, mora oni, ki so bile med njega posestjo stvari obremenjene, povrniti konkurzni masi škodo, ako je mogel njegovo pridobitev dotični posestnik izpodbijati. Odredba § 38., tretjega odstavka, se uporablja tudi tukaj.

Nasprotni zahtevki nasprotnika izpodbijanja.

§ 40.

Nasprotnik izpodbijanja sme zahtevati, da se mu vrni iz konkurzne mase nasprotna dajatev, kolikor je še v masi in jo je moči kot tako razločevati v njej, ali da se mu vrni ono, za kolikor je masa s to nasprotno dajatvijo obogačena. Zahtevek, da se mu kaj vrni preko tega, kakor tudi terjatev, ki je oživela spričo tega, ker je upnik izpolnil izpodbijalni zahtevek, se smeta ostvariti v konkurzu samo kot konkurzna terjatev.

Nedopusten pobot.

§ 41.

Z izpodbijalnim zahtevkom se ne more pobotati terjatev, ki jo ima oni, zoper katerega je izpodbijanje naperjeno, proti prezadolženču.

Ostvarjanje izpodbijalnega zahtevka.

§ 42.

Izpodbijalni zahtevek se ostvarja ali s tožbo ali z ugovorom.

Tožba se mora vložiti v enem letu po uvedbi konkurza, sicer izpodbijalni zahtevek preneha.

Tožilec sme zahtevati, da odrédi pravdno sodišče zaznambo tožbe v javni knjigi, kjer se izvrše pozneje vpisi, če tožba uspe.

Učinek take zaznambe je ta, da velja sodba v pravdi, ki teče zaradi izpodbijanja, tudi proti vsem onim osebam, ki so pridobile po zaznambi knjižno pravico glede dotičnih nepremičnin.

Drugo poglavje.

Zahtevki v konkurzu.

Zahtevki za izločitev.

§ 43.

Če so v konkurzni masi stvari, ki celoma ali deloma ne pripadajo prezadolženču, je presoati

stvarno ali osebno pravico do izločitve teh stvari po občnih pravnih načelih.

Če se je taka stvar odsvojila po uvedbi konkurza, sme upravičenec zahtevati, naj se mu izloči iz mase že dana odmena ali pa, če odmena še ni dana, naj se mu odstopi pravica do odmene; vendar pa ne izgubi upravičenec z označenim zahtevkom pravice do nadaljnjega povračila, ki bi mu pripadlo po občnih zakonitih predpisih.

Če bi se morali prezadolženec ali upravitelj konkurzne mase povrniti izdatki za stvar, ki se mora vrniti, ali izdatki, ki so bili potrebni, da se doseže odmena, se morajo povrniti ti izdatki z istočasno nasprotno dajatvijo vred.

Zasledovalna pravica.

§ 44.

Prodajalec ali komisionar za kupovanje blaga sme zahtevati, da se povrni blago, ki je bilo poslano prezadolženec iz drugega kraja in ki ga prezadolženec še ni popolnoma plačal (zasledovalna pravica); toda označena pravica ne gre prodajalcu ali komisionarju, če je prispelo blago še pred uvedbo konkurza na oddajni kraj ter ga je prevzel v hrambo prezadolženec ali kdo drugi zanj.

Dolgovi konkurzne mase.

§ 45.

Dolgovi konkurzne mase so:

1. stroški konkurznega postopanja; s stroški poravnalnega postopanja izven konkurza, ki se je vršilo pred konkurznim postopanjem, je postopati kakor s stroški konkurznega postopanja, če je bil uveden konkurz istočasno, ko se je ustavilo poravnavno postopanje, ali če se uvede konkurz na predlog, podan v petnajstih dneh od dne, ko je bilo to postopanje ustavljeno;

2. izdatki za vzdrževanje in upravljanje konkurzne mase kakor tudi javne davščine, ki dospevajo glede konkurzne mase v času konkurznega postopanja; prav to velja glede zahtevkov, omenjenih v § 157. zakona o zavarovanju delavcev, kakor tudi glede prispevkov za zavarovanje, predpisanih z drugimi zakoni;

3. zahtevki, ki nastanejo iz pravnih dejanj upravitelja konkurzne mase, kakor tudi obveznosti iz pravnih dejanj dolžnikov ali poravnalnega upravitelja, ki so po predpisih zakona o prisilni poravnavi izven konkurza dopustna za nadaljevanje dolžnikovega obrata, če je bil uveden konkurz ob istem času, ko je bilo postopanje za poravnavo izven konkurza ustavljeno, ali če se uvede konkurz na predlog, podan v petnajstih dneh od dne, ko je bilo to postopanje ustavljeno;

4. zahtevki, ki se nanašajo na izpolnitev dvostranskih pogodb, v katere je vstopil upravitelj konkurzne mase namesto prezadolženca;

5. zahtevki iz naslova neosnovane obogatitve konkurzne mase;

6. najpotrebnejši izdatki za prezadolženčev pogreb, če je umrl prezadolženec po uvedbi konkurza.

§ 46.

Iz konkurzne mase se morajo poplačati najprej njeni dolgovi, in sicer iz one mase, na katero se nanašajo.

Če masa ne zadošča za popolno poplačilo dolgov konkurzne mase, se morajo poplačati najprej stroški in izdatki, omenjeni v § 45., št. 1. in 2., ki jih je poplačal upravitelj za maso s svojim denarjem. Ostali dolgovi konkurzne mase se poplačajo v takem primeru sorazmerno. Vendar pa se ne sme zahtevati povračilo onega, kar se je za dolgove konkurzne mase že plačalo preko zneska, ki bi bil odpadel nanje, ko bi bili sorazmerno poplačani.

V dvomu, ali se nanašajo izvestni stroški na občno ali na posebno maso, se vzame, da se nanašajo na občno maso. O tem odloči konkurzno sodišče, ko je izvršilo po potrebi poizvedbe (§ 185., peti odstavek). Pravda o tem ni dopustna.

Zahtevki za ločitev.

§ 47.

Upniki, ki imajo pravico do ločenega poplačila iz odrejenih prezadolženčevih stvari (ločitveni upniki), izključujejo do višine zneska svojih terjatev konkurzne upnike od poplačila iz teh stvari (posebne mase).

Kar preostane od posebnih mas, ko so poplačani ločitveni upniki, gre v občno maso.

Ločitveni upniki, ki jim je prezadolženec tudi osebno zavezan, smejo zahtevati obenem svoje poplačilo tudi kot konkurzni upniki.

Zakonito zastavno pravico, ki pripada zakupodavcu ali najemodavcu po predpisih državljankega zakonika, sme ostvariti zakupodavec ali najemodavec v konkurzu samo glede onih zaostankov zakupnine ali najemnine, ki niso nastali prej kot v enem letu pred uvedbo konkurza. Ta odredba se ne nanaša na zastavno pravico zakupodavca nepremičnin, namenjenih kmetijstvu.

§ 48.

Iz užitkov in iz izkupička za stvar, ki spada k posebni masi, se poplačajo najprej stroški za upravo, vnovčitev in razdelitev te posebne mase.

Glede vrstnega reda, po katerem se poplačujejo poedini zahtevki iz posebne mase, veljajo za vse odsvojitve, izvršene v konkurznem postopanju, predpisi zakona o izvršbi in zavarovanju.

Občna konkurzna masa in plačilni red.

§ 49.

Konkurzna masa, ki je preostala po poplačilu dolgov konkurzne mase in ločitvenih upnikov, sestavlja občno konkurzno maso, iz katere se poplačujejo konkurzne terjatve po vrstnem redu, na-

vedenem v naslednjih paragrafi. Zahtevki istega razreda se poplačujejo sorazmerno z zneski terjatev.

Prvi razred.

§ 50.

V prvi razred spadajo:

1. stroški za pogreb, izvršen po krajevnem običaju, prezadolženčevemu stanu in njega imovini, če je umrl prezadolženec pred uvedbo konkurza;

2. plača in ostali prejemki onih oseb, ki so bile pri prezadolžencu v službi, za poslednje leto pred uvedbo konkurza; če pa je prezadolženec umrl pred uvedbo konkurza, za poslednje leto pred prezadolženčev smrtjo in za čas od njegove smrti do uvedbe konkurza, kakor tudi zahtevki zbog razveze službe pred rokom, kolikor ne presežajo zneska letnih prejemkov; nadalje terjatve trgovinskih agentov za plačilo provizij in izdatkov v gotovini, kolikor so bile te terjatve pridobljene ali so dospele v poslednjem letu pred uvedbo konkurza; vsi ti zahtevki, razen terjatev za plačilo zgoraj omenjenih izdatkov v gotovini, spadajo v prvi razred samo do zneska dvajset tisoč dinarjev za vsakega poedinega upnika;

3. terjatve zdravnikov, babic, bolničarjev in lekarnarjev zbog dajatev in dobav, ki so jih izvršile označene osebe v svojem poklicu, če so se izvršile te dajatve in dobave v poslednjem letu pred uvedbo konkurza ali pred prezadolženčev smrtjo v korist prezadolžencu, njegovi rodbini ali v korist osebam, ki so se uporabljale v omenjenem času v njega hiši, gospodarstvu ali obrtu.

Drugi razred.

§ 51.

V drugi razred spadajo:

1. vse javne davščine, ki so dospele v poslednjih treh letih pred uvedbo konkurza ter niso poplačane iz onih stvari, na katere se nanašajo; prav to velja za zahtevke ki jih ima osrednji urad za zavarovanje delavcev proti podjetju v konkurzu po § 157. zakona o zavarovanju delavcev, kakor tudi glede prispevkov za zavarovanje, predpisanih z drugimi zakoni;

2. v konkurzi denarnih zavodov, ki se bavijo s sprejemanjem hranilnih vlog, terjatve za plačilo vlog, in sicer v znesku do deset tisoč dinarjev za vsakega poedinega vlagatelja; če ima kdo pri enem zavodu več vlog, se plača po tem razredu samo omenjeni znesek, najsi bi imel pri tem zavodu kolikorkoli vlog;

3. zahtevki za povračilo škode do zneska trideset tisoč dinarjev, ki jih je povzročil prezadolženec kot zakoniti zastopnik (oče, varuh) svojim varovancem z nerednim upravljanjem njih imovine. Vendar pa ne spada tak zahtevek v ta razred, če se ni podal pri sodišču v dveh letih od dne, ko je uprava prestala.

Tretji razred.

§ 52.

V tretji razred spadajo vse ostale konkurzne terjatve.

Stranske pristojbine in povračilne terjatve.

§ 53.

Stranske pristojbine, ki so nastale pred uvedbo konkurza, spadajo v isto vrsto, v katero spada glavna terjatev.

Terjatve, s katerimi se zahteva povračilo onega, kar se je dalo za poplačilo prezadolženčevega dolga, spadajo v isto vrsto, v katero bi spadal poplačani dolg.

Terjatve prezadolženčeve žene.

§ 54.

Cinjenico, da se je možu, prezadolžencu, resnično izročila dota, more dokazovati žena samo z listinami, ki so bile izdane v obliki, predpisani z zakonom, še ob času, ko je bila dota prejeta, ali najkasneje dve leti prej, kot je bil konkurz uveden.

Datum zasebne listine, s katero se potrjuje prejem dote, ne daje sam ob sebi zadostnega dokaza.

Terjatve trgovinskih upnikov.

§ 55.

Terjatve onih upnikov, ki jim gre po predpisih trgovinskega prava prvenstvo pred terjatvami iz ženitnih pogodb, se poplačajo iz konkurzne mase z onim zneskom, ki bi pripadel nanje iz konkurzne mase, ko ne bi bilo takih terjatev. Kolikor bi šlo lakemu upniku več, ko ne bi bilo terjatev iz ženitne pogodbe, se vzame iz onega deleža, ki bi pripadel zakonskemu drugu kot konkurznemu upniku za njegov zahtevek iz ženitne pogodbe.

Terjatve, ki se v konkurzu ne poplačujejo.

§ 56.

V konkurzu se ne poplačujejo:

1. obresti od terjatev konkurznih upnikov, ki teko od uvedbe konkurza, kakor tudi ne stroški, ki so jih imeli poedini konkurzni upniki spričo svoje udeležbe pri konkurznem postopanju;

2. denarne kazni zbog kaznivih dejanj kakršnekoli vrste;

3. terjatve iz darilnih pogodb, če pa je uveden konkurz o zapuščini, tudi terjatve, ki se opirajo na volilo;

4. zahtevki za vzdrževalnino, osnovani na zakonu, ki se nanašajo na čas po uvedbi konkurza, razen če je prezadolženec zavezan, dajati to vzdrževalnino kot dedič onega, ki je bil dolžan, dajati to vzdrževalnino.

Terjatve inozemskih upnikov.

§ 57.

Kolikor ni predpisano z mednarodnimi pogodbami ali vladnimi izjavami, razglašenimi v »Službenih Novinah«, kaj drugega, gredo inozemskim upnikom enake pravice kakor našim državljanom, če dejanski velja vzajemnost.

Če konkurzno sodišče dvomi, ali dejanski velja vzajemnost, zaprosi za pojasnilo ministra pravde; to pojasnilo je za sodišče obvezno.

Te odredbe veljajo tudi za terjatve, ki so prešle po uvedbi konkurza od inozemcev na naše državljane.

Tretje poglavje.

Učinek odprave konkurza.

Prezadolženčeve pravice po odpravi konkurza.

§ 58.

Čim postane sklep konkurznega sodišča o odpravi konkurza pravnomočen, pridobi prezadolženec pravico, svobodno razpolagati s svojo imovino.

Pravice konkurznega upnika po odpravi konkurza.

a) tožbena pravica.

§ 59.

Konkurzni upniki smejo, ne glede na to, ali so prijavi svoje terjatve v konkurzu ali ne, ostvarjati svoje nepoplačane terjatve iz prezadolženčeve imovine, ki mu je ostala na svobodno razpolaganje ali ki jo je pridobil po odpravi konkurza.

b) izvršilna pravica.

§ 60.

Če se je ugotovila terjatev v konkurzu in je ni prezadolženec izrečno prerekal, se sme izvesti zanj na podstavi vpisa upravitelja konkurzne mase v seznamek prijavljenih terjatev ali na podstavi drugega izvršilnega naslova prav tako kakor na podstavi sodbe izvršba na imovini, ki je ostala prezadolženecu na svobodno razpolaganje, ko je bil konkurz odpravljen, ali na imovino, ki jo je pridobil prezadolženec pozneje.

Izjema glede prisilne poravnave.

§ 61.

Odredbe §§ 58. do 60. ne posezajo v pravne posledice, ki nastopijo, če se odpravi konkurz spričo prisilne poravnave.

Drugi del.

Konkurzno postopanje.

Prvo poglavje.

Redni konkurz.

I. oddelek.

Sodna oblast.

Pristojnost.

§ 62.

Za konkurzno postopanje je pristojno ono okrožno sodišče, v čigar območju ima prezadolženec svoje podjetje ali, če ga nima, kjer ima svoje prebivališče.

Če nima prezadolženec v naši državi podjetja in tudi ne prebivališča v njej, je pristojno ono okrožno sodišče, v čigar območju je njegova imovina.

Izmed več pristojnih sodišč je poklicano, izvesti konkurzno postopanje ono okrožno sodišče, ki je najprej uvedlo konkurz.

§ 63.

Za konkurz o imovini kakšnega trgovca ali njegove zapuščine in za konkurz o imovini trgovskih družb je pristojno trgovinsko sodišče, odnosno trgovinski senat onega okrožnega sodišča, v čigar območju je sedež podjetja ali trgovčeve prebivališče, odnosno družbeni sedež; prav to velja glede pridobitnih in gospodarskih zadrug.

Če je treba uvesti ob istem času, ko se uvede konkurz o imovini trgovske družbe, ali pa med tem konkurznim postopanjem konkurz o imovini osebno odgovornega družbenika, je pristojno tudi za ta konkurz sodišče, ki je pristojno za družbeni konkurz.

§ 64.

Če sestoji konkurzna masa poglavitno iz rudniške imovine, se sme prenesti konkurzno postopanje iz razlogov primernosti na ono okrožno sodišče, ki je pristojno za rudniške stvari.

Prenos se izvrši po sporazumu dotičnih sodišč, in sicer na predlog ali pa po službeni dolžnosti. Če se tak sporazum ne more doseči, odloči apelacijsko sodišče, če pa je treba prenesti konkurz iz območja enega apelacijskega sodišča v območje drugega apelacijskega sodišča, kasacijsko sodišče.

Obseg konkurznega postopanja.

a) glede imovine, ki je v naši državi.

§ 65.

Konkurzno postopanje obseza vso prezadolženčovo premično imovino kakor tudi ono nepremično imovino, ki je v naši državi.

b) glede imovine, ki je v inozemstvu.

§ 66.

Kolikor ni predpisano z mednarodnimi pogodbami ali vladnimi izjavami, razglašenimi v »Službenih Novinah«, kaj drugega, se privzame dolžnikova premična imovina, ki je v inozemstvu, v njegov konkurz, ki ga je uvedlo domače sodišče; to sodišče zaprosi pristojno inozemsko oblastvo, naj mu izroči to imovino.

Ce se uvede konkurz v inozemski državi, se izroči dolžnikova premična imovina, ki je v naši državi, inozemskemu konkurznemu oblastvu, ako to oblastvo to zahteva in ako se ne uvede o tej imovini konkurz tudi v naši državi. Vendar pa se izroči ta imovina šele, ko se poplačajo izločitveni in ločitveni upniki, ki so pridobili svoje pravice, še preden je prejelo domače sodišče prošnjo inozemskega konkurznega oblastva.

Sodišče odkloni zgoraj omenjeni zahtevek, če ne postopa inozemska država vzajemno. V dvomu, ali dejanski velja vzajemnost, zaprosi sodišče pojasnilo od ministra pravde; to pojasnilo je za sodišče obvezno.

II. oddelek.

Uvedba konkurza.

Pogoji za uvedbo konkurza.

§ 67.

Konkurz se uvede o imovini dolžnika, ki je nesposoben za plačevanje (insolventnost).

Zlasti je smatrati, da obstoji nesposobnost za plačevanje, če dolžnik ustavi svoja plačila.

§ 68.

O zapuščinah in o imovini pravnih oseb se uvede, kolikor ni drugih zakonitih predpisov, konkurz tudi takrat, kadar presežajo dolžnikovi dolgovi njegovo imovino (prezadolženost).

Odredbe tega zakona, ki se nanašajo na nesposobnost za plačevanje, se uporabljajo zmiselno tudi na prezadolženost.

Uvedba konkurza na dolžnikov predlog.

§ 69.

Na dolžnikov predlog se mora konkurz takoj uvesti. Dolžnikova izjava, podana konkurznemu sodišču, da je ustavil plačila, se smatra za predlog, da se uvedi konkurz.

Ce ne podado predloga vsi osebno odgovorni družbeniki ali likvidatorji trgovske družbe, se morajo zaslišati o predlogu vsi ostali osebno odgovorni družbeniki ali likvidatorji. Če se vsi ne zedinijo o predlogu ali če ni mogoče zaslišati vseh brez zamude, se uvede konkurz samo, ako je nesposobnost za plačevanje verjetno izkazana.

Odredbo drugega odstavka je uporabljati zmiselno tudi takrat, kadar ne zahtevajo uvedbe kon-

kurza o imovini pravne osebe vsi oni, ki so upravičeni za zastopanje, ali če ne zahtevajo uvedbe konkurza vsi dediči.

Uvedba konkurza na predlog upnikov.

§ 70.

Uvedbo konkurza smejo predlagati samo dolžnikovi osebni upniki. Ločitveni upniki (§ 47., tretji odstavek) smejo predlagati uvedbo konkurza samo, če verjetno izkažejo, da se njih terjatev ne dá popolnoma poplačati iz predmeta, na katerega se nanaša njih ločitvena pravica.

§ 71.

Na upnikov predlog se uvede konkurz, če upnik verjetno izkaže, da obstoji njegova, najsi še ne dospela terjatev, kakor tudi to, da je dolžnik nesposoben za plačevanje. Da je dolžnik nesposoben za plačevanje, ni treba verjetno izkazati, če se poda predlog še pred ustavitvijo poravnalnega postopanja izven konkurza ali v petnajstih dneh od dne, ko je bilo to postopanje ustavljeno.

Sodišče mora, če se more to zgoditi pravočasno, takoj zaslišati dolžnika ali osebe, ki utegnejo dati pojasnila o dolžnikovem imovinskem stanju. Ne da bi zaslišalo te osebe in predlagatelja, zavrne sodišče predlog samo, če je očitno neosnovan, zlasti pa, če je očitno, da ni izkazal predlagatelj verjetno svoje terjatve in dolžnikove nesposobnosti za plačevanje.

Ce upnik umakne svoj predlog za uvedbo konkurza (§ 75.), se ne sme podati ta predlog pred potekom šestih mesecev na podstavi iste terjatve.

§ 72.

Ce predlaga upnik uvedbo konkurza o imovini dolžnika, ki je pobegnil ali se skriva, pa ni moči domnevati drugega vzroka nego tega, da je postal nesposoben za plačevanje, sme postaviti sodišče, ako ni oseb, ki utegnejo dati pojasnilo o dolžnikovem imovinskem stanju, dolžniku skrbnika, v prvi vrsti izmed njemu sorodnih oseb, in odrediti skrbniku, naj poda v roku, ne daljšem od osmih dni, pregled dolžnikovega imovinskega stanja. Ko je sodišče zaslišalo upnika, presodi, ali je dolžnik resnično nesposoben za plačevanje; kakršna je pač ta presoja, uvede konkurz ali pa zavrne upnikov predlog ter obsodi upnika, naj plača stroške in nagrado skrbniku, če jo ta zahteva.

§ 73.

Odredbe § 72. veljajo tudi, če je dolžnikovo prebivališče neznano.

Uvedba konkurza nad trgovskimi družbami.

§ 74.

Ce se uvede konkurz o imovini javne ali komanditne družbe, ga ni uvesti brez posebnega

predloga tudi o zasebni imovini njenih osebno odgovornih družbenikov.

Nedopustnost, umekniti predlog za uvedbo konkurza.

§ 75.

Ne upnik ne dolžnik ne moreta odstopiti od svojega predloga, da se uvedi konkurz, čim je oklic o uvedbi konkurza nabit na sodni deski konkurznega sodišča.

Konkurzni zadržki.

§ 76.

Ako je osebni upnik samo eden, dolžnikova imovina pa po vsej priliki zadošča, da se poplačajo iz nje stroški konkurznega postopanja, se uvede konkurz samo, če izkaže predlagatelj verjetno, da obstoji izpodbijalna pravica. Preden sodišče predlog zavrne, mora zaslišati predlagatelja.

§ 77.

Ako dolžnikova imovina po vsej priliki ne zadošča za založbo stroškov konkurznega postopanja, se konkurz vendarle uvede, če izkaže predlagatelj verjetno, da obstoji izpodbijalen zahtevek ali če dá upnik primeren predjem za stroške. Tak predjem sme zahtevati sodišče, najsi se izkaže verjetno, da obstoji izpodbijalen zahtevek. Povračilo tega predjema se sme ostvariti samo kot dolg konkurzne mase.

Če se konkurz ne uvede zbog tega, ker dolžnik nima zadostne imovine, mora objaviti sodišče svoj sklep v novinah, ki so odredjene za službene objave konkurznega sodišča, ter naložiti na predlog kakšnega upnika dolžniku razodetno prisego (§ 111.). Če se izkaže ob opravljanju te prisega, da ima dolžnik zadosti imovine, sme upnik navzlic odredbi § 71., tretjega odstavka, iznova predlagati, da se uvedi konkurz.

Pravna sredstva.

§ 78.

Zoper sklep konkurznega sodišča, s katerim je bil konkurz uveden ali predlog za uvedbo konkurza zavrnjen, smejo vložiti rekurz vse osebe, v katerih pravice posega ta sklep.

Z rekurzom se ne odlaga izvršitev sklepa, s katerim je bil konkurz uveden.

Objava o uvedbi konkurza.

§ 79.

Uvedba konkurza se objavi z oklicem (ediktom).

Oklic mora obsežati:

1. označbo sodišča, ki je uvedlo konkurz;
2. prezadolženčevo ime in njega priimek (firmo), poklic in prebivališče kakor tudi sedež njegovega podjetja;

3. ime in službeni sedež konkurznega sodnika;

4. ime in naslov upravitelja konkurzne mase;

5. kraj, dan, uro in namen prvega upniškega zbora s pozivom, naj prinese upniki listine, s katerimi verjetno izkažejo svoje terjatve;

6. poziv konkurznim upnikom, naj prijavijo svoje terjatve v odrejenem roku, najsi teče o njih pravda, kakor tudi kratko poučilo o pravnih posledicah, ki bi nastopile, če zamude rok za prijave ali če ne prijavijo sodišču pooblaščenca za prejetje vročil (§ 116.);

7. kraj, dan in uro občnega ugotovitvenega naroka;

8. opomin osebam, ki imajo predmete konkurzne mase ali so prezadolženčevi dolžniki, naj mu ničesar ne izroče in tudi ne plačajo, ampak naj dotične stvari, odnosno dolg, in svoje izločitvene in ločitvene pravice takoj prijavijo upravitelju konkurzne mase;

9. novine, odredjene za nadaljnje objave.

Sodišče odredi prvi zbor upnikov praviloma najdlje na petnajst dni po uvedbi konkurza, rok za prijave praviloma na trideset do devetdeset dni po uvedbi konkurza, občni ugotovitveni narok pa praviloma najdlje na petnajst dni po preteku roka za prijave.

§ 80.

Oklic se nabije na sodni deski konkurznega sodišča istega dne, ko je konkurz uveden; potrdilo o tem se priloži spisom. Razen tega se nabije oklic na sodni deski onega sreskega sodišča, pri katerem ima konkurzni sodnik svoj službeni sedež; če pa je prezadolženčevo prebivališče ali sedež njegovega podjetja izven sedeža konkurznega sodišča, se nabije oklic tudi na sodni deski teh krajev.

Če je v kraju, kjer je stanišče (poslovalnica) prezadolženca, čigar firma je vpisana v trgovinski ali združni register ali ki je protokoliran kot trgovec, borza ali če je prezadolženec član ali obiskovalec borze, se nabije oklic tudi v dotičnem borznem prostoru.

§ 81.

Istočasno se mora vročiti po en odpravek oklica vsem konkurznim upnikom, katerih naslovi so znani, pristojnemu davčnemu oblastvu in državnemu pravobranilstvu.

Izpisek iz oklica se objavi v novinah, ki so odredjene za službene objave konkurznega sodišča.

Drugače pa veljajo za objavo oklica in za vse druge objave predpisi § 311., drugega in tretjega odstavka, zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih. Take objave se priobčujejo v novinah samo v izpisku.

Zaznamba uvedbe konkurza.

§ 82.

Konkurzni sodnik mora poskrbeti, da se zaznamuje uvedba konkurza z označbo dne, ko je bil konkurz uveden; v javnih knjigah pri dotičnih prezadolženčevih nepremičninah in vpisanih ter-

javah, potem v trgovinskem, odnosno združenem registru, če je njegova firma vpisana v ta register, po potrebi pa tudi v vseh drugih registrih, v katerih je vpisana kakšna prezadolženčeva pravica, kakor tudi v rubežnih zapisnikih (popisih), sestavljenih zoper prezadolženca.

Zavarovalni ukrepi in obveščanje o uvedbi konkurza.

§ 83.

Konkurzno sodišče mora odrediti vse ukrepe, ki so potrebni za zavarovanje mase; zlasti pa sme prezadolženca pripreti, če sumi, da bo pobegnil.

Obenem, ko se konkurz uvede, mora obvestiti konkurzno sodišče o tem poštni in telegrafski urad, carinarnico, parniške in železniške postaje, vpoštevne glede na prezadolženčevo stanovanje in na kraj njegovega podjetja, kakor tudi zrakoplovno direkcijo. Ta oblastva in te postaje morajo oddajati pošiljke, namenjene za prezadolženca, upravitelju konkurzne mase, dokler ne odredi sodišče drugače. Upravitelj konkurzne mase mora dovoliti prezadolženecu pregledovanje omenjenih pošilk ter mu izročati one, ki se ne tičejo konkurzne mase.

Banke, kreditne zavode in ustanove za hrambo, pri katerih ima prezadolženec depot, terjatev ali blagajno (safe), s katerimi razpolaga ali sam ali skupno z drugimi, obvesti konkurzno sodišče o uvedbi konkurza z naročilom, naj dopuste razpolaganje z depotom, terjatvijo ali safom samo po odobritvi konkurznega sodnika.

Če je prezadolženec v javni službi, je obvestiti o konkurzu njegovo nadrejeno oblastvo.

Minister pravde sme odrediti še nadaljnja priobčila o uvedbi konkurza.

Objava o odpravi konkurza.

§ 84.

Če se je pravomočno ugodilo rekurzu zoper sklep, s katerim je bil konkurz uveden, se mora objaviti odprava konkurza na isti način kakor uvedba konkurza; po en odpravek sklepa o odpravi konkurza se pošlje oblastvom in ustanovam, ki so bile obveščene o uvedbi konkurza.

Obenem mora konkurzni sodnik poskrbeti, da se izbrišejo zaznambe, izvršene po § 82., in da se prekličejo naredbe, s katerimi je bilo prezadolženecu odvzeto svobodno razpolaganje z imovino.

III. oddelek.

Organi konkurznega postopanja.

Konkurzni sodnik.

§ 85.

Konkurzno sodišče odredi enega svojih sodnikov za konkurznega sodnika. Iz razlogov primernosti sme odrediti konkurzno sodišče za konkurznega sodnika starejšino sreskega sodišča v svojem območju. Če je konkurzni sodnik zadržan,

ga nadomešča sodnik, ki je sploh odrejen za njegovega namestnika.

Konkurzni sodnik vodi konkurzno postopanje kot sodnik poedinec ter nadzira poslovanje oseb, ki jim je poverjeno upravljanje konkurzne imovine. Zlasti je poklican, izdajati vse sodne naredbe in odločbe, kolikor jih ne odkazuje ta zakon v pristojnost konkurznega sodišča.

Konkurzno sodišče sme ob vsakem času pregledati poslovanje konkurznega sodnika, zahtevati od njega obvestila ter ga iz tehničnih razlogov izmenjati in odrediti na njegovo mesto drugega konkurznega sodnika.

Konkurznemu sodniku morajo dajati vsa sodišča in druga oblastva nemudoma pravno pomoč.

Upravitelj konkurzne mase.

§ 86.

Konkurzno sodišče postavi po službeni dolžnosti upravitelja konkurzne mase ob uvedbi konkurza in kadarkoli se izprazni upraviteljevo mesto.

Za upravitelja konkurzne mase je postaviti neomadeževano, zanesljivo osebo, ki je strokovna glede na posebnost ali vrsto konkurzne mase. Na vprašanje sodišča o označenih lastnostih oseb morajo odgovoriti oblastva in dotične stanovske organizacije nemudoma.

Za upravitelja konkurzne mase se ne smejo postavljati osebe, omenjene v § 34., prav tako pa tudi ne one osebe, ki so bile prej kot upravitelji izmenjane z dolžnosti zbog nerednosti.

Če je postavljen za upravitelja advokat ali javni notar, sme odkloniti prevzem dolžnosti samo iz tehničnih razlogov, katerih tehtnost presodi konkurzno sodišče.

Konkurzno sodišče izda upravitelju konkurzne mase postavitveni dekret, konkurznemu sodniku pa mora upravitelj slovesno obljubiti, da bo vestno izpolnjeval svojo dolžnost.

Natančnejše odredbe, kako je izbirati upravitelje konkurzne mase, sme predpisati minister pravde.

Upraviteljeve dolžnosti in njegova odgovornost.

§ 87.

Upravitelj konkurzne mase mora ugotoviti stanje konkurzne mase; zbrati in zavarovati imovino mase; poskrbeti za ugotovitev dolgov, in sicer zlasti s preskusom prijavljenih zahtevkov; voditi pravde, ki se nanašajo celoma ali deloma na konkurzno maso; ščititi po posebnih interesih poedinih udeležencev v konkurzu skupne koristi konkurznih upnikov; voditi posle konkurzne mase z marljivostjo, ki jo mora imeti po položaju, spretosti, obrtu in rokodelstvu in po vrsti poverjenih poslov, ter polagati konkurznemu sodniku točen račun o svojem poslovanju.

Upravitelj konkurzne mase je odgovoren vsem udeležencem v konkurzu za škodo, ki jim jo pro-

vzroči s tem, da opravlja službo zoper svojo dolžnost.

Pooblastitve za upravitelja.

§ 88.

V razmerju proti drugim osebam je upravitelj konkurzne mase razen v primerih, omenjenih v §§ 128. in 129., spričo svoje postavitve upravičen, izvršiti vse pravne posle in pravna dejanja, ki jih zahteva namen njegove postavitve, kolikor ne omeji konkurzni sodnik v poedinem primeru njegove oblasti in ne obvesti o tem drugih oseb.

Če je treba upravitelju konkurzne mase za izvršitev izvestnega posla ali pravnega dejanja posebne legitimacije, mu jo mora izdati konkurzni sodnik za vsak primer posebe.

Upraviteljevi zahtevki.

§ 89.

Upravitelj konkurzne mase ima pravico do povračila izdatkov, ki jih je imel za maso v gotovini, kakor tudi do nagrade za svoj trud.

§ 90.

Upravitelj konkurzne mase si ne sme nikoli sam izplačati svoje nagrade iz konkurzne mase in tudi ne sme pridržati na račun svojih zahtevkov kaj od denarja, ki ga prejme ali pobere za maso. Upravitelj konkurzne mase sme potrošiti z odobritvijo konkurznega sodnika od denarja mase toliko, kolikor ga je treba za poplačilo izdatkov v gotovini ob voditvi sporov konkurzne mase, o čemer mora predložiti točen račun s potrebnimi dokazi.

Nadzornad upraviteljem.

§ 91.

Konkurzni sodnik ima pravico, zahtevati od upravitelja konkurzne mase ustna ali pismena obvestila in pojasnila kakor tudi vpogledovati njegove račune in spise in vršiti potrebne poizvedbe.

Konkurzni sodnik sme odrediti upravitelju konkurzne mase, naj zahteva o izvestnih vprašanjih navodila od upniškega odbora; če pa tak odbor ni postavljen, mu sme sam dati taka navodila.

Če upravitelj konkurzne mase ne izpolnjuje redno svojih dolžnosti, ga sme konkurzno sodišče na predlog konkurznega sodnika prisiliti z denarno kaznijo do pet tisoč dinarjev, da točno izpolnjuje svoje dolžnosti, ter postaviti v nujnih primerih na njegovo nevarnost in ob njegovih stroških posebnega upravitelja, da opravlja poedine posle.

Konkurzno sodišče sme iz tehtnih razlogov upravitelja konkurzne mase in, če je treba, tudi upniški odbor razrešiti dolžnosti, ko je zaslišalo konkurznega sodnika. Preden to sklene, naj za-

sliši, če je mogoče, tudi upravitelja konkurzne mase.

Upraviteljev namestnik.

§ 92.

Iz razlogov primernosti se sme postaviti upravitelju konkurzne mase namestnik, ki ga zastopa, kadar je upravitelj zadržan. Za namestnika veljajo iste odredbe kakor za upravitelja konkurzne mase.

Posebni upravitelji.

§ 93.

Če zahteva obseg poslov ali različna posebnost ali vrsta poedinih delov konkurzne mase, se smejo prideliti upravitelju konkurzne mase za izvestne grane uprave posebni upravitelji, zlasti za upravljanje nepremičnin in rudnikov. Za njih pravice in dolžnosti veljajo v področju njim poverjene uprave iste odredbe kakor za upravitelja konkurzne mase.

Če je bila izposlovana pred uvedbo konkurza prisilna uprava, se postavi za posebnega upravitelja dotedanji prisilni upravitelj, razen če ne zahtevajo tehtni razlogi, da se postavi za posebnega upravitelja druga oseba.

Če so ločitveni upniki izposlovali prisilno upravo šele po uvedbi konkurza, je poveriti že postavljenemu posebnemu upravitelju konkurzne mase praviloma tudi posle prisilnega upravitelja.

Volitev upravitelja mase.

§ 94.

Na prvem ali poznejšem upniškem zboru, sklicanem zaradi tega vprašanja (§ 100., tretji odstavek), sme predlagati upniški zbor, da se izmenja upravitelj konkurzne mase in imenuje na njegovo mesto druga oseba, ki jo je izvolil zbor.

Konkurzno sodišče sme zavrniti ta predlog, če smatra, da je volitev glede na osebnost izvoljenega upravnika neprimerna ali da je izprememba v osebi upravitelja konkurzne mase škodljiva za skupne koristi konkurznih upnikov.

Postavitev novega upravitelja konkurzne mase se mora objaviti.

Upniški odbor.

§ 95.

Na prvem ali poznejšem upniškem zboru (§ 100., drugi odstavek) se sme izvoliti upniški odbor. Ta odbor ima tri, največ pa pet članov in potrebno število njih namestnikov. Če je treba, se izvrši nova volitev ali pa se popolnijo izpraznjena mesta.

Upniki, ki so ostali s svojim predlogom pri tej volitvi v manjšini in katerih terjatve znašajo vsaj četrtino skupnega zneska terjatev, ki pripadajo prisotnim upnikom, smejo zahtevati, naj vstopi v upniški odbor poleg izvoljenih oseb še ena oseba, ki jo imenujejo, kot član in ena druga kot njegov namestnik.

Za člane upniškega odbora in njih namestnike se smejo izvoliti tudi take fizične in pravne osebe, ki niso konkurzni upniki.

Za izvrševanje svojih dolžnosti sme odrediti vsak izvoljeni član namestnika na svojo nevarnost in ob svojih stroških.

Izvoljeni člani upniškega odbora, ki so konkurzni upniki, smejo odkloniti izvolitev samo iz tehničnih razlogov, katerih tehtnost presodi konkurzno sodišče.

Izvolitev v upniški odbor sme preklicati upniški zbor z absolutno večino glasov; če pa gre za člana ali namestnika, ki ga je izvolila manjšina, sme preklicati upniški odbor izvolitev samo s tako večino glasov, ki preseže večino treh četrtin glasov. Prav tako sme konkurzno sodišče iz tehničnih razlogov izmenjati člane upniškega odbora, zlasti če zanemarjajo svojo dolžnost.

Izvolitev v upniški odbor potrdi konkurzno sodišče; iz tehničnih razlogov sme tudi odreči potrditev. Konkurzni sodnik sme postaviti upniški odbor za toliko časa, dokler sodišče ne potrdi izvoljenega upniškega odbora, prav tako pa tudi, če ta odbor še ni izvoljen. Ta začasni upniški odbor sme preklicati sam konkurzni sodnik.

§ 96.

Seje upniškega odbora sklicuje konkurzni sodnik ali upravitelj konkurzne mase; sklicati pa se morajo vselej, kadar predlaga to večina članov odbora. Pozivi na sejo se vroče vsakemu članu upniškega odbora kakor tudi namestnikom; toda ti poslednji imajo glasovalno pravico samo, če je kakšen član odsoten. Sklep je pravnoveljavni, če glasuje zanj absolutna večina vseh članov upniškega odbora; če pa se glasovi razdele, odloči upravitelj konkurzne mase. Glasovati je moči tudi pismeno.

V svoji lastni stvari ne sme nihče glasovati.

Dolžnosti, odgovornost in nagrajanje upniškega odbora.

§ 97.

Upniški odbor ima te-le dolžnosti:

1. nadzira poslovanje upravitelja konkurzne mase ter ga podpira v tem poslovanju, če je treba; zaradi tega ima odbor pravico, ob vsakem času zahtevati od upravitelja konkurzne mase, naj ga seznani s stanjem mase in naj mu predloži po potrebi o tem stanju pismeno poročilo s potrebnimi dokazi;

2. odredi zdaj pa zdaj, bodisi iz lastnih pobud, bodisi po naredbi konkurznega sodnika, da preglejta vsaj dva člana stanje gotovine in računskih listin.

Stvari, ki pripadajo konkurzni masi, smejo pridobivati člani upniškega odbora sami ali po drugih osebah le na javni prodaji (dražbi) ali na predlog za prevzem po zakonu o izvršbi in zavarovanju, in sicer z odobritvijo upniškega zbora.

Člani upniškega odbora so odgovorni vsem udeležencem v konkurzu za vsako škodo, ki bi jim jo povzročili s prekršitvijo odredbe drugega odstavka ali z nerednim izpolnjevanjem svojih dolžnosti. Konkurzni sodnik jih sme prisiliti z denarno kaznijo do tisoč dinarjev, da redno izpolnjujejo svoje dolžnosti.

§ 98.

Člani upniškega odbora nimajo pravice do nagrade za svoj trud; pač pa se jim plačajo izdatki, ki jih imajo za posle mase in ki so bili potrebni (§ 39.), kolikor je mogoče, takoj iz gotovine mase.

Če bi se poverili članom upniškega odbora z naredbo konkurznega sodnika ali s sklepom upniškega zbora posebni posli, jim sme odrediti konkurzni sodnik primerno nagrado glede na obseg poslov, na porabljeni trud in doseženi uspeh.

Pravice konkurznega sodnika, če ni upniškega odbora.

§ 99.

Dokler se ne postavi upniški odbor, ima konkurzni sodnik vse dolžnosti upniškega odbora. Kolikor odreja ta zakon, da je potreben za izvrševanje poslov pristanek upniškega odbora, sme zahtevati konkurzni sodnik, naj upniški zbor odloči o tem.

Upniški zbor.

§ 100.

Konkurzni sodnik sklicuje zbor konkurznih upnikov in ga vodi.

Upniški zbor se skliče zlasti, kadarkoli predlagajo to upravitelj konkurzne mase, upniški odbor ali najmanj dva konkurzna upnika, katerih terjatve znašajo po ocenitvi konkurznega sodnika vsaj četrtino vseh prijavljenih konkurznih terjatev. V predlogu mora biti razloženo, o čem se bo razpravljalo na zboru.

Sklic zbora se mora objaviti z označbo predmetov, o katerih se bo razpravljalo na zboru. Objave ni treba, če sklene upniški zbor, da se razprava odlóži in nadaljnj pozneje, in če določi obenem kraj, dan in uro prihodnje razprave.

O predmetih, ki niso objavljeni na ta način, zbor ne more pravnoveljavno sklepati. Od tega se izvzema sklep o predlogu, da se skliče nov upniški zbor.

Pravica glasovanja na upniškem zboru.

§ 101.

Za sklepčnost upniškega zbora, sklicanega po obnem ugotovitvenem naroku, je potrebna prisotnost vsaj dveh konkurznih upnikov, katerih terjatve, upravičene za glasovanje, znašajo najmanj četrtino zneska vseh terjatev, prijavljenih v konkurzu.

Za sklepe in za volitev je treba absolutne večine glasov, ki se izračuni po znesku terjatev.

Kolikor ne odreja ta zakon kaj drugega; se štejejo samo glasovi onih konkurznih upnikov, ki so prišli na upniški zbor.

Razen ob volitvah ne sme nihče glasovati v svoji stvari.

§ 102.

Za udeležbo pri glasovanju so upravičeni oni upniki, katerih konkurzne terjatve so ugotovljene.

Koliko je priznati pravico glasovanja za terjatve, ki še niso ugotovljene ali so prerekane ali pogojne, odloči po preskusu in po zaslišanju strank konkurzno sodišče ali pa, če ne znaša terjatev več kot dvajset tisoč dinarjev, konkurzni sodnik.

Prav to velja za terjatve ločitvenih upnikov in za terjatve upnikov trgovskih družb, prijavljene v konkurzu osebno odgovornega družbenika. Pravica glasovanja za take terjatve se prizna samo za oni del terjatev, ki verjetno ni založen z drugačnim ostvarjanjem.

Rekurz zoper tako odločbo ni dopusten; vendar pa sme konkurzni sodnik, odnosno konkurzno sodišče (drugi odstavek), odločbo na predlog ob vsakem času izpremeniti.

§ 103.

Konkurzni upniki, ki so pridobili terjatev po uvedbi konkurza z odstopom, nimajo pravice glasovanja glede te terjatve, razen če so prevzeli to terjatev na podstavi obveznosti, nastale pred uvedbo konkurza.

Odložitev in prepoved, da bi se izvršili sklepi upniškega odbora ali zbora.

§ 104.

Upravitelj konkurzne mase mora sklepe upniškega odbora nemudoma priobčiti konkurznemu sodniku.

Konkurzni sodnik sme odložiti izvršitev sklepov upniškega odbora, dokler ne sklene o dotičnem predmetu upniški zbor.

§ 105.

Konkurzno sodišče sme odkloniti izvršitev sklepa upniškega odbora ali upniškega zbora, če nasprotuje sklep skupnim koristim konkurznih upnikov; v nujnih primerih sme nadomestiti konkurzno sodišče sklep s svojo naredbo, da se odvrne očitna škoda, ki bi sicer nastala.

IV. oddelek.

Ugotovitev konkurzne mase.

Popis in ocenitev.

§ 106.

Konkurzni sodnik sestavi popisnik sam ali pa ga sestavi po njegovem nalogu upravitelj kon-

kurzne mase ali oni, ki ga pooblasti sodišče, in sicer, če je to mogoče brez znatne zamude, v pričo prezadolženca.

Obenem s popisovanjem se vrši praviloma ocenitev; vendar pa se sme ocenitev odložiti, če se zdi konkurznemu sodniku to primerno. Zadošča, poklicati zaradi ocenitve samo enega strokovnjaka; toda niti to ni potrebno, če izvrši ocenitev kar eden ali več članov upniškega odbora s pristankom konkurznega sodnika.

Na ocenitev nepremičnin se uporabljajo zmiselno predpisi zakona o izvršbi in zavarovanju.

Z uredbo se smejo predpisati natančnejše navedbe o popisovanju kakor tudi o ocenjanju posrednih vrst stvari.

a) glede tujih stvari in stvari, ki jih imajo v hrambi druge osebe.

§ 107.

Če nastane dvom, ali spadajo izvestne stvari v konkurzno maso, se morajo vendarle popisati; toda če se jih laste druge osebe, se mora to v popisniku zaznamenovati.

Kdor ima v svoji hrambi stvari, ki spadajo v konkurzno maso, mora obvestiti o tem, čim zve, da je konkurz uveden, upravitelja konkurzne mase in dovoliti, da se dotične stvari popišejo in ocenijo; sicer je odgovoren za škodo, ki bi nastala po njegovi krivdi.

Kdor je pridobil v poslednjem letu pred uvedbo konkurza prezadolženčeve knjižne terjatve, mora dati upravitelju konkurzne mase, če ta zahteva, seznam teh terjatev kakor tudi obračune glede onih zneskov, ki so bili že odplačani na račun dotičnih terjatev.

Konkurzni sodnik sme izdati potrebne navedbe, da se izvede ono, kar je odrejeno v prednjih odstavkih.

b) glede dediščin.

§ 108.

Če je pripadla prezadolženecu še pred uvedbo konkurza dediščina, toda se mu do dne, ko se konkurz uvede, še ni vročila, je sprejeti v popisnik konkurzne mase samo ono, kar gre prezadolženecu po uspehu zapuščinske razprave.

Če se uvede konkurz tudi o dediščini, je izvesti ta konkurz ločeno.

Te odredbe se uporabljajo tudi na dediščine, ki pripadejo prezadolženecu v času, dokler teče konkurzno postopanje.

Prezadolženčeve dolžnosti.

§ 109.

Prezadolženec mora dajati upravniku konkurzne mase vsa pojasnila, ki jih je treba za poslovanje.

Seznamek imovine in bilanca.

§ 110.

Ce prezadolženec ni izročil sodišču točnega seznama imovine, preden je bil konkurz uveden, ga mora konkurzni sodnik pozvati, naj to nemudoma stori.

V seznamku se morajo navesti poedini imovinski predmeti kakor tudi terjatve s pripombo, ali in koliko jih je moči izterjati, prav tako pa tudi vsi dolгови z označbo naslovov upnikov in razmerja sorodstva, ki bi obstajalo po rojstvu ali po svaštvu med prezadolžencem in upniki.

Ce je predložil prezadolženec bilanco, jo mora upravitelj konkurzne mase preskusiti in popraviti. Drugače pa sme naročiti konkurzni sodnik upravitelju konkurzne mase, naj sam sestavi bilanco, držeč se odredb § 106., drugega odstavka.

§ 111.

Prezadolženec mora svojeročno podpisati seznam imovine ali bilanco, ki ju je predložil, ter ponuditi obenem prisego o tem, da so njegovi podatki o aktivnem in pasivnem stanju resnični in popolni, nadalje da ni iz svoje imovine ničesar zamolčal (razodetna prisega).

Cim se ugotovi aktivno stanje s popisnikom, opravi prezadolženec razodetno prisego, če to predlaga upravitelj konkurzne mase ali kakšen upnik ali če to odredi konkurzni sodnik. Narok za zaprisego je objaviti na sodni deski. Na narok je povabiti upravitelja konkurzne mase, člane upniškega odbora in onega, ki je predlagal prisego.

§ 112.

Ce je prezadolženec zapuščina, trgovska družba ali pravna oseba, odloči konkurzni sodnik, ali morajo opraviti razodetno prisego vsi ali kateri izmed dedičev, izmed osebno odgovornih družbenikov ali likvidatorjev, odnosno izmed oseb, ki so upravičene, zastopati pravno osebo.

Ukrepi glede prezadolženčeve osebe.

§ 113.

Konkurzni sodnik sme odrediti, da je privedi prezadolženca siloma, če ne sluša pozivov. Prav tako sme prezadolženca pripreti, če brez tehtnega razloga trdovratno neče dajati upravitelju konkurzne mase pojasnil po § 109., če neče opraviti razodetne prisega ali če neče predložiti seznama imovine ali bilance ali če je pripora treba za zavarovanje konkurzne mase ali zato, da se prepreči spletke, ki utegnejo biti za upnike škodljive.

Pripor se mora izvršiti po predpisih zakona o izvršbi in zavarovanju. Pripor, ki ga je odredil konkurzni sodnik, sme trajati najdlje šest mesecev. Stroški za izvrševanje pripora so del konkurznih stroškov.

Preden odloči konkurzni sodnik, da je prezadolženca pripreti ali da je ukiniti pripor, mora zaslišati upniški odbor, če je to mogoče brez nevarnosti, da se ne bi dosegel namen takih ukrepov.

V. oddelek.

Ugotavljanje zahtevkov.

Ostvarjanje terjatev.

§ 114.

Konkurzni upniki morajo prijaviti svoje terjatve v konkurzu po naslednjih odredbah tudi takrat, kadar o njih že teče pravda.

Ce se uvede konkurz tako o imovini javne ali komanditne družbe kakor tudi o zasebni imovini osebno odgovornega družbenika trgovske družbe, smejo prijaviti družbeni upniki svoje terjatve tudi v posebnem konkurzu takega družbenika; vendar pa smejo prejeti iz tega samo toliko, za kolikor se ne poplačajo iz mase družbenega konkurza. V takem primeru se smatrajo njih terjatve, ki so ugotovljene v družbenem konkurzu, za ugotovljene tudi v posebnih konkurzi osebno odgovornih družbenikov. Nasprotno pa nimajo osebni upniki poedinih družbenikov pravice, prijaviti svojih terjatev v družbenem konkurzu.

Ce se je vršilo pred konkurzom postopanje za poravnavo izven konkurza (§ 1., drugi odstavek), je smatrati terjatve, prijavljene v poravnalnem postopanju, za prijavljene v konkurzu, ako je navedel upnik v svoji prijavi plačilni red, ki ga zahteva, če bi se pozneje konkurz uvedel.

Vsebina prijave.

§ 115.

V prijavi je treba označiti znesek terjatve kakor tudi činjenice, na katere se terjatev opira; poleg tega je treba označiti zahtevani plačilni red in prav tako dokazila, ki služijo za dokaz terjatve.

Ko se prijavi terjatev, o kateri že teče pravda, je treba navesti pravično sodišče in označbo spisov.

Ločitveni upniki, ki hočejo ostvariti svoje terjatve tudi kot konkurzni upniki, morajo razložiti stanje stvari, točno označiti predmet, na katerega se nanaša njih ločitveni zahtevek, in navesti znesek, do katerega so njih terjatve po vsej priliki založene z ločitveno pravico.

Predlaganje prijav in postopanje z njimi.

§ 116.

Terjatve se prijavljajo sodišču, kjer ima konkurzni sodnik svoj službeni sedež.

S prijavo terjatve v konkurzu trgovske družbe sme združiti upnik prijavo iste terjatve v konkurzu družbenikov.

Pismena prijava se predloži v dveh izvodih. Pridado se jima predpisi listine tudi takrat, kadar se je predložila v izvirniku.

Konkurzni upniki, ki imajo svoje prebivališče ali svoje stanišče (poslovalnico) v inozemstvu, morajo imenovati sodišču pooblaščenca za vročbe, ki prebiva v naši državi; drugače ga jim mora po-

staviti konkurzni sodnik ob stroških in na nevarnost konkurznega upnika.

En izvod vloge ali službeni prepis prijave, podane na zapisnik, kakor tudi prepisi prilog se vroče upravitelju konkurzne mase. Če se je vršilo pred konkurzom postopanje za poravnavo izven konkurza (§ 1., drugi odstavek), mora oddati poravnalni upravitelj omenjene spise, ki mu jih je vročil poravnalni sodnik, upravitelju konkurzne mase.

Udeleženci v konkurzu smejo vpogledati prijave in njih priloge.

Upravitelj konkurzne mase vpiše prijavljene terjatve po zahtevanih plačilnih redih v poseben seznam (seznamek prijav), ki se mora predložiti konkurznemu sodišču.

Preskušanje terjatev.

§ 117.

Na občni ugotovitveni narok morata priti upravitelj konkurzne mase in, če je mogoče, prezadolženec. Na ta narok se morajo prinesiti, kolikor je to mogoče, poslovne knjige in prezadolženčevi zapiski.

Prijavljene terjatve se preskušajo po razredih in v vsakem razredu po času prijave.

Upravitelj konkurzne mase se mora izjaviti glede vsake prijavljene terjatve določno in brezpogojno o njeni pravilnosti in o plačilnem redu.

Prezadolženec sme prerekati pravilnost prijavljenih terjatev, ne pa tudi njih plačilnega reda.

Konkurzni upniki, katerih terjatve so ugotovljene ali ki se jim priznava pravica glasovanja, smejo prerekati pravilnost in plačilni red prijavljenih terjatev.

§ 118.

Dokler ugotovitvena razprava še ni končana, sme zahtevati upnik za svojo prijavljeno terjatve drug plačilni red.

Razširitve ali izpremembe prijavljene terjatve so dopustne, če se z njimi ne otežuje preskušanje.

Terjatve, ki se prijavijo šele, ko je rok za prijave pretekel, se vzamejo v pretres še na občnem ugotovitvenem naroku, kolikor to ne otežuje izvršetka preskušanja.

Zapisnik o ugotovitvenem naroku za prijavljene terjatve. Seznamek prijav.

§ 119.

Uspeh preskušanja se vpiše v seznamek prijav.

Ta seznamek velja za sestavni del zapisnika, ki se mora spisati na ugotovitvenem naroku. Upniki smejo zahtevati overovljene izpiske iz seznamka prijav.

Naknadne prijave.

§ 120.

Za terjatve, prijavljene, ko je pretekel rok za prijave, in ki niso bile vzete v pretres na občnem

ugotovitvenem naroku, odredi konkurzni sodnik poseben narok. Odredbe § 117., prvega odstavka, se uporabljajo tudi tukaj.

Konkurzni sodnik pozove upnike na ta narok z oklicem ali s posebnim pozivom. Stroški, ki nastanejo spričo tega pozivanja in spričo izjav upravitelja konkurzne mase, se morajo odmeriti na upnike, ki so zamudili občni rok za prijave; pri tem odmerjanju je treba paziti na višino prijavljenih terjatev.

Upniki, katerih terjatve se vzamejo v pretres šele na posebnem ugotovitvenem naroku, ne morejo prerekati že prej preskušanih terjatev.

Ugotavljanje terjatev.

§ 121.

Terjatev se smatra v konkurzu za ugotovljeno, če jo je upravitelj konkurzne mase priznal in če je ni prerekal nobeden izmed za to upravičenih konkurznih upnikov.

Prezadolženčev prerekanje se vpiše v seznamek prijav; glede konkurza pa nima pravnega učinka.

Glede onih terjatev, ki jih je prijavil upravitelj konkurzne mase kot konkurzni upnik, se mora izjaviti njegov namestnik ali pa se mora izjaviti, če tega ni, po § 117., tretjem odstavku, skrbnik, ki ga postavi konkurzni sodnik.

Če se je vršilo pred konkurzom postopanje za poravnavo izven konkurza (§ 1., drugi odstavek), je dolжник vezan na svoje izjave, ki jih je podal po § 20. zakona o prisilni poravnavi izven konkurza o priznanju ali nepriznanju terjatev, ki mu jih je priobčil poravnalni upravitelj. Če se o kakšni terjatvi v poravnalnem postopanju ni izjavil v odrejenem roku, ne more prerekati te terjatve v konkurzu.

Prerekane terjatve.

§ 122.

Upniki, katerih terjatve so ostale prerekane glede pravilnosti ali plačilnega reda, smejo ostvarjati ugotovitve teh svojih terjatev, kolikor je pravda dopustna, s tožbo, ki se mora naperiti zoper vse one osebe, ki so to terjatev prerekale (§ 115. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravicah). Tožbeni zahtevek se sme opirati samo na ono osnovo, ki je bila navedena v prijavi in na ugotovitvenem naroku; tam navedeni znesek se ne sme zvišati.

Če se prereka terjatev, ki je izvršilna, mora vložiti tožbo oni, ki jo je prerekal.

O pravilnosti terjatve, glede katere pravda ni dopustna, odloči pristojno oblastvo; o plačilnem redu pa odloči vselej konkurzno sodišče.

Konkurzni sodnik mora določiti roke, v katerih se mora ostvarjati prerekani zahtevek pri sodišču ali drugem pristojnem oblastvu, ter opozoriti udeležence na pravne posledice, ki bi nastale, če se ti roki zamude (§ 143., tretji odstavek, § 146., drugi

odstavek, in § 179., drugi odstavek); rok mora znati najmanj mesec dni.

Konkurzne upnike, katerih terjatve so ostale prerekane bodisi glede pravilnosti, bodisi glede plačilnega reda, in ki niso bili prisotni na ugotovljenem naroku, mora konkurzni sodnik obvestiti, kolikor so bile njih terjatve prerekane.

Pristojnost za tožbe zaradi pre-
rekanih terjatev.

§ 123.

Za razpravljanje in odločanje o pravnih sporih glede pravilnosti in plačilnega reda konkurznih terjatev je pristojno izključno konkurzno sodišče tudi takrat, kadar bi spadal tak spor, pokrenjen izven konkurza, v pristojnost kakšnega izrednega sodišča; vendar pa ne poseza ta odredba v občne predpise o pristojnosti sodišč za tožbe, s katerimi se ostvarjajo ločitveni in izločitveni zahtevki kakor tudi dolgovi konkurzne mase.

Učinek odločbe.

§ 124.

Pravnomočne odločbe o pravilnosti in plačilnem redu prerekanih terjatev imajo moč proti vsem konkurznim upnikom tudi takrat, kadar se upravitelj konkurzne mase ni udeleževal dotične pravde.

Pravdni stroški se smatrajo za del stroškov občne mase, kolikor je tudi upravitelj mase prekal dotično terjatev. Toda pravdno sodišče sme naročiti upravitelju konkurzne mase, naj povrne konkurzni masi pravdne stroške, če je iz objesti prerekal terjatev ali se je pravdal na tak način.

Če se upravitelj konkurzne mase ni udeleževal pravde, imajo upniki, ki so prerekali dotično terjatev, pravico, zahtevati povračilo stroškov iz konkurzne mase toliko, kolikor je imela masa od pravedanja koristi.

Uporabljanje predpisov na tekoče
pravde.

§ 125.

Odredbe §§ 122. in 124. veljajo tudi za nadaljevanje pravnega postopanja in odločanje v pravnih zoper prezadolženca, ki so tekle še pred uvedbo konkurza, toda so bile prekinjene z uvedbo konkurza. Konkurzno sodišče sme odrediti na predlog iz razlogov primernosti, da je take pravde nadaljevati pri njem. Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Sodna oblast za pravdne spore, ki se morajo voditi pri konkurznem sodišču.

§ 126.

V pravnih sporih, ki se morajo voditi pri konkurznem sodišču, razpravlja in odloča sodnik po-

edinec po predpisih, ki veljajo za postopanje pred sreskimi sodišči (§§ 523. do 547. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih), če ne preseza vrednost spornega predmeta dvanajst tisoč dinarjev; drugače pa veljajo odredbe § 6. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih.

VI. oddelek.

Razpolaganje z imovino konkurzne mase in
polaganje računov.

Poslovanje upravitelja konkurzne
mase.

§ 127.

Upravitelj konkurzne mase mora vnovčiti imovino, spadajočo k masi, in gotovino obrestonosno naložiti. Pri vseh važnih ukrepih in razpolaganjih mora zahtevati, naj odloči upniški zbor, in sicer zlasti, če gre za nadaljevanje ali zatvoritev prezadolženčevega obrata ali pa za prostovoljno odsvojitev premičnin, ki je ne provzroči nadaljevanje obrata, ali če gre za sodno ostvarjanje terjatev, katerih izterljivost je dvomna. Če je mogoče, naj zasliši upravitelj konkurzne mase tudi prezadolženca. V nujnih primerih sme konkurzni sodnik sam dovoliti take ukrepe.

Upravitelj konkurzne mase je upravičen, vlagati izpodbijalne tožbe in vstopati v izpodbijalne pravde, ki so v teku, ko se konkurz uvede, in sicer z odobritvijo konkurznega sodnika. Preden izda konkurzni sodnik svojo odločbo, mora zaslišati upniški odbor.

Posli, zavisni od odobritve upniškega odbora.

a) glede na vrednost predmetov.

§ 128.

Če gre za vrednost, ki preseza dvajset tisoč dinarjev, je treba odobritve upniškega odbora za odločbo:

1. o prostovoljni odsvojitvi nepremičnin, ladij, zrakoplovov ali koristonosnih ugodnosti;

2. o sklepanju poravnjav ali razsodniških pogodb;

3. o vnovčevanju pravic do tekočih prejemkov, rent in periodičnih dajatev, ki pripadajo za nedoločen čas;

4. o izpolnjevanju ali razveljavljanju prezadolženčevih pravnih poslov;

5. o odklanjanju dediščine, volila in odmene med živimi;

6. o priznavanju ločitvenih in izločitvenih zahtevkov, nadalje zahtevkov za pobot, dolgov konkurzne mase kakor tudi o odkupovanju zastavljenih predmetov.

b) ne glede na vrednost predmetov.

§ 129.

Za odsvojitev prezadolženčevega podjetja ali njegovega deleža pri podjetju kakor tudi za od-

svojitev vse zaloge blaga ali njenih poedinih delov ali poedinih partij blaga je treba odobritve upniškega odbora in konkurznega sodnika, ne glede na vrednost predmetov. Te odsvojitve je izvršiti praviloma šele, ko se razglase v novinah, ki so odrejene za službene objave konkurznega sodišča, po potrebi pa tudi v drugih novinah.

Prezadolženčevo zaslišanje. Dovolitev konkurznega sodišča v nujnih primerih.

§ 130.

Preden se izda odločba o predmetih, označenih v §§ 128. in 129., naj konkurzni sodnik zasliši prezadolženca, če je to mogoče.

V nujnih primerih sme dovoliti konkurzno sodišče samo, če to predlaga upravitelj konkurzne mase, izvršitev pravnih dejanj in poslov, označenih v §§ 128. in 129.

Sodna odsvojitve.

§ 131.

Stvari, ki spadajo v konkurzno maso, se morajo na upraviteljev predlog sodno odsvojiti, kolikor ni odrejen koristnejši način vnovčitev.

Na take odsvojitve se uporabljajo zmiselno odredbe zakona o izvršbi in zavarovanju, in sicer z nastopnimi razlikami:

1. upravitelju konkurzne mase pripada položaj zahtevajočega upnika;
2. ne uporabljajo se predpisi zakona o izvršbi in zavarovanju, po katerih se ne sme predlagati nova dražba, preden poteče pol leta od tam označenega dne;
3. treba ni, da bi se držalo sodišče roka, označenega v zakonu o izvršbi in zavarovanju glede odrejanja dražbenega naroka;
4. uporablja se predpisi zakona o izvršbi in zavarovanju glede tega, da ni treba nove ocenitve tudi ne takrat, kadar je bila nepremičnina že ocenjena med konkurznim postopanjem.

Odsvojitve in razdelitev izkupička med ločitvene upnike izvrši izvršilno sodišče.

Upravitelj konkurzne mase sme vstopiti kot zahtevajoči upnik v vsako izvršilno postopanje, ki teče zoper prezadolženca.

Upniški odbor sme skleniti z odobritvijo konkurznega sodnika, da se opusti odsvojitev terjatev, katerih izterjevanje obeta samo neznamenit uspeh, prav tako, da se opusti prodaja stvari neznamenite vrednosti in da je prepustiti take terjatve, odnosno take stvari, prezadolženca na svobodno razpolaganje.

Odsvojitve stvari, katerih se drži ločitvena pravica.

§ 132.

Prezadolženčeve stvari, katerih se drži zastavna pravica, sme upravitelj konkurzne mase ob vsa-

kem času odkupiti s poplačilom zastavnega dolga ter vstopiti pri nepremičninah s poplačilom zastavnega dolga v zastavno pravico. Ta odredba se uporablja zmiselno tudi na ostale ločitvene pravice.

Stvari, katerih se drži ločitvena pravica, se smejo vnovčiti brez upravičenčevega pristanka samo po predpisih zakona o izvršbi in zavarovanju. Drugačna vnovčitev je dopustna z odobritvijo konkurznega sodnika, če je ugotovljeno, da je moči ločitvenega upnika, ki ni pristal na tako vnovčitev, popolnoma poplačati iz izkupička.

Če imajo take stvari v hrambi sami ločitveni upniki, katerih terjatve so dospele, sme odrediti konkurzno sodišče na predlog upravitelja konkurzne mase, ko je zaslišalo ločitvene upnike, primeren rok, v katerem morajo vnovčiti dotične stvari. Če se stvari ne vnovčijo v tem roku, sme odrediti konkurzno sodišče, da je izročiti dotične stvari upravitelju konkurzne mase v vnovčitev. Zoper ta sklep ni pravnega sredstva.

Odredbe prednjega odstavka se uporabljajo tudi na upnike, ki so upravičeni, da se poplačajo iz zastave tudi brez sodne pomoči; toda zavodi, katerim gre ta pravica po njih pravilih, potrjenih bodisi s posebnim zakonom, bodisi z odobritvijo pristojnega oblastva, so samo zavezani, dajati pojasnila, ki jih zahteva upravitelj konkurzne mase.

Polaganje računa.

§ 133.

Upravitelj konkurzne mase mora položiti vselej, kadar to odredi konkurzni sodnik, najkeseje pa, ko konča svoje poslovanje, konkurznemu sodniku račun in priložiti računu po potrebi pojasnila.

Konkurzni sodnik mora preskusiti račun in po potrebi ukreniti, naj ga upravitelj konkurzne mase popravi ali dopolni. Za preskus računa sme privzeti izvedence ali poedine člane upniškega odbora.

Za razpravljanje o računu mora odrediti konkurzni sodnik narok, ki se razglasi na sodni deski. Na ta narok mora pozvati konkurzni sodnik upravitelja konkurzne mase, odnosno novega upravitelja, če je bil dosedanji izmenjan, potem člane upniškega odbora, prezadolženca in vse konkurzne upnike, in sicer s pripombo, da smejo vpogledati predloženi račun in očitati morebitne pogoške na naroku ali pa pismeno pred narokom.

Odobritev računa ali očitanje pogoškov.

§ 134.

Položeni račun mora konkurzni sodnik odobriti, če ni po uspehu preskusa pomisleka zoper njegovo pravilnost in če se niso očitali pogoški ali če se je dosegla na naroku soglasnost; drugače odloči o računu konkurzno sodišče, ko je izvršilo potrebne poizvedbe (§ 185., peti odstavek). V tem pogledu pravda ni dopustna.

Poseben račun.

§ 135.

Ce je postavljen upravitelj konkurzne mase hkrati za prisilnega upravitelja, mora predložiti o tej upravi poseben račun po predpisih zakona o izvršbi in zavarovanju.

VII. oddelek.

Razdelitev mase.

Poplačilo upnikov.

§ 136.

Upnike mase je poplačati, ne glede na stanje konkurznega postopanja, čim so njih zahtevki ugotovljeni in so dospeli.

Upravitelj konkurzne mase mora skrbeti za to, da so potrebni zneski pravočasno na razpolaganje.

Ce upravitelj konkurzne mase odreče ali zadržuje poplačilo, se smejo obrniti upniki mase za pomoč na konkurznega sodnika ali pa ostvarjati svoje zahtevke s tožbo zoper upravitelja konkurzne mase.

Zlasti: a) zahtevki upravitelja konkurzne mase.

§ 137.

Upravitelj konkurzne mase mora prijaviti, ko konča svoje poslovanje, konkurznemu sodniku svoje zahtevke, naj se mu povrnejo izdatki v gotovini, prav tako pa tudi zahtevke, naj se mu dá nagrada za njegov trud. Konkurzni sodnik sme naročiti upravitelju konkurzne mase ob vsakem času, naj prijavi svoje zahtevke.

O zahtevkih upravitelja konkurzne mase odloči konkurzni sodnik, ko je zaslišal upniški odbor; odločba se vroči upravitelju konkurzne mase, prezadolžencu in vsem članom upniškega odbora. Odločbo konkurznega sodnika smejo izpodbijati z rekurzom. Apelacijsko sodišče odloči o tem dokončno.

Na račun zahtevkov upravitelja konkurzne mase sme dovoliti konkurzni sodnik, ko je zaslišal upniški odbor, predjeme, ki jih odmeri po že izvršenem delu in doseženem uspehu.

Stroške, ki jih je imel upravitelj konkurzne mase ob sodni odsvojitvi stvari in razdelitvi izkupička pri konkurznem sodišču, določi to sodišče.

§ 138.

Z uredbo se predpiše tarifa z odrejenimi postavkami za celokupno nagrado, po kateri je odmerjati nagrado upravitelju konkurzne mase. Ko se izdeluje tarifa, je treba posebno vpoštevati obseg in vrednost konkurzne mase, uspeh, ki se je dosegel za konkurzne upnike, kakor tudi stanje postopanja ob času končane uprave.

Od tarifnih postavk je moči odstopiti samo, če je bilo poslovanje upravitelja konkurzne mase posebno primerno ali združeno z izrednim trudom ali tako, da je pripisovati edino njegovemu poslo-

vanju, da se je končal konkurz za upnike v razmeroma kratkem času, z razmeroma malo stroški in z velikim uspehom.

Neveljavni so dogovori upravitelja konkurzne mase s prezadolžencem ali z upniki o višini izdatkov v gotovini kakor tudi dogovori o nagradi za njegov trud.

b) zahtevki članov upniškega odbora.

§ 139.

O višini izdatkov v gotovini in o nagradi (§ 98.), ki bi jo zahtevali člani upniškega odbora, odloči konkurzni sodnik, ko je zaslišal o tem upravitelja konkurzne mase.

Odredba § 137., drugega odstavka, o vročbi in izpodbijanju te odločbe kakor tudi odredbe § 138., tretjega odstavka, o neveljavnosti dogovorov glede višine izdatkov v gotovini in nagrade se uporabljajo zmiselno tudi tukaj.

Poplačevanje konkurznih upnikov.

§ 140.

S poplačevanjem konkurznih upnikov se sme pričeti šele po občem ugotovitvenem naroku; po občem naroku pa se smejo vršiti razdelitve v korist konkurznih upnikov vselej, kadarkoli bi bilo za to v masi zadosti denarja.

Vsako razdelitev izvrši upravitelj konkurzne mase šele, ko je zaslišal o tem upniški odbor in dobil odobritev konkurznega sodnika.

Razdelitev brez formalnosti in razdelitev na podstavi razdelitvenega osnutka.

§ 141.

V navadnejših primerih sme konkurzni sodnik, ne da bi predhodno obvestil konkurzne upnike, odobriti razdelitev, ki jo je predlagal upravitelj konkurzne mase z odobritvijo upniškega odbora.

Ce ima konkurzni sodnik pomisleke, ali sme odobriti tako razdelitev, ali če gre za težjo razdelitev, zlasti če gre za to, ali naj se vpoštevajo konkurzni upniki, ki jih je poplačati samo z neporavnanim ostankom (manjkom) njih terjatev (§ 144.), mora predložiti upravitelj konkurzne mase razdelitveni osnutek, na katerega je pristal upniški odbor.

V razdelitvenem osnutku je treba navesti vse terjatve po njih plačilnem redu, nadalje gotovino, ki je razpoložna za razdelitev, in zneske, ki odpadajo na vsako poedino terjatev.

Odločanje o razdelitvenem osnutku.

§ 142.

Konkurzni sodnik mora objaviti predložitev razdelitvenega osnutka, ko ga je preskusil in po potrebi popravil, na sodni deski ter obvestiti o tem prezadolženca in konkurzne upnike s pripombo,

da smejo osnutek vpogledati in podati svoje opazke v petnajstih dneh. Obenem obvesti konkurzni sodnik prezadolženca in konkurzne upnike, nadalje upravitelja konkurzne mase kakor tudi člane upniškega odbora o kraju, dnevu in uri naroka, na katerem se bodo pretresale podane opazke.

Konkurzni sodnik odobri razdelitveni osnutek, če ne dvomi po uspehu preskusa o njega pravilnosti in če opazke niso bile podane ali so bile umaknjene na naroku; sicer odloči konkurzno sodišče, ko je izvršilo potrebne poizvedbe (§ 185., peti odstavek). V tem pogledu pravda ni dopustna.

Odločba se mora objaviti na sodni deski ter vročiti upravitelju konkurzne mase kakor tudi prezadolženecu. Konkurzno sodišče obvesti konkurzne upnike samo, če se je ugodilo opazkam; sicer pa obvesti samo one konkurzne upnike, katerih opazke so bile zavržene.

Zneski, katerih izplačilo je зависno od odločbe o opazkah, se morajo položiti sodišču, dokler ne postane odločba pravnomočna.

Uvaževanje prerekanih terjatev ob razdelitvi.

§ 143.

Če je kaj prerekanih terjatev, se smejo izvršiti razdelitve na ostale terjatve v istem plačilnem redu samo, če se je položil pri sodišču znesek, namenjen za poplačilo prerekanih terjatev.

Če se je položil ves znesek prerekane terjatve, se smejo izvršiti razdelitve tudi na terjatve, ki prihajajo po plačilnem redu za prerekano terjatvijo.

Prerekanim terjatvam je ugoditi samo, če rok za vložitev tožbe (§ 122., četrty odstavek) še ni pretekkel ali če se je vložila tožba najkasneje onega dne, ko je upravitelj konkurzne mase predlagal razdelitev.

Izvršilne terjatve se smatrajo za prerekane samo, če je vložil oni, ki jih je prerekal, tožbo pravočasno.

Uvaževanje zahtevkov ločitvenih upnikov in onih upnikov, katerih terjatve se jemljejo v poštev zbog manjka.

§ 144.

Konkurzni upniki, ki so obenem ločitveni upniki, se jemljejo v poštev ob razdelitvah, ki se vrše pred razdelitvijo izkupička iz posebne mase, s celotnim zneskom svojih terjatev.

Če se vrši razdelitev izkupička posebne mase po razdelitvi občne konkurzne mase ter se pri tem pokaže, da je prejel ločitveni upnik ob razdelitvi občne konkurzne mase več, kot bi znašal njegov delež iz občne mase, če bi bil ta delež odmerjen po višini onega manjka, ki je ločitvenega upnika dejanski zadel ob razdelitvi posebne mase, se mora presežek neposredno iz posebne mase vrniti občni masi.

Prednja odredba se uporablja zmiselno tudi na terjatve upnikov trgovske družbe v konkurzu, ki so prijavili svoje terjatve tako v konkurzu družbe kakor tudi v konkurzu osebno odgovornega družbenika.

Konkurzni upniki, ki so pridobili za zavarovanje svojih terjatev kakšne prezadolženčeve imovinske predmete, zlasti knjižne terjatve, in konkurzni upniki, ki jim služi za zavarovanje njih terjatev zastavna pravica na prezadolženčevi nepremični imovini, ki je v inozemstvu, se jemljejo v poštev samo z zneskom onega manjka, ki nastopi po vsej priliki zanje ob razdelitvi dotične posebne mase. Ta manjek morajo konkurzni upniki upravitelju konkurzne mase verjetno izkazati v roku, odrejenem za vlaganje opazk; ugodi pa se jim samo, če ga odobri konkurzni sodnik.

Odredba drugega odstavka velja tudi za konkurzne upnike, omenjene v četrtem odstavku. Če pa so prejeli ti upniki ob razdelitvi občne konkurzne mase manj, kot znaša njih delež, ki mora biti odmerjen po višini manjka, dejanski nastopivšega ob razdelitvi posebne mase, se jim mora povrniti razlika iz občne konkurzne mase.

Položitev denarja pri sodišču.

§ 145.

Upravitelj konkurzne mase mora položiti pri sodišču vse zneske, ki so namenjeni za poplačilo prerekanih terjatev ali za poplačilo terjatev, ki merijo samo na zavarovanje, kakor tudi zneske, odpadajoče na terjatve, ki se morajo poplačati po § 144., četrtem odstavku, samo po višini manjka.

Prav to velja za zneske, ki so namenjeni pogojnim terjatvam, razen če je pogoj razvezen in dá upnik varnost.

Uvaževanje prepozno prijavljenih terjatev ob razdelitvi.

§ 146.

Upniki, katerih terjatve se niso mogle vpoštevati ob razdelitvi, ker so bile prijavljene prepozno, smejo zahtevati, da se jim izplačaja ob prihodnji razdelitvi pred drugimi upniki tolik znesek, kolikršnega je treba, da se poplačajo v istem razmerju kakor drugi upniki iste vrste.

Vendar pa ne gre tak zahtevek onim upnikom, katerih terjatve se niso vzele v poštev ob prejšnji razdelitvi zato, ker se ni vložila tožba pravočasno (§ 143., tretji odstavek).

Izvršitev razdelitve.

§ 147.

Izvršitev vsake razdelitve mora upravitelj konkurzne mase dokazati konkurznemu sodniku.

Končna razdelitev.

§ 148.

Če je masa popolnoma vnovčena in če je pravnomočno odločeno o vseh prerekanih terjat-

vah, se izvrši končna razdelitev, ko so se ugotovili zahtevki upravitelja konkurzne mase in ko se je odobril končni račun.

Končna razdelitev se sme izvršiti samo na podstavi razdelitvenega osnutka po § 141., drugem in tretjem odstavku.

Za končno razdelitev in za nadaljnje postopanje je uporabljati odredbe §§ 142. do 147.

§ 149.

Končna razdelitev se ne sme odlagati zbog tega, ker še ni ugotovljeno, ali in koliko pridejo zneski, položeni pri sodišču zaradi založbe terjatev, nazaj v maso.

Če je nastop pogoja neverjeten in nima zaradi tega dotična pogojna terjatev za sedaj imovinske vrednosti, ni položiti pri sodišču zneska, ki bi odpadel na to terjatev.

Upniki, ki se poplačajo po § 144., četrtem odstavku, samo z manjkom svojih terjatev, se vzamejo ob končni razdelitvi v poštvo samo, če dokažejo upravitelju konkurzne mase višino manjka, preden preteče rok, odrejen za vlaganje opazk, in če konkurzni sodnik odobri to višino manjka.

Konkurzna imovina ali imovina, ki postane razpoložna po končni razdelitvi ali se pojavi po končni razdelitvi.

§ 150.

Če postanejo po izvršitvi končne razdelitve zneski, položeni pri sodišču, razpoložni za maso ali če pridejo sicer plačani zneski nazaj v maso, mora upravitelj konkurzne mase te zneske na podstavi osnutka za končno razdelitev razdeliti, in sicer z odobritvijo konkurznega sodnika. Dokaz o tej razdelitvi mora predložiti upravitelj konkurzne mase konkurznemu sodniku.

Prav to velja, če se pojavijo imovinski predmeti, ki spadajo h konkurzni masi, šele potem, ko je končna razdelitev izvršena ali ko je konkurz odpravljen.

Ko je konkurzno sodišče po potrebi zaslišalo upravitelja konkurzne mase in člane upniškega odbora, sme opustiti naknadno razdelitev, če se mu zdi to primerno glede na neznatnost dobljene zneska in na višino stroškov, potrebnih za razdelitev; v takem primeru se prepusti dotični znesek prezadolženecu.

Odprava konkurza.

§ 151.

Ko je dokazano, da je končna razdelitev izvršena, mora sodišče odpraviti konkurz.

Za odpravo konkurza veljajo odredbe § 84.

VIII. oddelek.

Prisilna poravnava.

Predlog za poravnavo in začetek postopanja.

§ 152.

Dokler teče konkurzno postopanje in preden se odobri končna razdelitev, sme predlagati prezadolženec (§ 176.), da se skleni prisilna poravnava.

Predlog za prisilno poravnavo sme podati prezadolženec ali osebno ali pa po pooblaščenju, posebe upravičenem za ta posel, in sicer ali pred konkurznim sodnikom na zapisnik ali pa z vlogo, ki jo podpiše prezadolženec sam ali njegov posebni pooblaščenec. Prepis predloga se vroči upravitelju konkurzne mase.

V takem predlogu mora prezadolženec določno označiti, kako namerja poplačati in zavarovati svoje upnike.

Če konkurzno sodišče podanega predloga ne zavrne kot nedopustnega, sme odrediti konkurzni sodnik, ko je zaslišal upravitelja konkurzne mase in upniški odbor, da je ustaviti vnovčitev konkurzne mase, dokler upniški zbor ne odloči o podanem predlogu.

V konkurzu, uvedenem o imovini pridobitne in gospodarske zadruge, ni prisilne poravnave.

Nedopustnost poravnalnega postopanja.

§ 153.

Predlog za prisilno poravnavo ni dopusten:

1. dokler je prezadolženec ubežen ali dokler neče predložiti točnega seznama imovine (§ 110.) ali dokler ne opravi razodetne prisege;
2. če je bil dolжник, ko je postal nesposoben za plačevanje, pravnomočno obsojen zbog lažnega bankrotstva;
3. če nasprotuje vsebina predloga odredbam §§ 161. do 163. ali občnim prisilnim pravnim predpisom.

Predhodni preskus poravnalnega predloga.

§ 154.

Ko je konkurzno sodišče zaslišalo upravitelja konkurzne mase in upniški odbor, sme zavrniti poravnalni predlog v nastopnih primerih:

1. če ne ponudi prezadolženec v predlogu konkurznim upnikom tretjega razreda plačila vsaj petine njih terjatev, in sicer najkasneje v dveh letih, ali
2. če se ne dá točno ugotoviti prezadolženčevo imovinsko stanje zbog tega, ker sploh ni vodil poslovnih knjig ali zapisnikov ali jih je vodil neredno, ali
3. če so upniki predlog za prisilno poravnavo že kdaj zavrnili ali če je prezadolženec umaknil poravnalni predlog, ko je bil poravnalni narok že

razglašen, ali če konkurzno sodišče ni odobrilo že prej sklenjene prisilne poravnave, ali

4. če je bil prezadolženec v poslednjih petih letih že v konkurzu ali če ni bil uveden konkurz samo zbog tega, ker ni imel prezadolženec zadosti imovine, ali če je bil v istem roku že v postopanju za prisilno poravnavo izven konkurza.

Pravica glasovanja.

§ 155.

Upnikom, katerih pravice se ne kratijo s poravnavo, ne gre pravica glasovanja.

Za konkurzne terjatve prvega in drugega razreda gre upnikom pravica glasovanja samo, če je upravitelj konkurzne mase prerekal njih plačilni red.

Konkurzni upniki, ki so pridobili terjatev z odstopom, ko je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje, nimajo za to terjatev pravice glasovanja, če temu ugovarja konkurzni upnik, upravičen za glasovanje, čigar terjatev je bila prijavljena v času, dokler je tekel rok za prijave.

Toda omenjeni ugovor sme podkrepiti prevzemnik, ki zahteva pravico glasovanja, z dokazom, da je bil ponujen upniku, ki ugovarja, pred obnim ugotovitvenim narokom pismeno in v osem dnevnem roku odkup njegove (ugovornikove) terjatve ob prav tako ugodnih pogojih, kakor so bili priznani odstopniku terjatve, nadalje da so se ti pogoji ujeli z gospodarskim stanjem, v katerem je bil prezadolženec neposredno pred uvedbo konkurza, če pa se je odstopila terjatev prej, da so se ujeli ti pogoji s prezadolženčevim gospodarskim stanjem ob času odstopa.

Odredb tretjega in četrtega odstavka ni uporabljati, če je prevzel konkurzni upnik, za čigar terjatev se zahteva pravica glasovanja, terjatev na podstavi obveznosti, ki je nastala, še preden je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje.

Drugače pa veljajo o pravici glasovanja odredbe § 102.

§ 156.

Več konkurznim upnikom, ki jim gre terjatev skupno ali katerih terjatev so sestavljale do časa, ko je postal prezadolženec nesposoben za plačevanje, samo eno terjatev, gre samo en glas; to odredbo je uporabljati zmiselno tudi takrat, kadar se drži terjatve konkurznega upnika zastavna pravica.

Taki upniki se morajo sporazumeti o tem, kdo izmed njih in kako naj vrši pravico glasovanja.

Konkurzni upnik, ki je prijavil več terjatev, ima samo en glas. Od tega se izvzema primer iz četrtega odstavka § 155.

Poravnavni narok.

§ 157.

Narok za razpravljanje in sklepanje o poravnalnem predlogu se ne sme vršiti, preden je zaključen obni ugotovitveni narok.

Odrejeni narok se mora razglasiti, poleg tega pa se morajo posebe pozvati prezadolženec in vse one osebe, ki prevzamejo po vsebini predloga jamstvo za prezadolženčeve obveznosti, nadalje upravitelj konkurzne mase, člani upniškega odbora in ostali upniki, ki imajo pravico glasovanja. Obenem se mora vročiti vsem konkurznim upnikom po en prepis poravnalnega predloga; potrebne prepise zanje mora predložiti prezadolženec.

Prezadolženec mora priti na narok osebno; da bi ga zastopal pooblaščenec, je dopustno samo, če je iz tehtnih razlogov zadržan, priti osebno, in če spozna konkurzni sodnik, da je prezadolženec dovolj opravičil svoj izostanek; drugače pa je smatrati, da je prezadolženec odstopil od poravnalnega predloga.

Ko se je narok začel, ne more prezadolženec več umekniti poravnalnega predloga. Če niso prisotni vsi upniki, upravičeni za glasovanje, je dopustno, izpremeniti poravnavni predlog samo, ako ni izpremenjeni predlog za konkurzne upnike neugodnejši nego prvotni predlog; prav to velja glede novega predloga, ki ga poda prezadolženec, ko je bil njegov prvotni predlog zavrnjen.

§ 158.

Predn se začne glasovanje, mora podati upravitelj konkurzne mase izčrpno poročilo o celokupnem prezadolženčevem gospodarskem stanju in poslovanju, nadalje o vzrokih njegove imovinske propasti kakor tudi o uspehu, ki bi se po vsej priliki dosegel, če se izvede konkurzno postopanje.

Za pripravo poročila, označenega v prvem odstavku, sme odrediti konkurzni sodnik, ko je zaslisljal upravitelja konkurzne mase in člane upniškega odbora, naj preskusijo celokupno prezadolženčevo poslovanje izvedenci, ki poznajo dotično grano poslov. Minister pravde sme izdati natančnejše odredbe o izboru in nagrajanju kakor tudi o sestavljanju imenika takih izvedencev.

Česa je treba za sprejem poravnalnega predloga.

§ 159.

Poravnavni predlog se smatra za sprejetega, če je glasovala zanj večina konkurznih upnikov, ki so na naroku osebno prisotni ali zastopani in ki imajo pravico glasovanja, in če znaša poleg tega celokupna vsota terjatev konkurznih upnikov, ki pristanejo na predlog, najmanj tri četrte celokupne vsote vseh terjatev, ki dajo pravico glasovanja.

Če se doseže večina glasov samo glede števila upnikov ali samo glede celokupne vsote terjatev, sme zahtevati prezadolženec do konca naroka, da se odrdi nov narok za ponovno glasovanje o predlogu. Ta narok mora konkurzni sodnik takoj odrediti ter ga priobčiti ustno prisotnim upnikom in zastopnikom odsotnih upnikov; vse upnike, upra-

vičene za glasovanje, ki niso prišli ali niso bili zastopani, pa mora pozvati na ta narok posebe.

Na tem naroku upniki niso vezani na svoje izjave, podane na prejšnjem naroku.

§ 160.

Osebe, označene v § 34., se jemljejo ob izračunavanju večine konkurznih upnikov in njih terjatev v poštvo ob izračunu celokupne vsote terjatev samo, če glasujejo zoper predlog.

Prav to velja za pravne naslednike omenjenih oseb, ki so pridobili terjatve od teh oseb po uvedbi konkurza in v poslednjih šestih mesecih pred uvedbo konkurza.

Zahtevki ločitvenih in izločitvenih upnikov.

§ 161.

Prisilna poravnava ne posega v zahtevke ločitvenih in izločitvenih upnikov.

Za zahtevke upravitelja konkurzne mase veljajo odredbe §§ 137. in 138.

Terjatve upnikov mase in konkurznih upnikov.

§ 162.

Terjatve upnikov mase (§ 45.) kakor tudi konkurznih upnikov prvega in drugega razreda se morajo vedno popolnoma poplačati; njih terjatve, kolikor so ugotovljene, je izplačati, kolikor pa niso, jih je zavarovati.

S konkurznimi upniki tretjega razreda je treba enako postopati, razen če pristanejo upniki, ki so postavljeni s poravnavo v neugodnejši položaj, izrečno na to, da se dajo nekaterim upnikom večje pravice; to ne posega v predpise § 55.

Zneski, namenjeni prerokanim terjatvam, se morajo zavarovati v isti izmeri in ob istih pogojih, ki so bili določeni s poravnavo za plačilo nepretrganih terjatev, če še teče rok za vložitev tožbe ali če se je vložila tožba najkasneje do začetka naroka, odrejenega za poravnavo.

V tem obsegu se mora zavarovati tudi terjatev, ki jo je prerokal samo prezadolženec; zavarovani znesek postane razpoložljiv, če ni vložil upnik tožbe v roku, ki ga je odredil konkurzni sodnik glede prerokane terjatve, ali če ni nadaljeval pravnega postopanja, že tekočega ob času, ko je bil konkurz uveden.

Dogovor, ki bi ga bil sklenil prezadolženec ali kdo drugi s kakšnim upnikom, preden je bila sklenjena prisilna poravnava, ali v času med sklenitvijo in dnem, ko je postal sklep, s katerim se je odobrila poravnava, pravnomočen, nima pravne veljave, če se priznajo s takim dogovorom dotičnemu upniku posebne koristi. Povračilo vsega onega, kar se je dalo na podstavi takega dogovora ali na podstavi obveznosti, prevzete zato, da se prikrije tak

dogovor, se sme zahtevati s tožbo v treh letih; vendar pa to ne posega v pravico, zahtevati še večje povračilo. Za posebno korist ni smatrati, če se je dala upniku za odstop njegove terjatve nasprotna vrednost, ki se je ujemala s prezadolženčevim gospodarskim stanjem, kakršno je bilo neposredno pred uvedbo konkurza, če pa se je odstopila terjatev prej, nasprotna vrednost, ki se je ujemala s prezadolženčevim gospodarskim stanjem ob času odstopa.

Pravica upnikov proti zavezancem.

§ 163.

Pravice, ki jih imajo konkurzni upniki proti prezadolženčevim porokom ali sodolžnikom kakor tudi proti regresnim zavezancem, se smejo utesniti s poravnavo samo, če upravičenci izrečno pristanejo na to.

Sodna potrditev poravnave.

§ 164.

Prisilna poravnava velja za sklenjeno šele, ko jo potrdi konkurzno sodišče s svojo odločbo, ki mora obsežati bistvena določila poravnave. Po en odpravek te odločbe, ki se mora tudi razglasiti, se vroči vsem konkurznim upnikom in ostalim udeležencem v konkurzu.

Odreka potrditve.

§ 165.

Konkurzno sodišče mora odreči potrditev sklenjene poravnave:

1. če je dan kateri izmed razlogov, omenjenih v § 153.;
2. če so se prekršile odredbe, ki veljajo za postopanje in za sklenitev prisilne poravnave, razen če je moči naknadno odpraviti nerednosti ali nedostatke, ki so se pripetili glede postopanja ali sklenitve poravnave, ali če ni vplivalo to, po okolnostih poedinega primera, na sklenitev poravnave ali na njeno vsebino.

§ 166.

Konkurzno sodišče sme odreči potrditev sklenjene poravnave:

1. če spozna, da nasprotuje poravnava skupnim koristim konkurznih upnikov;
2. če se ponuja konkurznim upnikom tretjega razreda manj kot tretjina njih terjatev in je povzročil prezadolženec to z nepoštenim ali lahkomišelnim poslovanjem, zlasti pa s tem, da ni predlagal o pravem času uvedbe konkurza.

Pravna sredstva.

§ 167.

Zoper odločbo, s katero se potrjuje prisilna poravnava, ima pravico rekurza vsak konkurzni upnik, ki ni izrečno glasoval za poravnavo, in vsak

prezadolženčev sodolžnik ali porok; zoper odločbo, s katero sodišče poravnave ne potrjuje, pa gre pravica rekurza prezadolžencu in vsakemu konkurznemu upniku, ki ni glasoval zoper poravnavo.

Pravni učinek poravnave.

§ 168.

Prezadolženec je spričo tega, ker je sodišče potrdilo poravnavo, oproščen obveznosti, povrniti upnikom manjek, ki jih je zadel, ali pa jih pozneje odškodovati za druge olajšave, ki so mu dovoljene s poravnavo, in sicer ne glede na to, ali so se upniki udeležili konkurznega postopanja ali glasovanja o poravnavi ali so glasovali zoper poravnavo ali se jim sploh ni priznala pravica glasovanja.

V tem obsegu je oproščen prezadolženec proti porokom in drugim regresnim upravičencem.

Odredbe v poravnavi, ki nasprotujejo predpisom prvega in drugega odstavka, veljajo samo toliko, kolikor ne nasprotujejo odredbam § 162., ki se nanašajo na to, da se morajo priznati vsem upnikom enake pravice.

S prisilno poravnavo se je moči dogovoriti, da se takrat, kadar se prezadolženec zakesni z izpolnitvijo poravnave, ukinejo popusti, priznani s poravnavo, kakor tudi vse druge olajšave, in sicer ali samo glede upnikov, katerih terjatve se ne poplačajo pravočasno, ali vobče glede vseh upnikov. Vendar pa se smatra, da obstoji zakesnitev v izpolnitvi poravnave, šele, če prezadolženec ni izpolnil dospelosti obveznosti, najsi ga je upnik pisмено opomenil ter mu postavil za izpolnitev naknadni rok najmanj osmih dni.

Učinek dogovora v zmislu četrtega odstavka se ne razteza na terjatve, ki je bila ob času zakesnitve popolnoma poplačana v znesku, odrejenem s poravnavo; če pa ni popolnoma poplačana v zmislu poravnave, se smatra dotična terjatev za poplačano samo z onim zneskom, ki je proti celotnemu znesku terjatve v istem razmerju, v kakršnem je po poravnavi že plačani znesek proti znesku, s katerim bi se mogla plačati terjatev po poravnavi. To ne posega v pravice, ki so priznane s poravnavo upnikom proti prezadolžencu ali proti drugim osebam.

Upniki, katerih terjatve se v poravnavi niso vzele v poštev samo zbog prezadolženčeve krivde, smejo zahtevati, ko je konkurz odpravljen, od njega plačilo svojih terjatev v polnem znesku.

Terjatve, označene v § 56., št. 1., se ne dajo več ostvarjati, ko je poravnava pravomočno sklenjena. Poravnava ne posega v terjatve, omenjene v § 56., št. 2.; terjatve, omenjene v § 56., št. 3., pa se dajo ostvarjati šele, ko je iztekel rok, določen s poravnavo za izpolnitev obveznosti iz poravnave.

Odprava konkurza.

§ 169.

Konkurzno sodišče mora odpraviti konkurz, ko se je predložil konkurznemu sodniku dokaz, da se

je že dalo zavarovanje, ki je potrebno po odredbah § 161., prvega odstavka, in § 162., prvega odstavka, ali ki je bilo v poravnavi izrečno odrejeno.

Kolikor s poravnavo ni odrejeno, da ostane prezadolženčeva imovina zaradi izpolnitve poravnave v rokah zaupnika, ki so ga postavili upniki, pridobi prezadolženec pravico, svobodno razpolagati s svojo imovino, čim se konkurz odpravi. Drugače pa veljajo za odpravo konkurza odredbe § 84.

Ničnost poravnave.

§ 170.

Ce bi se prezadolženec v dveh letih od dne, ko je bila poravnava pravomočno potrjena, pravomočno obsodil zbog lažnega bankrotstva, izgube popusti kakor tudi druge koristi ali olajšave glede poplačila upnikov, priznane s poravnavo, moč proti vsem upnikom; vendar pa ostanejo v veljavi vse one pravice, ki so bile priznane s poravnavo upnikom proti prezadolžencu ali proti drugim osebam.

Ce je zadosti imovine ali če se dá primeren predjem za stroške, se mora konkurzno postopanje na predlog konkurznega upnika obnoviti.

Odredbe §§ 79. do 83. o objavi in zaznambi uvedbe konkurza kakor tudi glede posebnega obvestila o uvedbi konkurza se uporabljajo tudi na konkurz, ki se obnavlja.

Postopanje v obnovljenem konkurzu.

§ 171.

Obnovljenega konkurza (§ 170.) se smejo udeležiti tudi oni upniki, katerih terjatve so nastale šele, ko je bil konkurz odpravljen in preden je bil obnovljen.

Konkurzni upniki, za katere je veljala prisilna poravnava, se udeležujejo obnovljenega konkurza z ostankom svojih prvotnih terjatev, ki ni poplačan.

Konkurzno postopanje se ponavlja samo toliko, kolikor je treba; terjatev, že preskušanih v prejšnjem konkurzu, ni preskušati iznova.

Učinek obnovljenega konkurza na izpodbijanje pravnih dejanj in na pobot terjatev.

§ 172.

Za izpodbijanje pravnih dejanj, izvršenih v času od odprave konkurza do njegove obnove, kakor tudi za zahtevke pobota, ki so nastali v označenem času, velja, če ni postal dolžnik med tem časom iznova nesposoben za plačevanje, kol dan začetka njegove nesposobnosti za plačevanje dni dan, ko se je izdala sodba kazenskega sodišča prve stopnje, s katero je bil prezadolženec obsojen.

Rok za sodno ostvarjanje izpodbijalne pravice se zadrži za čas od dne, ko je bila prisilna poravnava pravomočno potrjena, do dne, ko se konkurz obnovi.

Proglasitev, da je poravnava brez učinka.

§ 173.

Ce se je sklenila prisilna poravnava spričo prevarnega dejanja ali spričo tega, ker se je naklonila na nedopusten način poedinim upnikom ugodnost, ne da bi bilo pogojev, označenih v § 170., sme zahtevati vsak konkurzni upnik v treh letih od dne, ko je bila poravnava pravnomočno potrjena, s tožbo, naj se mu povrne manjek, povzročen s poravnavo, ali pa naj se proglasi, da so koristi ali olajšave glede poplačila upnikov, priznane s poravnavo, proti njemu brez učinka; vendar pa ne izgubi upnik s tem onih pravic, ki so mu bile priznane s poravnavo proti prezadolžencu ali proti drugim osebam.

Zgoraj označeni zahtevek gre samo onim konkurznim upnikom, ki se niso udeležili prevarnega dejanja ali nedopustnega naklanjanja ugodnosti poedinim upnikom in ki poleg tega niso mogli navesti brez svoje krivde še v poravnalnem postopanju onih činjenic, na katere se opira njih tožba.

Pristojnost.

§ 174.

Tudi ko je konkurz odpravljen, veljajo odredbe §§ 123. in 126. za zahtevke, ki jih ostvarjajo upniki proti prezadolžencu na podstavi odredb §§ 162. in 173.

Ponovni konkurz.

§ 175.

Ce se uvede ponoven konkurz, preden je poravnava popolnoma izvršena, in ni pogojev § 170., niso prejšnji konkurzni upniki zavezani, vrniti onega, kar so že prejeli v dobri veri; vendar pa je smatrati njih terjatve za popolnoma poplačane, če so bile poplačane v znesku, odrejenem s poravnavo; drugače pa je smatrati terjatev za poplačano samo z onim zneskom, ki je proti vsemu znesku terjatve v istem razmerju, kakor je že plačani znesek proti znesku, s katerim bi se bila morala terjatev plačati po poravnavi.

Odredbe prednjega odstavka je uporabljati zmiselno tudi takrat, kadar se uvede konkurz, preden se je popolnoma izpolnila poravnava, sklenjena v poravnalnem postopanju izven konkurza.

Poravnava v konkurzu trgovske družbe ali v konkurzu zapuščine.

§ 176.

V konkurzu, uvedenem o imovini trgovske družbe ali o zapuščini, se sme skleniti poravnava samo takrat, kadar pristanejo na to vsi osebno odgovorni družbeniki, odnosno vsi dediči.

Poravnava učinkuje, kolikor ni odrejeno v njej kaj drugega, v korist vsakega osebno odgovornega družbenika, odnosno v korist vsakega dediča, proti

upnikom družbe, odnosno proti zapuščinskim upnikom.

Poravnava v konkurzu osebno odgovornega družbenika.

§ 177.

Ce se sklene prisilna poravnava pravnomočno v konkurzu, ki je bil uveden samo o zasebni imovini osebno odgovornega družbenika trgovske družbe, je oproščen ta družbenik vsake nadaljnje odgovornosti za družbene obveznosti.

Ce teče istočasno s konkurznim postopanjem o družbeni imovini konkurzno postopanje ali postopanje za poravnavo izven konkurza o zasebni imovini osebno odgovornega družbenika, se nanaša prisilna poravnava, sklenjena v konkurzu o družbenikovi zasebni imovini, na terjatve družbenih upnikov samo toliko, kolikor se dajo ostvarjati v tem konkurzu (§ 114., drugi odstavek), odnosno v postopanju za poravnavo izven konkurza (§ 39., drugi odstavek, zakona o prisilni poravnavi izven konkurza).

IX. oddelek.

Odprava konkurza iz drugih razlogov.

Odprava zbog tega, ker je samo en konkurzni upnik ali ker ni zadosti imovine.

§ 178.

Ce se pokaže med konkurznim postopanjem, da se ga udeležuje samo en konkurzni upnik, mora sodišče odpraviti konkurz, ko so upniki mase poplačani.

Prav tako se mora odpraviti konkurz, če se pokaže med njim, da konkurzna imovina ne zadostuje za založbo stroškov konkurznega postopanja; vendar pa konkurza ni odpraviti, če dá kakšen upnik primeren predjem za omenjene stroške (§ 77.).

Odprava konkurza s pristankom upnikov.

§ 179.

Konkurz je odpraviti tudi takrat, kadar pristanejo na odpravo po preteku roka za prijave vsi upniki mase kakor tudi vsi upniki, ki so prijavi svoje terjatve v konkurzu.

Izrečnega pristanka poedinega upnika ni treba, če je bila njegova terjatev popolnoma poplačana ali zavarovana ali če je glede prerokanih terjatev rok za vložitev tožbe že pretekel in se ni vložila tožba najkasneje onega dne, ko se poda predlog za odpravo konkurza.

Odredbe ob odpravi konkurza.

§ 180.

Za odpravo konkurza po §§ 178. in 179. veljajo odredbe § 84.

Drugo poglavje.

Skrajšano konkurzno postopanje.

Neznatni konkurzi.

§ 181.

Za nezatnega se smatra konkurz, če ni vredna konkurzna masa po vsej priliki več kot sto tisoč dinarjev.

Ko konkurzno sodišče uvede konkurz, odloči o tem, ali je skrajšano konkurzno postopanje dopustno; sodišče pa sme odločiti o tem tudi pozneje med rednim konkurznim postopanjem, če je moči pričakovati od tega znatne koristi.

Če se pokaže, dokler teče postopanje, da konkurz, ki je bil uveden kot nezaten ali ki je bil med postopanjem proglašen za nezatnega, dejanski ni nezaten po prvem odstavku, mora konkurzni sodnik zahtevati, naj odloči o tem konkurzno sodišče.

Zoper odločbe konkurznega sodišča, omenjene v prvem in drugem odstavku, ni pravnega sredstva.

Sodna oblast in posebne odredbe glede skrajšanega konkurza.

§ 182.

Pri neznatnih konkurzih je treba gledati na to, da se postopanje kar najbolj pospeši in da ni nepotrebnih stroškov in nepotrebnega pisarjenja. Poleg tega veljajo za skrajšano postopanje še naslednje odredbe:

1.) kolikor ne gre za uvedbo ali odpravo konkurza ali kolikor ne gre za pravne spore, je upravičen konkurzni sodnik tudi za take naredbe in odločbe, ki so odkazane s tem zakonom v rednem konkurznem postopanju v pristojnost konkurznega sodišča;

2.) kolikor ne gre za uvedbo ali odpravo konkurza, ni treba, da bi se vršile objave po novinah, predpisane s tem zakonom;

3.) popis konkurzne imovine izvrši uradnik sodne pisarne ali pa drug sodni uslužbenec;

4.) konkurzni sodnik sme odrediti, da upniškega odbora niti ni izvoliti; če se izvoli, mora biti sestavljen iz treh članov;

5.) občni ugotovitveni narok sme odrediti sodišče takoj na drugi dan, ko je pretekel rok za prijave; na tem naroku je moči razpravljati in odločati tudi o vseh vprašanjih, o katerih mora odločati v rednem konkurznem postopanju upniški zbor, kakor tudi o razdelitvi konkurzne mase, kolikor je to možno in prikladno.

Tretje poglavje.

Občne odredbe o konkurznem postopanju.

Uporabljanje pravnih zakonov.

§ 183.

Kolikor ni odrejeno s tem zakonom kaj drugega, je uporabljati na konkurzno postopanje zmi-

selno predpise zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravicah in njegovega uvodnega zakona.

Posebne odredbe o konkurznem postopanju.

§ 184.

Sodišče, ki se mu je podal predlog za uvedbo konkurza, mora preskusiti po službeni dolžnosti vse okoliščine, ki so odločilne za ugotovitev pristojnosti. V tem pogledu ni vezano na strankine navedbe.

Če spozna, da ni pristojno, mora izreči brez predhodne razprave v vsakem stanju postopanja na predlog ali po službeni dolžnosti svojo nepristojnost in odpremiti stvar, če more ugotoviti, katero sodišče je pristojno, k temu sodišču. Sklep o tem se vroči udeležencem.

Sodišče sme odrediti, dokler ne postane sklep, s katerim je proglasilo svojo nepristojnost, pravno-močen, česar je treba, da se zaščitijo javne koristi ali koristi udeležencev ali da se zavaruje svrha konkurznega postopanja.

§ 185.

Kolikor ne gre za pravdne spore, se ne uporabljajo v konkurznem postopanju predpisi civilnega pravnega postopanja, ki se nanašajo na zastopanje z advokatom, na udeleževanje častnih sodnikov, na počivanje postopanja in na pravdne stroške.

Sporazumi o pristojnosti sodišč nimajo pravne veljave.

Predlogi se smejo podajati ali z vlogo ali pa dajati ustno na sodni zapisnik.

Kolikor ni odrejeno s tem zakonom kaj drugega, se smejo izrekat vse odločbe brez predhodne ustne razprave; če pa se vrši ustna razprava, je nejavna; zapisnik o njej podpiseta samo sodnik in zapisnikar. Zapisnik o razpravi mora obsežati imena strank in drugih udeležencev, ki so prišli na razpravo, potem kratke navedbe o poteku in vsebini razprave, o predlogih, podanih na razpravi, če niso bili umaknjeni do konca razprave, in o odločbah in naredbah sodišča ali sodnikovih odločbah in naredbah, razglašanih na razpravi. Udeležencem, ki so prisostvovali razpravi, je dopustno zahtevati v obvarovanje njih pravic, naj se posvedočijo z zapisnikom kakšne točke ali izjave, ki so jih podali sami ali drugi.

Zasliševanja strank ali drugih udeležencev niso vezana na predpise, ki veljajo za ustno razpravo. Zasliševanje se vrši ustno ali s pismeno izjavo; če pa je treba zaslišati več oseb, se smejo zaslišati poedine brez prisotstva ostalih. O zaslišanju ni treba sestavljati posebnega zapisnika, ampak zadostja samo kratek zapisnik na spisu o uspehu zaslišanja.

Sodišče sme zahtevati potrebna pojasnila tudi brez udeležbe prizadetih oseb in sme izvesti, če

je to potrebno za odločanje, po službeni dolžnosti prikladne poizvedbe in prikladna dokazovanja.

Sodne naredbe so izvršne.

Obveščanje.

§ 186.

Poedine osebe je moči obveščati tudi z okrožnicami (cirkularji).

Če je predpisana poleg objave posebna vročba, nastopijo njene pravne posledice že z javnim nazonilom, tudi če se je vročba opustila.

Če se zdi sodišču primerno, sme opustiti v konkurzu o imovini podjetja z neobičajno velikim številom upnikov, posebno vročanje upnikom, ako se je s priobčevanjem v novinah že dosegla zadostna javnost o bistveni vsebini spisov, ki jih je treba vročiti. Toda če gre za odločbe, se mora vročiti onim upnikom, ki to zahtevajo, odpravek dotične odločbe.

Roki. Zamude.

§ 187.

Roki, odrejeni s tem zakonom, se ne smejo podaljševati.

Osebe, ki niso prišle na narok, odrejen za podajanje predlogov, izjav in ugovorov, dasi so bile redno pozvane, ne smejo naknadno podajati dotičnih predlogov, izjav in ugovorov.

V prejšnji stan ni postavljati stvari niti zbog izostanka od naroka niti zbog zamude roka.

Pravna sredstva.

§ 188.

Rok za rekurz znaša osem dni; v rekurzu je dopustno navesti nove okolnosti in nova dokazila.

Kolikor ni odrejeno s tem zakonom kaj drugega, se smejo izpodbijati naredbe in odločbe konkurznega sodnika z rekurzom na apelacijsko in na kasacijsko sodišče (§ 622. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih). Vendar pa je glede odločb, omenjenih v § 167., dopusten rekurz na kasacijsko sodišče tudi takrat, kadar je apelacijsko sodišče potrdilo odločbo konkurznega sodišča.

Razen v primerih, označenih v § 616. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih, sme ugoditi konkurzu sam konkurzni sodnik, odnosno samo konkurzno sodišče, če se dá izpodbijana naredba ali odločba še izpremeniti brez škode za kakšnega udeleženca v konkurzu.

Naznanilo državnemu tožilcu.

§ 189.

Če spozna sodišče, da obstoji sum, da je storil dolžnik kakršnokoli kaznivo dejanje, ali če zavrne predlog za uvedbo konkurza samo zbog tega, ker prezadolženec nima zadostne imovine niti za založbo konkurznih stroškov in če prezadolženec neče opraviti razodetne prisege, mora to naznaniti pristojnemu državnemu tožilcu.

Končna odredba.

§ 190.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah»; dan, ko dobi obvezno moč, pa se odredi s posebnim zakonom.

V Beogradu, dne 22. novembra 1929.; št. 94.910.

Aleksander S. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić S. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:

dr. M. Srškić S. r.

(L. S.)

Predsednik

ministrskega sveta,
minister

za notranje posle,
častni adjutant

Njegovega Veličanstva
kralja,

divizijski general:

Peter Živković S. r.

256.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o prisilni poravnavi izven konkurza.*

I. oddelek.

Uvedba poravnalnega postopanja.

Poravnalni predlog.

§ 1.

Dolžnik, ki je postal nesposoben za plačevanje, sme predlagati sodišču, ki je bilo pristojno za konkurzno postopanje (poravnalnemu sodišču), da se uvedi postopanje za prisilno poravnavo izven konkurza.

Pravne osebe in zapuščine smejo podati tak predlog tudi takrat, kadar njih dolgovi presežajo njih imovino (prezadolženost).

Če niso podali tega predloga vsi osebno odgovorni družbeniki ali vsi likvidatorji trgovske družbe, se morajo zaslišati o predlogu ostali osebno odgovorni družbeniki ali likvidatorji. Če pa se na tak način ne more doseči sporazumen predlog ali če ne bi bilo mogoče zaslišati vseh brez zamude, se sme uvesti postopanje samo, če se verjetno izkaže nesposobnost za plačevanje, odnosno prezadolženost.

Odredbe drugega odstavka je uporabljati zmiselnost tudi takrat, kadar ne zahtevajo poravnave o

* «Službene Novine» z dne 1. decembra 1929., št. 282/CXV.

pridobitni in kreditni zadrugi ali o imovini pravne osebe vsi oni, ki so upravičeni, zastopati zadrugo ali pravno osebo, ali kadar ne zahtevajo poravnave o zapuščini vsi dediči.

Dolžnik sme predlagati tudi takrat, kadar je kakšen upnik že predlagal uvedbo konkurza o njegovi imovini, da se uvedi postopanje za poravnavo izven konkurza, in sicer dokler sodišče še ni odločilo o predlogu za uvedbo konkurza.

Vsebina poravnalnega predloga.

§ 2.

Predlog za uvedbo poravnalnega postopanja se sme podati pismeno ali pa ustno na zapisnik sodišča. Podpis na pismenem predlogu mora biti overovljen od sodišča ali javnega notarja.

Predlog mora obsežati:

- 1.) seznamek upnikov in dolžnikov;
- 2.) seznamek imovine in dolgovi; če pa je dolžnik trgovec, ki mora voditi trgovinske knjige, poslednjo bilanco;
- 3.) dolžnikovo izjavo, da je pripravljen, priseči tako, kakor predpisuje § 36.;
- 4.) ponudbo poravnave, če pa se ponujajo zavarovanja, točno označbo teh zavarovanj.

V seznamku upnikov je treba označiti točni naslov vsakega upnika, pri inozemskih pa naslov zastopnika v naši državi, če je v njej. Če je dolžnik s kakšnim upnikom v sorodstvu ali svaštvu, je treba navesti stopnjo tega sorodstva ali svaštva. Če je dolžnik s kakšnim upnikom v družbenem razmerju ali v razmerju skupnosti imovin, je treba omeniti tudi to. Prav tako je treba omeniti, ali pripada kakšnemu upniku pravica do pobota (§§ 18. in 19. konkurznega zakona) ali do ločenega poplačila iz izvestnih imovin (ločitvena pravica, § 47. konkurznega zakona) ali pa je terjatev kakšnega upnika zavarovana z dolžnikovo ali porokovo obveznostjo, ali kako drugače. Pri tem je treba omeniti, na katere predmete se razteza pravica pobota ali pravica do ločenega poplačila, potem odkdaj obstoji ta posebna pravica in na kakšen naslov se opira. V seznamku upnikov je treba vpisati tudi upnike, katerih terjatev dolžnik ne priznava.

V seznamku imovine se morajo navesti posej imovinski predmeti, in sicer nepremičnine in pravice, vknjižene na nepremičninah, z navedbo podatkov iz javne knjige, terjatve pa z navedbo, ali in koliko se dajo izterjati. Potem je treba točno navesti vse dolgeve. V seznamku o imovini pridobitni in kreditne zadruge se morajo navesti tudi zneski, s katerimi odgovarjajo zadrugniki za založbo manjka, kakor tudi zneski, ki se bodo po vsej priliki poplačali na podstavi te odgovornosti.

Če se ponuja kot zavarovanje poroštvo drugih oseb ali prevzem dolžnikovih obveznosti po drugih osebah, se mora priložiti tudi izjava teh oseb, da so pri volji, biti poroki ali prevzeti dolžnikove obveznosti in ob kakšnih pogojih. Podpis teh oseb

na tej izjavi mora biti overovljen od sodišča ali javnega notarja.

§ 3.

Ponudba poravnave mora obsežati kvote v odstotkih, ki jih ponuja dolžnik upnikom za poplačilo njih terjatev, kakor tudi rok, v katerem se bodo ponujene kvote popolnoma plačale.

Odločanje o predlogu.

§ 4.

Predlog, da se uvede poravnavno postopanje, mora sodišče zavrniti:

- 1.) če ne ustreza predpisom §§ 2. in 3.;
- 2.) če je dolžnik ubežen ali če je bil v poslednjih petih letih pred poravnalnim predlogom obsojen zaradi lažnega bankrotstva;
- 3.) če je bil dolžnik že v konkurznem ali poravnalnem sodnem postopanju, pa še niso minula tri leta od dne, ko se je dovršilo ali ustavilo poslednje konkurzno postopanje ali poravnavno postopanje;
- 4.) če nista minuli na dan, ko se poda poravnavni predlog, še dve leti od dne, ko je začel dolžnik voditi svoje podjetje;
- 5.) če je moral voditi dolžnik po veljavnih predpisih trgovinske ali druge poslovne knjige, pa jih ni vodil;
- 6.) če ne ponuja dolžnik upnikom vsaj 40 % njih terjatev z enoletnim plačilnim rokom ali vsaj 50 % z daljšim plačilnim rokom; toda tudi v poslednjem primeru ne sme biti plačilni rok daljši od poldruga leta.

§ 5.

O predlogu, da se uvede poravnavno postopanje, mora odločiti sodišče v desetih dneh. Sodišče sme v tem roku dovoliti dolžniku, da dopolni svoj predlog ali da pribavi potrebne priloge.

§ 6.

Če sodišče usvoji dolžnikov predlog, postavi takoj poravnalnega sodnika (§ 17.) in poravnalnega upravitelja (§ 18.) ter izda oklic o uvedbi poravnalnega postopanja (§§ 7. do 9.). Obenem odredi, česar je treba, da se dolžnikova imovina zavaruje. Zlasti sme dolžniku prepovedati, da bi sploh opravljal izvestna pravna dejanja, dokler traja poravnavno postopanje, ali da bi jih opravljal brez pristanka poravnalnega upravitelja.

Sodišče sme naročiti dolžniku, naj položi znesek, ki je potreben za popolno ali delno poplačilo stroškov poravnalnega postopanja. Pri tem je treba opozoriti dolžnika na posledice, omenjene v § 56., št. 2.), če ne zadosti temu naročilu.

Objava o uvedbi postopanja.

§ 7.

Oklic (edikt) o uvedbi poravnalnega postopanja mora obsežati:

- 1.) ime sodišča;
- 2.) dolžnikovo ime (firmo), njega poklic, prebivališče in sedež njegovega podjetja;
- 3.) ime in sedež poravnalnega sodnika;
- 4.) ime in naslov poravnalnega upravitelja;
- 5.) dan in kraj poravnalnega naroka;
- 6.) poziv upnikom, naj prijavijo v roku, ki se označi v oklicu, svoje terjatve, če že niso prijavljene, da jih ne zadenejo posledice, omenjene v § 41.;

7.) bistveno vsebino poravnalne ponudbe; in
8.) označbo dne, ko se začne pravni učinek uvedbe poravnalnega postopanja.

Poravnanli narok se odredi praviloma najdlje na šest tednov.

§ 8.

Oklic se mora nabiti na sodni deski poravnalnega sodišča istega dne, ko se je uvedlo poravnanlo postopanje; potrdilo o tem se priloži spisom. Razen tega se mora nabiti oklic na sodni deski onega sreskega sodišča, kjer ima poravnanli sodnik svoj službeni sedež; če pa je dolžnikovo prebivališče ali sedež njegovega podjetja izven kraja poravnalnega sodišča, se mora nabiti oklic tudi na sodni deski sreskega sodišča, v čigar okolišju je dolžnikovo prebivališče ali podjetje.

Če je v kraju, kjer je stanišče (poslovalnica) dolžnika, čigar firma je vpisana v trgovinski ali združni register ali ki je protokoliran kot trgovec, borza ali če je dolžnik član ali obiskovalec borze, se mora nabiti oklic tudi v dotičnem borznem prostoru.

Po en odpravek oklica se vroči dolžniku, osebam, ki so prevzele poročstvo ali dolžnikove obveznosti, upnikom, katerih prebivališče je znano, pristojnemu davčnemu oblastvu in državnemu pravobranilecu.

§ 9.

Izpisek iz oklica se mora objaviti vsaj enkrat v novinah, ki so odrejene za službene objave poravnalnega sodišča.

Če se zdi sodišču primerno, sme odrediti, da se objavi ta oklic v novinah, odrejenih za službene objave, tudi večkrat, pa tudi to, da se objavi oklic v drugih naših ali inozemskih novinah. Tudi te objave se razglašajo v novinah samo v izpisku.

Zaznamba uvedbe poravnalnega postopanja.

§ 10.

Poravnanli sodnik mora odrediti, da se zaznamuje uvedba poravnalnega postopanja v javni knjigi, v kateri so vpisane dolžnikove nepremičnine ali terjatve, potem v trgovinskem ali združnem registru, če je njegova firma vpisana v ta register, in po potrebi tudi v vseh drugih registrih, v katerih je vpisana kakšna dolžnikova pravica, nadalje v rubežnih zapisnikih (popisih) o izvršbah.

V rubežnih zapisnikih in v registrih se zaznamuje dan, ko se je uvedlo poravnanlo postopanje.

II. oddelek.

Pravni učinek uvedbe postopanja.

Začetek učinka.

§ 11.

Pravni učinek uvedbe poravnalnega postopanja se začne s pričetkom dne, ko se je oklic nabiti na sodni deski poravnalnega sodišča.

Učinek na dolžnikova pravna dejanja.

§ 12.

Dolžnik ne sme od dne, ko je izročil predlog, da se uvede poravnanlo postopanje, do uvedbe tega postopanja ne odsvajati ne obremenjati svojih nepremičnin, dovoljevati na ostali imovini zastavne ali druge pravice do ločenega poplačila (ločitvena pravica), prevzemati poročtev in tudi ne vršiti s temi predmeti ali pravicami brezplačnih razpolaganj. Taka pravna dejanja so proti upnikom brez učinka.

Ko se je uvedlo poravnanlo postopanje, je treba dolžniku za opravljanje poslov, omenjenih v prvem odstavku, in vobče vseh poslov, ki ne spadajo v običajno poslovanje, pritrditve poravnalnega upravitelja. Izvrševati pa tudi ne sme onih dejanj, ki spadajo v običajno poslovanje, če temu ugovarja poravnanli upravitelj. Poravnanli upravitelj sme zahtevati, da samo on prejema denar, vrši potrebna izplačila in izpolnjuje druge obveznosti. Te dolžnosti mora vršiti, če mu to odredi poravnanli sodnik.

Pravna dejanja, ki jih stori dolžnik zoper predpise drugega odstavka, so proti upnikom brez učinka, če je kdo drugi vedel ali moral vedeti, da se za to dejanje čez običajno poslovanje in da poravnanli upravitelj njemu pritrdil ali da je ugovarjal temu dejanju ali izvršitvi takih dejanj.

Če stori dolžnik dejanja, ki so po predpisu prvega in drugega odstavka prepovedana, sme poravnanlo sodišče ustaviti postopanje, ko je zaslalo poravnalnega upravitelja, zaupniški odbor in, če je mogoče, tudi dolžnika. Na predlog poravnalnega upravitelja ali zaupniškega odbora sme sodišče namesto tega, da ustavi postopanje, odvzeti dolžniku upravo imovine ter jo izročiti poravnalnemu upravitelju. V takem primeru ima poravnanli upravitelj pravice in dolžnosti prisilnega upravitelja po zakonu o izvršbi in zavarovanju (sekvester).

Dolžnik ima pravico zahtevati, da se mu pusti na prosto razpolaganje ono, česar mu je treba za nujno lastno vzdrževanje in za vzdrževanje onih oseb, ki jih po zakonu mora vzdrževati.

Če je dolžnik trgovec, mora podpisovati svojo firmo, dokler traja poravnanlo postopanje, z dostavkom: «v poravnalnem postopanju».

Ločitvene in njim izenačene pravice. Vpisi v javne knjige.

§ 13.

Čim se uvede poravnalno postopanje, ni moči pridobiti prisilne zastavne pravice in tudi ne prisilne pravice do poplačila na stvareh, ki pripadajo dolžnikovi imovini. Prav tako ni moči dovoliti v javni knjigi vknjižb (intabulacij) ali predznamb (prenotacij) na vknjiženih dolžnikovih pravicah brez pristanka poravnalnega upravitelja, razen če se ravna njih vrstni red po dnevu, ki je nastopil pred uvedbo poravnalnega postopanja.

Odredbe prvega odstavka se ne nanašajo na pravice, pridobljene za poplačilo javnih davščin ali obrokov vzdrževalnine, dospelih v poslednjem letu pred uvedbo poravnalnega postopanja, če pripada vzdrževalnina osebi, ki jo dolžnik po zakonu mora vzdrževati.

Predpisi § 10., drugega in tretjega odstavka, konkurznega zakona veljajo tudi tukaj.

Učinek uvedbe postopanja na ločitvene in njim izenačene pravice.

§ 14.

Uvedba poravnalnega postopanja ne posega v pravice drugih oseb, da smejo izločiti predmete, ki ne spadajo v dolžnikovo lastnino in tudi ne v ločitveno pravico, pridobljeno pred uvedbo tega postopanja, kolikor se ne uporabijo predpisi naslednjega odstavka. Toda poravnalno sodišče ali poravnalni sodnik sme odložiti prisilno prodajo (dražbo) najdlje za šestdeset dni, če je to koristno, da se doseže ugodnejša cena, ali če je to potrebno, da se odvrne škoda, ki preti upnikom. Čas, za katerega je prisilna prodaja odložena, se ne šteje v rok, na katerega je omejena prvenstvena zastavna pravica za javne davščine.

Z uvedbo poravnalnega postopanja izgube veljavo ločitvene pravice, pridobljene proti dolžniku, šele z izvršbo zaradi poplačila ali zavarovanja, če so bile pridobljene v poslednjih šestdesetih dneh pred uvedbo poravnalnega postopanja, izvzemši ločitvene pravice za javne davščine. Toda te pravice ožive iznova, če se postopanje ustavi in če se ne uvede obenem konkurzno postopanje, odhono če se ne poda v roku, omenjenem v § 56., četrtem odstavku, predlog za uvedbo konkurznega postopanja. Če se je ustavilo dražbeno postopanje glede nepremičnin in če se je dovolila na predlog, ki je bil podan v roku, predpisanem z zakonom o izvršbi in zavarovanju, prisilna zastavna pravica z vrstnim redom zaznambe dražbenega dovolila, je odločilen dan, ko se je v javni knjigi zaznamovalo dražbeno dovolilo.

S predpisom prvega odstavka se ne preprečuje izvedba dražbe ali drug način vnovčitve za ostvaritev pravic, omenjenih v tem odstavku, če se je odredilo to pred uvedbo postopanja. Vendar pa smeta zahtevati poravnalni sodnik in poravnalni upnik, da se odloži postopanje za vnovčitev.

Če se izvrši pred uvedbo postopanja ali po njej dražba ali drug način vnovčitve predmeta, ki se ga drži pravica, omenjena v prvem odstavku, se čuva del cene, ki pripada za to pravico, pri sodišču tako, kakor je omenjeno v § 21., dokler se ne konča poravnalno postopanje. Ta denar se izroči ločitvenemu upniku samo, če je bilo poravnalno postopanje ustavljeno in če se ni uvedlo obenem konkurzno postopanje, odnosno če se ni podal v roku, omenjenem v § 56., četrtem odstavku, predlog za uvedbo konkurznega postopanja. Na isti način je treba postopati, če se je vročila z izvršbo upniku terjatev, ki jo mora izplačati javna blagajna.

Zadržba zastaranja.

§ 15.

S prijavo terjatve v poravnalnem postopanju se zadrži zastaranje za čas od dne prijave do preteka plačilnega roka, ki je odrejen v poravnavi, odobreni s sodno odločbo, če pa se ne doseže poravnava, do pravnomočne ustavitve poravnalnega postopanja.

Predlogi za uvedbo konkurza.

§ 16.

Dokler traja poravnalno postopanje, ni treba, da bi zahteval dolžnik uvedbo konkurza zoper sebe in tudi se ne sme uvesti konkurz na predlog kakšnega dolžnikovega upnika. Če se poda tak predlog, se odloči o njem šele, ko se pravnomočno konča poravnalno postopanje.

III. oddelek.

Organi poravnalnega postopanja.

Poravnalni sodnik.

§ 17.

Sodišče, pristojno za poravnalno postopanje, mora postaviti enega svojih sodnikov za poravnalnega sodnika z nalogo, da opravlja kot sodnik po edinec posle v tem postopanju, kolikor niso pridržani po tem zakonu za samo sodišče.

V primerih, kjer odloča sodišče samo, mora podati poravnalni sodnik svoj predlog.

Če se zdi sodišču primerno, sme postaviti za poravnalnega sodnika tudi starejšino sreskega sodišča, v čigar okolišu ima dolžnik svoje prebivališče ali svoje podjetje. Če je poravnalni sodnik zadržan, ga nadomešča sodnik, ki je sploh odrejen za njegovega namestnika.

Poravnalno sodišče sme ob vsakem času pregledati poslovanje poravnalnega sodnika, mu odrediti, naj predloži o tem poročilo, ter ga iz tehničnih razlogov razrešiti dolžnosti in postaviti namesto njega drugega sodnika.

Poravnalnemu sodniku morajo dajati vsa sodišča in druga oblastva nemudoma pravno pomoč.

Poravnalni upravitelj.

§ 18.

Za poravnalnega upravitelja je postaviti neomadeževano in zanesljivo osebo, ki je strokovna glede na posebnost ali vrsto dolžnikovih poslov. Za poravnalnega upravitelja se ne smejo postavljati osebe, omenjene v § 34. konkurznega zakona, in tudi ne osebe, ki so z dolžnikom v taki zvezi, ki bi utegnili vplivati na opravljanje njemu poverjene dolžnosti. Poravnalni upravitelj ne sme biti dolžnikov konkurent.

Državna in samoupravna oblastva kakor tudi stanovske organizacije morajo dati sodišču na njegov zahtevek obvestila, ki so mu potrebna za izbor primernih poravnalnih upraviteljev.

Minister pravde sme predpisati s pravilnikom, da je sestaviti sporazumno z dotičnimi stanovskimi korporacijami liste oseb, primernih za poravnalne upravitelje, izmed katerih vzamejo sodišča v posrednem primeru poravnalnega upravitelja.

Dolžnik in vsak upnik sme predlagati v desetih dneh od dne, ko je bil upravitelj postavljen, da se upravitelj izmenja, pri čemer mora navedeti razloge za to, ter sme imenovati za upravitelja drugo osebo. Če sodišče usvoji tak predlog ali če samo izmenja upravitelja, mora objaviti postavitve novega upravitelja.

Poravnalno sodišče izda upravitelju postavitveni dekret, poravnalnemu sodniku pa mora upravitelj slovesno obljubiti, da bo vestno izpolnjeval svojo dolžnost.

§ 19.

Poravnalni upravitelj se mora točno seznaniti z dolžnikovim imovinskim stanjem in poslovanjem, z dosežanjo voditvijo njegovega podjetja ali gospodarstva, z vzroki, zbog katerih je zastal z izpolnjevanjem svojih obveznosti, z izterljivostjo njegovih terjatev, s primernostjo ponujene poravnave in z vsemi razmerami, važnimi za odločitev upnikov. Skrbeti mora za to, da se po možnosti vzdrži dolžnikov obrat ali dolžnikovo gospodarstvo in da se ne zmanjša dolžnikova imovina. Preskusiti mora seznamek upnikov in dolžnikov, seznamek imovine in bilanco, ki jih je predložil dolžnik, ter se udeleževati sestavljanja popisnika (inventarja) in bilance; če pa sta popisnik in bilanca izdelana, mora preskusiti njiju pravilnost in potrditi vse to s svojim podpisom. Poravnalni sodnik sme odrediti, da podaj poravnalni upravitelj o svojem delovanju sodišču pismeno poroči še pred dnem poravnalnega naroka in da vróči po potrebi upnikom prepise tega poročila.

Če je dolžnik pridobitna in gospodarska druga, sme tudi upravitelj sklicati zbor zadružnikov, dokler traja poravnalno postopanje.

§ 20.

Poravnalni upravitelj mora vpisati prijavljene terjatve (§ 27.) v seznamek ter jih priobčiti dolžniku s pozivom, naj se izjavi v odrejenem roku,

ali priznava prijavljene terjatve ali ne. Če se ne izjavi dolžnik o kakšni terjatvi v odrejenem roku, se smatra, da jo priznava. Dolžnikova izjava se vpiše v seznamek prijavljenih terjatev.

Poravnalni upravitelj mora sam preskusiti prijavljene terjatve na podstavi trgovinskih (poslovnih) knjig ali dolžnikovih zapiskov. Če nastane na podstavi tega preskusa ali priobčila kakšnega upnika ali iz drugega razloga osnovan dvom o pravilnosti prijavljene terjatve in ne more dolžnik odpraviti tega dvoma, mora poravnalni upravitelj preprečiti to terjatev. To svoje preprekanje mora naznaniti sodišču najdlje do dne poravnalnega naroka.

§ 21.

Če je poravnalni upravitelj poverjen, prejemati denar in izvrševati plačila (§ 12., drugi odstavek), mora poravnati iz prejetega denarja izdatke, ki so potrebni za opravljanje rednih poslov dolžnikovega podjetja ali gospodarstva, kakor tudi izdatke, potrebne za opravljanje dolžnikovih poslov po § 12., drugem odstavku. Preostali denar mora položiti upravitelj pri sodišču ali pa ga naložiti z odobritvijo sodišča obrestonosno pri denarnem zavodu.

§ 22.

Poravnalni upravitelj mora prijaviti poravnalnemu sodniku, če stori dolžnik karkoli zoper sodne naredbe, izdane po § 6., ali zoper predpis § 12., drugega odstavka, ali če se prepriča, da je zahteval dolžnik poravnavo edino zato, da bi ukanil svoje upnike, ali če je očitno, da se poravnava ne bo mogla doseči.

Dolžnik se sme pritožiti zoper odredbe in postopanje poravnalnega upravitelja na sodnika. Zoper odločbe poravnalnega sodnika o takih pritožbah ni nadaljnega pravnega sredstva.

Poravnalni upravitelj je odgovoren vsem udeležencem za škodo, ki jim jo povzroča s tem, da opravlja službo zoper svojo dolžnost.

§ 23.

Poravnalni upravitelj ima pravico do povračila vseh izdatkov v gotovini in do nagrade za svoj trud.

Ko poravnalni upravitelj konča svoje poslovanje, mora prijaviti svoje zahteve poravnalnemu sodniku. Poravnalni sodnik sme poravnalnemu upravitelju ob vsakem času naročiti, naj prijavi svoje zahteve.

O zahtevkih poravnalnega upravitelja odloči poravnalni sodnik; zoper odločbo poravnalnega sodnika smejo vložiti poravnalni upravitelj, dolžnik in zaupniški odbor, če je tak postavljen, kakor tudi njegovi člani posamezno rekurz na apelacijsko sodišče (§ 70.).

Minister pravde predpiše z uredbo tarifo za nagrajanje poravnalnih upraviteljev. Ko se izdeluje tarifa, je treba zlasti vzeti v poštev obseg podjetja in vrednost dolžnikove imovine, nadalje uspeh, ki je bil dosežen za upnike.

Od tarifnih postavk je dopustno odstopiti izjemoma samo, če je bilo upraviteljevo poslovanje posebno primerno ali združeno z izrednim trudom ali če je pokazalo izreden uspeh.

Neveljaven je vsak dogovor poravnalnega upravitelja z dolžnikom ali z upniki o njegovi nagradi in o višini stroškov, ki naj se mu povrnejo.

§ 24.

Poravnalni sodnik sme ob vsakem času preskusiti poslovanje poravnalnega upravitelja, njegove račune in druge zapiske o tem poslovanju; sme mu pa tudi naročiti, naj predloži poročilo o svojem poslovanju ali pojasnila.

Poravnalni sodnik sme odrediti po službeni dolžnosti ali na predlog poravnalnega upravitelja ali zaupniškega odbora tudi to, da preskusijo dolžnikovo poslovanje izvedenci, ki poznajo njegovo poslovno grano.

Če ne vrši poravnalni upravitelj svoje dolžnosti, kakor je treba, ga sme prisiliti poravnalni sodnik do tega z denarno kaznijo do pet tisoč dinarjev; v nujnih primerih pa sme poveriti izvrševanje poedinih poslov komu drugemu ob upraviteljevih stroških in na njegovo nevarnost.

Sodišče sme iz tehtnih razlogov izmenjati poravnalnega upravitelja. Preden pa odloči o tem, naj zasliši, če je mogoče, poravnalnega upravitelja in zaupniški odbor.

Zaupniški odbor.

§ 25.

Poravnalni sodnik sme postaviti po službeni dolžnosti ali na predlog zaupniški odbor iz treh do petih oseb. Za člane zaupniškega odbora se smejo postaviti tudi fizične in pravne osebe, ki niso upniki. Upnik, ki je postavljen za člana zaupniškega odbora, sme odkloniti prevzem te dolžnosti samo iz tehtnih razlogov. Tehtnost teh razlogov presodi poravnalno sodišče. Ob izboru zaupniškega odbora mora poravnalni sodnik kolikor mogoče ugoditi predlogom upnikov. Za člana zaupniškega odbora se ne sme postaviti, kdor je dolžnikov bližnji svojec (§ 43.) ali je z dolžnikom v taki zvezi, ki more vplivati na opravljanje njegove dolžnosti. Za opravljanje svoje dolžnosti sme odrediti vsak izvoljeni član namestnika na svojo nevarnost in ob svojih stroških.

Sodišče sme nadomestiti iz tehtnih razlogov na predlog upnikov ali po službeni dolžnosti postavljene člane zaupniškega odbora z drugimi osebami.

Članom zaupniškega odbora gre pravica do povračila stroškov, kolikor so bili potrebni, če pa so jim poverjeni posebni posli, tudi do primerne nagrade. Eno in drugo odredi poravnalni sodnik. Zoper njegovo odločbo smejo vložiti poravnalni upravitelj, dolžnik in poedini člani zaupniškega odbora rekurz na apelacijsko sodišče (§ 70.). Predpis § 23., šestega odstavka, je uporabljati zmiselno tudi tukaj.

§ 23.

Zaupniški odbor ima dolžnost, podpirati poravnalnega upravitelja in nadzirati njegovo poslovanje. V ta namen sme pregledovati njegove knjige in zapiske ter zahtevati od njega pojasnila. Nadalje je njegova dolžnost, preskusiti dolžnikovo imovinsko stanje, razloge njegove nesposobnosti za plačevanje, pravilnost seznamka o imovini in dolgovi kakor tudi pravilnost bilance, ki ju je predložil dolžnik, prav tako pa tudi poravnalno ponudbo. Poravnalnemu sodniku mora prijaviti opažene nepravilnosti kakor tudi to, če ugotovi, da je kaj razlogov za ustavitev postopanja. O svojem poslovanju mora predložiti sodniku poročilo še pred poravnalnim narokom.

§ 27.

Poravnalni sodnik mora zaslišati v vseh važnejših primerih zaupniški odbor, preden izda odločbo ali poda sodišču kakšen predlog.

Zaupniški odbor sklepa z večino glasov. Predpis § 22., tretjega odstavka, je uporabljati zmiselno tudi tukaj.

IV. oddelek.

Zahtevki v poravnalnem postopanju.

Prijava zahtevkov.

§ 28.

Terjatve proti upniku, ki je predlagal uvedbo poravnalnega postopanja, se morajo prijaviti poravnalnemu sodniku vsaj pet dni pred poravnalnim narokom, in sicer pisмено ali pa ustno na zapisnik. Prijava mora obsežati upnikovo ime in prebivališče, pravno osnovo in znesek terjatve kakor tudi dokaze o obstoju in višini terjatve. Ko se prijavlja terjatev, glede katere teče pravda, je treba navesti tudi pravdno sodišče in označbo spisa.

Upnikova izjava, podana po § 37., drugem odstavku, se smatra za prijavo po predpisih prvega odstavka tega paragrafa.

Ločitveni upniki morajo navesti v prijavi, če hočejo ostvariti svoje terjatve v poravnalnem postopanju, osnovo svoje pravice do ločenega poplačila ter se izjaviti o tem, do kolike višine je njih terjatev po vsej priliki založena z ločitveno pravico (§ 2, tretji odstavek). Prav to velja za upnike, katerih terjatve so zavarovane z obveznostjo sodolžnikov ali porokov ali na drug način, ki pa vendarle ne daje pravice do ločenega poplačila.

Upniki, ki zahtevajo prvenstveno poplačilo (§ 30.), morajo to kakor tudi pravno osnovo tega zahtevka navesti v svoji prijavi.

Vsakemu udeležencu gre pravica, vpogledati izročene prijave.

Terjatve, v katere ne poseza poravnalno postopanje.

§ 29.

Poravnalno postopanje ne poseza v terjatve, ki se morajo poplačati prvenstveno (§ 30.) in tudi ne

v terjatve, nastale izza uvedenega poravnalnega postopanja, iz pravnih poslov poravnalnega upravitelja ali dolžnika, ki so mu dovoljeni po § 12. Vendar pa se ne sme zahtevati na podstavi take terjatve uvedba konkurza, dokler traja poravnavno postopanje.

Uvedba poravnalnega postopanja tudi ne poseza v pogodbe o rabi (zakupu, najemu), nadalje ne v službene pogodbe.

Terjatve s pravico prvenstvenega poplačila.

§ 30.

V poravnalnem postopanju se morajo poplačati prvenstveno:

1.) stroški poravnalnega postopanja; semkaj se štejejo tudi stroški za nadzor nad dolžnikovim poslovanjem in stroški za preskušanje stanja njegove imovine;

2.) plača in ostali prejemki oseb, ki so bile v dolžnikovi službi, za poslednje leto pred uvedenim poravnalnim postopanjem, če pa je dolžnik umrl pred uvedbo poravnalnega postopanja, za poslednje leto pred njegovo smrtjo in za čas od njegove smrti do uvedbe postopanja kakor tudi zahtevki zbog razveze službe pred rokom, kolikor ne presežajo zneska letne plače; potem terjatve trgovinskih agentov za plačilo provizij in izdatkov v gotovini, kolikor so bile pridobljene ali so dospele te terjatve v poslednjem letu pred uvedbo poravnalnega postopanja; vse te terjatve, razen terjatev za plačilo zgoraj omenjenih izdatkov v gotovini, je poplačati prvenstveno samo do zneska dvajset tisoč dinarjev za vsakega poedinega upnika;

3.) stroški za pogreb, izvršen po krajevnem običaju, po dolžnikovem stanu in njegovi imovini, če je umrl dolžnik pred uvedbo poravnalnega postopanja, in najpotrebnejši izdatki za pogreb, če je umrl dolžnik po uvedbi poravnalnega postopanja;

4.) davki in druge javne davščine, ki dospevajo ob času poravnalnega postopanja ali so dospeli v poslednjih treh letih pred uvedbo poravnalnega postopanja, kolikor se ne poplačujejo te javne davščine iz izvestnih dolžnikovih predmetov, ki odgovarjajo za te davščine;

5.) prispevki za zavarovanje, predpisani z zakonom o zavarovanju delavcev ali z drugim zakonom;

6.) terjatve zdravnikov, babic, bolničarjev in lekarnarjev zbog dajatev in dobav, ki so jih izvršili v svojem poklicu, če so se izvršile te dajatve in te dobave v poslednjem letu pred uvedbo poravnalnega postopanja ali pred dolžnikovo smrtjo v korist dolžniku, njegovi rodbini ali v korist osebam, ki so se uporabljale v omenjenem času v njega hiši, gospodarstvu ali obrtu;

7.) zahtevki za povračilo škode do zneska trideset tisoč dinarjev, ki jih je povzročil dolžnik kot zakonski zastopnik (oče, varuh) svojim varovancem s tem, da je neredno upravljal njih imo-

vino. Vendar pa ne pripada takemu zahtevku prvenstvena pravica, če ni bil podan pri sodišču v dveh letih po prestopu uprave.

Prvenstveno se morajo poplačati tudi primerno izdani stroški organizacij za zaščito upnikov za delo, ki ga je izvršila taka organizacija v korist vseh upnikov glede poizvedovanja o dolžnikovem imovinskem stanju, glede zavarovanja njegove imovine in priprave za poravnavo, če so te organizacije priznane z odločbo ministrstva pravde, izdano sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo. Minister pravde sme predpisati sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo s pravilnikom pogoje, ob katerih je take organizacije službeno priznati.

P o b o t.

§ 31.

Terjatev proti dolžniku, ki jih je bilo moči pobotati že ob času, ko se je uvedlo poravnavno postopanje, ni treba prijavljati v poravnalnem postopanju.

Predpisi § 18., drugega in tretjega odstavka, in § 19. konkurznega zakona veljajo tudi tukaj.

Terjatve, ki se ne uvažujejo.

§ 32.

V poravnalnem postopanju ni uvaževati:

1.) obresti na one terjatve osebnih upnikov, ki teko od dne, ko se je uvedlo poravnavno postopanje, kakor tudi ne stroškov, ki jih ima upnik spričo svoje udeležbe v postopanju;

2.) denarnih kazni (glob) zaradi kaznivih dejanj kakršnekoli vrste;

3.) zahtevkov iz daritev, če pa se nanaša poravnavno postopanje na zapuščino, tudi ne zahtevkov na podstavi volil.

Uporabljanje predpisov konkurznega zakona.

§ 33.

Predpise konkurznega zakona o neodrejenih terjativah in rokovnih terjativah (§ 13.), o terjativah, ki imajo za predmet periodične dajatve (§ 14.), o pogojnih terjativah (§ 15.), o pravicah sodolžnikov in porokov (§ 16.), o pravici upnikov proti sozavezanecem (§ 17.), potem o nasledovalni pravici (§ 44.), o stranskih pristojbinah in terjativah za povračilo (§ 53.), o terjativah dolžnikove žene (§ 54.), o terjativah trgovinskih upnikov (§ 55.) in o terjativah inozemskih upnikov (§ 57.) je uporabljati zmiselno tudi v poravnalnem postopanju.

V. oddelek.

Poravnavni narok.

Kako je postopati na naroku.

§ 34.

Dolžnik mora priti na narok za poravnavno razpravo osebno. Namesto dolžnika sme priti na

narok njegov pooblaščenec samo, če dolžnik verjetno izkaže, da je iz tehtnih razlogov zadržan, priti osebno. Drugače se smatra, da je odstopil od svoje poravnalne ponudbe, in sodišče mora ustaviti postopanje.

Vendar pa sme preložiti poravnanli sodnik na dolžnikov predlog iz tehtnih razlogov narok najdlje za petnajst dni, da tako omogoči dolžniku osebni prihod na narok. Preden odloči o tem, mora zaslišati poravnalnega upravitelja in zaupniški odbor.

§ 35.

Dolžnik mora predložiti na naroku svoje poslovne knjige in zapiske, iz katerih se dá ugotoviti stanje njegove imovine; če pa se je med poravnalnim postopanjem popisala imovina in se je sestavila končna bilanca, ki jo je preskusil in potrdil poravnanli upravitelj, mora predložiti dolžnik tudi to.

§ 36.

Razprava o ponudbi poravnave se začne z dolžnikovo izjavo o vzrokih, zbog katerih je zastal z izpolnjevanjem svojih obveznosti.

Po tej izjavi prečitata poravnanli upravitelj in en član zaupniškega odbora svoji poročili, sestavljeni po predpisih §§ 19. in 26.

Po teh poročilih priseže dolžnik, da so seznam imovine, seznam upnikov in bilanca, ki jih je sestavil, pravilni, da ni od svoje imovine ničesar zatajil, da je izkazal svoje terjatve in dolgove v praviem znesku, da ni izpustil vedoma nobenega upnika in označil nikogar za upnika, ki ne bi res bil upnik.

Če je dolžnik zapuščina, trgovska družba, pridobitna in gospodarska zadruga ali pravna oseba, odloči poravnanli sodnik, ko je zaslišal upravitelja in zaupniški odbor, ali naj prisežejo vsi ali kateri izmed dedičev, izmed osebno odgovornih zadrušnikov ali likvidatorjev ali izmed oseb, ki so upravičene, zastopati zadrugo ali pravno osebo.

Ko je poravnanli sodnik zaslišal upravitelja in zaupniški odbor, sme iz posebnih tehtnih razlogov dolžnika oprostiti prisege.

§ 37.

Ko je dolžnik prisegel ali je bil prisege oproščen, mora pozvati sodnik vse prisotne, naj se izjavijo o pripravljenih terjativah, za katere zahtevajo upniki prvenstveno poplačilo, o pravici glasu poedinih upnikov kakor tudi o tem, ali sprejmejo ponudbo poravnave ali pa imajo drug predlog.

Pismene izjave, ki imajo advokatovo signaturo ali na katerih so podpisi overovljeni od sodišča ali javnega notarja, kakor tudi izjave, podane na zapisnik kakšnega sodišča, je smatrati, če prispejo pred koncem razprave, kakor bi bile podane na naroku samem. Z eno vlogo se sme vročiti več izjav upnikov; za njih veljavnost pa zadošča, da je tako vlogo podpisal advokat ali da so podpisi na vlogi overovljeni.

§ 38.

Dolžnik je vezan na svoje izjave, podane po § 20., prvem odstavku. Naknadno ne more prerekati terjatve, o kateri se ni izjavil v odrejenem roku.

Poravnanli upravitelj sme tudi naknadno prerekati terjatev, ki ji ni ugovarjal prej, kjer so dani pogoji § 20., drugega odstavka.

Če se poda ugovor, je treba ugotoviti, ali se nanaša na samo terjatev ali le na pravico glasu o tej terjatvi. Če se ugovarja pravilnosti ali višini terjatve, je smatrati, da se ugovarja obenem pravici glasu na podstavi te terjatve, odnosno na podstavi prerekanega dela te terjatve.

Izjave poravnalnega upravitelja na naroku, s katerimi prereka terjatev, je treba zapisati v seznam prijavljenih terjatev (§ 20.) Ta seznam je sestavni del zapisnika o naroku. Vsak upnik sme zahtevati overovljeni izpisek iz tega seznama.

Pravica glasovanja.

§ 39.

Upniki, v katerih pravice ne poseza postopanje o prisilni poravnavi, nimajo pravice glasu.

Če teče istočasno konkurzno postopanje ali poravnanlo postopanje tudi zoper trgovsko družbo in zoper osebno odgovornega družbenika, pripada upnikom, ki so prijaviili svoje terjatve v postopanju zoper družbo in v postopanju zoper družbenika, v poravnalnem postopanju zoper družbenika pravica glasu samo za oni del njih terjatev, ki se po vsej priliki ne bo poplačal v postopanju zoper družbo.

Ločitveni upniki imajo pravico glasu samo za oni del svoje terjatve, ki se po vsej priliki ne bo poplačal, če se ostvari ločitvena pravica.

Če je upnikova terjatev zavarovana z obveznostjo kakšnega sodelžnika ali poroka ali na drug način, ki ne daje pravice do ločenega poplačila, ima tak upnik pravico glasu samo za oni del svoje terjatve, ki po vsej priliki ni založen s tem zavarovanjem.

Če se ločitveni upnik odreče tej svoji pravici, ima pravico glasu kakor drugi upniki.

§ 40.

Upnik, ki ima menično terjatev, sme vršiti pravico glasu samo, če predloži izvirno menico ali njen overovljeni prepis.

Upniku, ki je pridobil terjatev z odstopom šele, ko je postal dolžnik že nesposoben za plačevanje, ne gre pravica glasu za to terjatev, če temu ugovarja upnik, upravičen za glasovanje, ki je prijavil svojo terjatev v predpisanem roku. Takega ugovora ni vpoštevati, če dokaže oni, ki zahteva pravico glasu, da je bil ponujen odgovarjajočemu upniku pred poravnalnim narokom pismo in v osemndnevem roku odkup njegove terjatve ob prav tako ugodnih pogojih, kakor so bili priznani odstopniku, in da so se ujemali ti pogoji z dolžnikovim gospodarskim stanjem neposredno

pred uvedbo poravnalnega postopanja, če pa se je odstopila terjatev, za katero se zahteva pravica glasu prej, z dolžnikovim gospodarskim stanjem ob času odstopa.

Ugovarjati ni zoper pravico glasu glede odstopljene terjatve, če je prevzel upnik to terjatev na podstavi obveznosti, ki je nastala, preden je postal dolžnik nesposoben za plačevanje.

§ 41.

Upnik, ki ni prijavil svoje terjatve v roku, predpisanem v § 27., nima pravice glasu.

Glasovanje se dovoli tudi upniku, ki ni prijavil svoje terjatve pravočasno, če izkaže verjetno, da je opustil to brez svoje krivde. Vendar pa se takemu upniku ne sme dopustiti glasovanje, če se poravnanli upravitelj ne more izjaviti o pravilnosti ali višini njegove terjatve, ne da bi se narok preložil.

O ponudbi poravnave je moči glasovati tudi pismeno ali na zapisnik sodišča, v čigar okolišju prebiva upnik. Za pismene izjave velja predpis § 37., drugega odstavka. Vloga ali zapisnik mora prispeti k sodišču, preden se začne glasovanje. Upnik sme podati svojo izjavo o sprejemu ali odklonitvi ponujene poravnave tudi z vlogo, s katero prijavlja svojo terjatev (§ 27.). Tudi za tako vlogo velja predpis § 37., drugega odstavka.

§ 42.

Upniki, ki jim pripada prijavljena terjatev kot skupna, imajo samo en glas. Medsebojno se morajo sporazumeti, kdo izmed njih in kako naj glasuje. Ta odredba se uporablja zmiselno tudi, če se drži upnikove terjatve zastavna pravica. Upnik, ki je prijavil več terjatev, ima prav tako samo en glas. Od tega se izvzema primer § 40., drugega in tretjega odstavka.

§ 43.

Bliznji dolžnikovi svojci, omenjeni v § 34. konkurznega zakona, se vpoštevajo ob izračunavanju večine upnikov in njih terjatve ob izračunavanju celokupne vsote terjatev samo, če glasujejo zoper poravnavo. Prav to velja glede pravnih naslednikov, ki so dobili od teh oseb terjatve po uvedbi poravnalnega postopanja ali v poslednjih šestih mesecih pred uvedbo postopanja.

§ 44.

Glasovanje se mora dopustiti začasno tudi upnikom, ki jim preroka pravico glasu kakšen upnik ali poravnanli upravitelj ali dolžnik. Kolikor se preroka pravilnost ali višina terjatve, je smatrati za prerekano pravico glasu za to terjatev.

Če se pokaže, da bi bil uspeh glasovanja različen po tem, ali se prerokani glas vstaje ali ne, odloči poravnanli sodnik, ko je zaslišal udeležence, ali in za kolik znesek naj se takemu upniku prizna glas.

Tudi če se preroka višina manjka onih terjatev, ki so deloma založene (§ 39., drugi in četrti odstavek), je uporabljati predpis prednjega odstavka,

samo da odloči poravnanli sodnik na dolžnikov predlog ali na predlog kakšnega upnika o manjku tudi, če ta odločba ni važna za uspeh glasovanja.

Odločbe, s katerimi se za kakšno terjatev ne priznava pravica glasu vobče ali samo deloma zato, ker se ne priznava njena pravilnost ali se ne priznava v oni višini ali z onim nezaloženim manjkom, s katerim je bila prijavljena, je vpisati v seznamek prijavljenih terjatev.

Predmet poravnalnega naroka.

§ 45.

Predmet glasovanja je, ali naj se sprejme ali odkloni vsa ponudba poravnave.

Ko se je narok začel, ne more dolžnik umekniti svoje ponudbe. Ako niso prisotni vsi upniki, upravičeni za glasovanje, je dopustno izpremeniti poravnanli predlog samo, če ni izpremenjeni predlog neugodnejši nego prvotni predlog; prav to velja tudi glede novega predloga, ki ga poda dolžnik, ko je bil zavržen njegov prvotni predlog.

Pogoji za sprejem ponudbe.

Preložitev naroka.

§ 46.

Ponudba se smatra za sprejeto, če glasuje zanjo večina upnikov s pravico glasu, prisotnih na naroku, vstevši upnike, ki so vročili svoj glas z vlogo ali s sodnim zapisnikom, in če znaša celokupni znesek terjatev onih upnikov, ki pristajajo na ponudbo, najmanj tri četrtine celokupnega zneska vseh terjatev, ki dajo pravico do glasu. Ako pa se ponuja s poravnavo upnikom 50 % njih terjatev ali še večja kvota, je smatrati ponudbo za sprejeto tudi, če pristane nanjo večina upnikov, ki so glasovali, in če znašajo terjatve upnikov, ki pristajajo na ponudbo, dve tretjini celokupnih terjatev, ki dajo pravico do glasu.

Če se doseže samo ena izmed omenjenih večin, se sme na dolžnikov predlog narok preložiti najdlje za petnajst dni. Upniki, ki na naroku niso bili prisotni, se morajo pozvati na preloženi narok. Narok se sme odložiti tudi, če dolžnik predružači svojo ponudbo ali če je moči pričakovati, da se v kratkem času izpremene okoliščine, odločilne za sklep upnikov.

Preden sodnik odloči o takem predlogu, mora zaslišati upravitelja in člane zaupniškega odbora, prisotne na naroku.

Upniki niso vezani na svoje izjave, podane na prvem naroku.

VI. oddelek.

Vsebina poravnave.

Pravica onih, ki imajo pravico do izločitve in ločitve, in pravica upnikov.

§ 47.

Poravnava ne posega v zahtevke oseb, ki imajo pravico do izločitve ali do ločitve izvestnih predmetov dolžnikove imovine.

Upniki, ki jim gre pravica do prvenstvenega poplačila (§ 30.), se morajo popolnoma poplačati, kolikor pa se njih terjatve prerekajo, zavarovati.

Izjemši primere, v katerih gre za terjatve trgovinskih upnikov (§ 33.), je treba postopati z upniki, ki jim ne gre pravica do prvenstvenega poplačila, enako, razen če upniki, ki so postavljeni s poravnavo v neugodnejši položaj, izrečno pristanejo na to, da se priznajo nekaterim upnikom večje pravice.

Če dolжник prereka terjatev, sme odrediti poravnanli sodnik na upnikov predlog, ko je zaslišal udeležence, da se zavaruj znesek, ki odpada na tako terjatev, do iste višine in ob istih pogojih, ki so določeni s poravnavo za izplačilo neprerekanih terjatev iste vrste. Zavarovani znesek postane razpoložen, če se ne ostvari prerekani zahtevek v roku, ki ga je odredil za to poravnanli sodnik.

Posebne ugodnosti.

§ 48.

Dolžnikov dogovor ali dogovor drugih oseb z upnikom ni pravnoveljavna, če se dajo ali obetajo s tem dogovorom temu upniku zoper predpise § 47., osebne koristi, preden se sklene poravnava, ali v času med sklenitvijo poravnave in pravnomočno odločbo, s katero se poravnava potrjuje.

V treh letih se sme zahtevati povračilo onega, kar se je dalo na podstavi takega pravno neveljavnega dogovora ali na podstavi pravnega posla, sklenjenega zato, da se prikrije tak dogovor. Za ta triletni rok veljajo občna pravila o zastaranju. To ne posega v pravico do večjega povračila. Za posebno ugodnost ni smatrati, če se dá kakšnemu upniku za odstopljeno terjatev nasprotna vrednost, ki se ujema z dolžnikovim gospodarskim stanjem neposredno pred uvedbo poravnalnega postopanja, če pa se je odstopila terjatev prej, z njegovim gospodarskim stanjem ob času odstopa.

Predpisi prvega odstavka se ne nanašajo na ustrezno nagrado, dano organizacijam za zaščito upnikov za njih delovanje glede pripravljanja izvensodne poravnave ali prisilne poravnave.

Ustanovitev hipoteke.

§ 49.

S poravnavo je moči dogovoriti, da se sme ustanoviti za zavarovanje zneskov, ki jih je treba plačati po poravnavi, v enem letu od dne, ko se je postopanje končalo, hipoteka v korist onemu, ki je pripravljen prevzeti plačilo ali poročstvo za plačilo dogovorjenih zneskov, in sicer do višine ten zneskov.

Da se vzdrži vrstni red hipoteke, omenjene v prvem odstavku, se sme odrediti s poravnavo tudi to, da ostani zaznamba v javni knjigi o uvedbi poravnalnega postopanja v veljavi še eno leto po koncu tega postopanja.

S poravnavo se sme odrediti, da se očuvaj vrstni red hipoteke, ki bi jo bilo treba po dovrše-

nem poravnalnem postopanju izbrisati po predpisu § 55., za novo hipoteko, osnovano s poravnavo, če se z novo terjatvijo ne obremene dotične nepremičnine bolj nego z izbrisano in če se ta vključi v enem letu po izbrisu prve terjatve.

Upnikova pravica proti sozavezancem.

§ 50.

Poravnava ne sme posezati v upnikovo pravico proti dolžnikovim sodolžnikom ali porokom in tudi ne proti regresnim zavezancem, razen če ta upnik izrečno pristane na to.

VII. oddelek.

Potrditev poravnave.

Konec in ustavitev postopanja.

Potrditev sklenjene poravnave.

§ 51.

Sprejeta poravnava postane pravnoveljavna, če jo sodišče potrdi. Odločba sodišča, s katero se poravnava potrjuje, mora obsežati bistvene odredbe poravnave.

Po en odpravek odločbe, ki se mora razglasiti, se vroči vsem upnikom in ostalim udeležencem v poravnalnem postopanju.

Odreka potrditve.

§ 52.

Potrditev poravnave se mora odreči:

1.) če je dan razlog, iz katerega se poravnalno postopanje sploh ne bi bilo smelo uvesti (§ 4.) ali bi se moralo že uvedeno postopanje ustaviti (§ 56.);

2.) če so se prekršile odredbe, ki veljajo za postopanje ali sklenitev poravnave, razen če je moči nerednosti ali nedostatke, ki so se pripetili, naknadno popraviti, ali če niso vplivale te nerednosti in ti nedostalki po okolnostih poedinega primera na sklenitev poravnave ali na njeno vsebino;

3.) če se je dosegla poravnava samo tako, da so se obetale ali zavarovale zoper odredbe §§ 47. in 48. nekaterim upnikom bodisi s poravnavo, bodisi izven poravnave posebne koristi.

§ 53.

Potrditev poravnave se sme odreči:

1.) če se ne more dobiti zadosten pregled dolžnikovega imovinskega stanja, ker je neredno vodil posle in knjige ali zapiske ali ker sploh ni vodil takih knjig, odnosno zapisnikov;

2.) če obstoji na škodo upnikov nesorazmerje med koristmi, ki se dajo dolžniku, in dolžnikovim imovinskim stanjem, ali če poravnava drugače nasprotuje skupnim koristim upnikov, ki nimajo pravice do prvenstvenega poplačila.

Pravna sredstva.

§ 54.

Zoper odločbo, s katero se potrjuje poravnava, ima pravico rekurza vsak upnik, ki ni glasoval za poravnavo, kakor tudi dolžnikov sodolžnik in porok; zoper odločbo, s katero se odreka potrditev poravnave, pa ima pravico rekurza dolžnik in vsak upnik, ki ni glasoval zoper poravnavo.

Upnik, ki ni prijavil svoje terjatve pravočasno in se zato ni udeležil glasovanja o poravnavi, sme vložiti rekurz zoper odločbo, s katero se poravnava potrjuje, če dokaže, da je brez svoje krivde zamudil rok za prijavo in če verjetno izkaže obstoj in višino svoje terjatve.

Konec postopanja.

§ 55.

Čim postane odločba o potrditvi poravnave pravnomočna, je proglasiti postopanje za končano.

Konec postopanja se mora objaviti tako, kakor je predpisano v § 8., prvem in drugem odstavku, in v § 9.

Zaznamba v javni knjigi o uvedbi poravnalnega postopanja (§ 10.) se izbriše po službeni dolžnosti, razen če je dogovorjeno s poravnavo kaj drugega (§ 49., drugi odstavek). V poslednjem primeru se vpiše, da ostane zaznamba o uvedbi poravnalnega postopanja v veljavi za eno leto. Nadalje se vpiše po službeni dolžnosti hipoteka, osnovana po § 49., tretjem odstavku, z vrstnim redom izbrisane pravice ali pa se vpiše po predpisu istega odstavka, da ostane v zmislu poravnave za eno leto v veljavi vrstni red, ki ga je imela izbrisana pravica, če je to s poravnavo dogovorjeno.

Ustavitev postopanja.

§ 56.

Razen v primerih § 12., četrtega odstavka, in § 34., prvega odstavka, je ustaviti poravnalno postopanje tudi:

1.) če se dozna ali se pojavi, ko se je že uvedlo postopanje, vzrok, ki bi bil preprečil uvedbo postopanja (§ 4.);

2.) če dolžnik ni plačal vnaprej stroškov postopanja, dasi ga je sodnik pozval na to;

3.) če dolžnik ni opravil prisega, a je ni bil oproščen;

4.) če dolžnik umakne poravnalni predlog pred poravnalnim narokom ali če se ne doseže poravnave v devetdesetih dneh po uvedbi postopanja.

Če je zahtevalo poravnalno postopanje veliko podjetje, ki mu gre posebna važnost za narodno gospodarstvo, sme minister pravde sporazumno z ministrom za trgovino in industrijo na predlog poravnalnega sodišča podaljšati ta rok za toliko, kolikor je po prilikah dotičnega primera neizogibno treba. Preden se poda tak predlog, je treba zaslišati poravnalnega upravitelja in zaupniški odbor;

5.) če se pokaže, da je zahteval dolžnik poravnalno postopanje očitno zato, da bi ukanil svoje upnike, in zlasti če se dokaže, da nima resne volje ali možnosti, izpolniti ponujene poravnave, ali če je drugače očitno, da se poravnava ne bo dosegla;

6.) če se ni dosegla večina, potrebna za sprejem poravnave;

7.) če je sodišče pravnomočno odreklo potrditev poravnave.

V primeru št. 5.) naj zasliši sodišče, preden izda odločbo, če je mogoče, dolžnika, poravnalnega upravitelja in zaupniški odbor.

§ 57.

Čim postane odločba o ustavitvi postopanja pravnomočna, se razglasi ustavitev postopanja tako, kakor je predpisano v § 8., prvem in drugem odstavku, in v § 9.

Ako dolžnik ni trgovec, se izbriše v javni knjigi zaznamba o uvedbi postopanja (§ 10.) šele čez petnajst dni od dne, ko se je postopanje ustavilo, če se v tem roku ne poda predlog za uvedbo konkurznega postopanja. Če pa se poda v tem roku predlog za uvedbo konkurznega postopanja ali če se je podal tak predlog še pred ustavitvijo poravnalnega postopanja, se izbriše zaznamba o uvedbi poravnalnega postopanja šele, ko se vpiše zaznamba o uvedbi konkurznega postopanja ali ko postane odločba, s katero se zavrača predlog za uvedbo konkurznega postopanja, pravnomočna.

Če je dolžnik trgovec, se uvede po službeni dolžnosti konkurz o njegovi imovini, čim postane odločba o ustavitvi poravnalnega postopanja pravnomočna. Zaznamba o uvedbi poravnalnega postopanja se izbriše, ko se vpiše zaznamba o uvedbi konkurznega postopanja.

§ 58.

O ukinitvi ukrepov, izdanih za zavarovanje dolžnikove imovine in o razrešitvi poravnalnega upravitelja odloči sodišče po preteku roka, omejenega v § 57., drugem odstavku, če se prej ne uvede konkurz; če pa se je podal v tem roku predlog za uvedbo konkurza, odloči sodišče, čim postane odločba o tem predlogu pravnomočna.

VIII. oddelek.

Pravni učinek poravnave.

Učinek poravnave.

§ 59.

S poravnavo, potrjeno s pravnomočno odločbo sodišča, je dolžnik oproščen obveznosti, naknadno poplačati svojim upnikom manjek, ki jih je zadel, ali jim dati naknadno ugodnosti, ki so jih prej imeli, ki pa niso prevzete s poravnavo, izvzemši one, ki ostanejo po predpisih tega zakona nedotaknjene (§ 50.), in sicer brez razlike, ali so se upniki udeležili poravnalnega postopanja in glasovali za poravnavo ali niso.

Na isti način je oproščen dolžnik obveznosti proti porckom in osebam, ki jim pripada regresna pravica.

Odstopki od odredbe v prednjem odstavku, dogovorjeni v poravnavi, veljajo samo toliko, kolikor ne nasprotujejo predpisom §§ 47. in 48. o enakem postopanju z upniki.

Upniki, katerih terjatvam ni bilo ugodeno v poravnavi samo zbog dolžnikove krivde, smejo zahtevati, da poplačaj dolžnik njih terjatve v popolnem znesku.

Pravni učinek poravnave po predpisih prejšnjih odstavkov velja tudi za osebno odgovorne člane trgovske družbe proti družbenim upnikom.

Če teče istočasno s poravnalnim postopanjem izven konkurza o družbeni imovini tudi konkurzno postopanje ali poravnalno postopanje o zasebni imovini osebno odgovornega družbenika, se tiče prisilna poravnava, ki jo sklenejo zadružniki, terjatev družbenih upnikov samo toliko, kolikor se ne morejo ostvarjati v tem konkurzu ali v poravnalnem postopanju izven konkurza.

Terjatve, omenjene v § 32., št. 1.), se ne smejo ostvarjati niti po končanem poravnalnem postopanju. Poravnava ne posega v terjatve, omenjene v istem paragrafu pod št. 2.); terjatve, omenjene v istem paragrafu pod št. 3.), pa se smejo ostvarjati šele, ko je iztekel rok, določen s poravnavo za izvršitev obveznosti iz poravnave.

Izvršilnost prijavljenih terjatev.

§ 60.

Cim je poravnava s pravnomočno sodno odločbo potrjena, se sme dovoliti upniku za njegovo terjatev, vpisano v seznamek prijavljenih terjatev, izvršba zoper dolžnika, in sicer na podstavi zapiska v seznamku prijavljenih terjatev, če je ne prereka dolžnik ali poravnalni upravitelj ali če ji ni odvzeta pravica glasu iz vzrokov, ki se tičejo njene pravilnosti, višine ali njenega nezaloženega manjka (§ 44.). Zoper druge osebe, ki so pristopile k poravnavi kot sodolžniki ali poroki in plačniki, se sme dovoliti na podstavi omenjenih listin izvršba samo, če so s pismeno izjavo izrečno pristale na to, da se sme voditi zoper nje takoj izvršba.

Učinek poravnave v konkurzu.

§ 61.

Če se uvede konkurz, preden je poravnava do cela izpolnjena, niso upniki, ki so se udeležili poravnave, dolžni vrniti onega, kar so že prejeli v dobri veri. Toda njih terjatve se smatrajo za popolnoma poplačane, če so se poplačale v znesku, določenem s poravnavo; drugače je smatrati za poplačanega oni del terjatve, ki je proti celotnemu znesku terjatve v istem razmerju, v kakršnem je

že plačani znesek proti znesku, s katerim bi se morala terjatev plačati po poravnavi.

IX. oddelek.

Ničnost poravnave in poravnava brez učinka.

Ničnost poravnave.

§ 62.

Če bi se obsodil dolžnik v dveh letih od dne, ko je postala sodna odločba o potrditvi poravnave pravnomočna, s pravnomočno sodbo zaradi lažnega bankrotstva, izgube tako popust kakor tudi ostale ugodnosti, ki so bile dane dolžniku s poravnavo, veljavo proti vsem upnikom. Upniki pa ne izgube pravice, ki so jo pridobili s poravnavo proti dolžniku in drugim osebam.

Posledice, omenjene v prvem odstavku, nastopijo tudi, če se dolžnik zakesni z izpolnitvijo poravnave, toda s to omejitvijo, da veljajo te posledice zakesnitve samo proti onemu upniku, proti kateremu se je dolžnik zakesnil z izpolnitvijo obveznosti iz poravnave, razen če je bilo dogovorjeno s poravnavo, da nastopijo te posledice glede vseh upnikov.

Smatrati je, da obstoji zakesnitev v izpolnitvi šele, če dolžnik ni izpolnil kakšne dospel obveznosti, da si ga je upnik pismeno opomenil in mu postavil za izpolnitev naknadni rok najmanj osmih dni.

Proglasitev, da je poravnava brez učinka.

§ 63.

Če se je dosegla poravnava samo tako, da je dolžnik ali z njegovo vednostjo kdo drugi zoper predpise §§ 47. in 48. obetal ali zavaroval poedinim upnikom posebne ugodnosti ali da je postopal dolžnik ob sklepanju poravnave ali ob izkazovanju imovinskega stanja, ki je moralo biti podloga poravnavi, na drug način prevarno, sme zahtevati vsak upnik v treh letih od dne, ko je postala sodna odločba o potrditvi poravnave pravnomočna, s tožbo zoper dolžnika, da se mu povrni manjek, provzročen s poravnavo, ali proglasi, da so proti njemu brez učinka koristi in olajšave, priznane s poravnavo glede poplačila upnikov.

Zaradi tega, ker je po taki tožbi poravnava zoper njega razveljavljena, ne izgubi upnik pravice, ki jo je pridobil s poravnavo proti dolžniku in drugim osebam.

Ta pravica tožbe gre samo onim upnikom, ki se niso udeležili prevarnega dejanja ali nedopustnega naklanjanja ugodnosti poedinim upnikom in ki poleg tega niso mogli brez svoje krivde navesti še v postopanju za potrditev poravnave onih činjenic, na katere se njih tožba opira.

X. oddelek.

Posebne odredbe o poravnalnem postopanju denarnih zavodov, ki se bavijo s sprejemanjem hranilnih vlog.

Veljavnost občnih predpisov.

§ 64.

V poravnalnem postopanju denarnih zavodov, ki se bavijo s sprejemanjem hranilnih vlog, veljajo predpisi §§ 1. do 63. z izpremembami, omenjenimi v §§ 65. do 69.

Prvenstveno poplačilo vlog.

§ 65.

Razen terjatev, omenjenih v § 30., se morajo prvenstveno poplačati tudi terjatve vlagateljev do zneska deset tisoč dinarjev. Če ima kdo pri istem zavodu več vlog, je vzeti omenjeni znesek od celokupnega zneska vseh vlog.

Poravnalni upravitelj.

§ 66.

Za poravnalnega upravitelja se sme postaviti tudi državni ali zasebni denarni zavod. Ta zavod mora prijaviti sodišču člane svoje uprave, ki ga bodo v teh poslih zastopali pred sodiščem.

Zaupniški odbor.

§ 67.

Vkljub odredbi § 25. mora postaviti sodišče v poravnalnem postopanju denarnih zavodov najdlje v desetih dneh, ko se je uvedlo poravnalno postopanje, poleg poravnalnega upravitelja izmed upnikov zaupniški odbor iz petih oseb. V ta odbor mora priti tudi en član, ki ga izvolijo vlagatelji.

Odvzem uprave.

§ 68.

Če je po pravici sumiti, da bo izvršila uprava denarnega zavoda, zoper katerega se je uvedlo poravnalno postopanje, pravna dejanja na škodo upnikov ali da bo postavila nekatere upnike v ugodnejši položaj na škodo ostalim, sme sodišče na predlog poravnalnega upravitelja ali zaupniškega odbora upnikov dolžniku odvzeti upravo imovine ter izročiti to upravo poravnalnemu upravitelju. Poravnalni upravitelj ima glede te uprave pravice in dolžnosti prisilnega upravitelja po zakonu o izvršbi in zavarovanju.

Nadzornad izpolnjevanjem poravnave.

§ 69.

Če se poravnava sprejme, se izvoli že na poravnalnem naroku upniški odbor iz treh oseb

(nadzorni odbor), ki mu je naloga, nadzirati izvrševanje poravnave in paziti, da se ne stóre taka dejanja, s katerimi bi se onemogočilo poplačilo upnikov. V ta nadzorni odbor mora priti vsaj en član, ki ga izvolijo vlagatelji. Poleg članov odbora je treba izvoliti obenem tri namestnike, izmed katerih mora biti eden prav tako izvoljen od vlagateljev.

Za člane odbora ali njih namestnike smejo biti izvoljeni samo upniki s pravico glasu. Za izvoljene se smatrajo oni, za katere so glasovali upniki, katerih terjatve s pravico glasu znašajo nad polovico vseh terjatev s pravico glasu.

Nadzorni odbor upnikov ima dolžnost, nadzirati poslovanje uprave zavoda, ki mu je dovoljena poravnava, dokler se ne izpolni obveznost iz poravnave. Uprava mora zahtevati za vse posle, ki ne spadajo v običajno poslovanje, odobritev od nadzornega odbora upnikov. Odbor sklepa z večino glasov. Če se razdele glasovi tako, da se ne more ustvariti večina, odloči poravnalni sodnik. Njegova odločba je dokončna.

Če se uprava ne strinja s sklepi ali naredbami nadzornega odbora upnikov, sme zahtevati odločbo poravnalnega sodnika. Tudi v tem primeru je njegova odločba dokončna.

Če postopa uprava zoper odredbe, omenjene v tretjem odstavku, ali če je drugače po pravici sumiti, da bo započela uprava ali likvidatorji dejanja, s katerimi bi se mogla onemogočiti izpolnitev obveznosti iz poravnave, sme sodišče na predlog nadzornega odbora odvzeti upravo zavoda njegovim upravnim organom ter izročiti to upravo dotedanjemu poravnalnemu upravitelju ali drugi primerni osebi ali drugemu zavodu, dokler se ne izvrše obveznosti iz poravnave. Tak upravitelj ima pravice in dolžnosti prisilnega upravitelja.

Članom nadzornega odbora upnikov gre pravica do povračila izdanih stroškov, ki so bili potrebni, in do primerne nagrade. Višino povračila in nagrade odredi poravnalno sodišče.

Zoper odločbe, izdane po predpisih petega in šestega odstavka, je dopusten rekurz po predpisu § 70.

Predpisi § 22., tretjega odstavka, in § 25., tretjega odstavka, veljajo tudi za člane nadzornega odbora, postavljenega po predpisih prednjih odstavkov.

XI. oddelek.

Pravna sredstva in občne odredbe o postopanju.

Pravna sredstva.

§ 70.

Razen v primerih, omenjenih v §§ 23., 25., 54. in 69., je dopusten v poravnalnem postopanju rekurz samo še zoper odločbo:

- 1.) s katero se zavrača predlog za uvedbo poravnalnega postopanja;
- 2.) s katero se zavrača predlog, da bi se postavil drug poravnalni upravitelj, ali predlog, da bi se izmenjali člani zaupniškega odbora;

3.) s katero se kakšna stranka obsoja na denarno kazen;

4.) s katero se odreja, da je položiti denar pri sodišču;

5.) s katero se odreja izplačilo denarja;

6.) s katero se zavrača predlog, da bi se dolžniku odvzela uprava njegove imovine (§ 12., peti odstavek, in § 69., peti odstavek);

7.) s katero se zavrača predlog, da bi se proglasilo poravnalno postopanje za končano ali da bi se ustavilo.

Rekurz gre na apelacijsko sodišče. Rekurz se mora vložiti pri sodišču, pri katerem se vodi poravnalno postopanje, odnosno pri poravnalnem sodniku, po tem, zoper čigavo odločbo se vlaga rekurz, in sicer v osmih dneh od dne vročbe (§ 71.).

Poravnalno sodišče in poravnalni sodnik smeta sama ugoditi rekurzu, če je moči izpodbijano odločbo ali naredbo izpremeniti brez škode za kakšnega udeleženca v postopanju.

Občne odredbe o postopanju.

§ 71.

Kolikor ni odrejeno v tem zakonu kaj drugega, je uporabljati zmiselno tudi v poravnalnem postopanju predpise konkurznega zakona, zlasti pa predpise §§ 183. do 187. konkurznega zakona.

XII. oddelek.

Kazenskopravne odredbe.

§ 72.

Kolikor se ne kaznuje po kazenskem zakoniku s strožjo kaznijo, se kaznuje kakor zaradi prestopka po kazenskem zakoniku s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic:

1.) dolžnik, ki postavi namenoma, ko je postal nesposoben za plačevanje, kakšnega upnika v ugodnejši položaj, da bi s tem oškodoval ostale upnike. Predpis § 351. kazenskega zakonika velja tudi tukaj;

2.) kdor sporazumno z dolžnikom ali brez sporazuma z njim skrije, odpravi ali poškoduje izvesten sestavni del dolžnikove imovine, da bi pridobil s tem imovinsko korist na škodo vseh upnikov ali nekaterih izmed njih bodisi zase, bodisi za dolžnika, bodisi za koga drugega.

§ 73.

Kolikor se ne kaznuje po kazenskem zakoniku s strožjo kaznijo, se kaznuje kakor zaradi prestopka po kazenskem zakoniku s strogim zaporom do dveh let:

1.) upnik, ki je dobil v poravnalnem postopanju bodisi zase, bodisi za koga drugega imovinsko korist ali prejel kakšen obet, da bi glasoval za poravnavo v izvestnem zmislu ali da ne bi glasoval;

2.) kdor prijavi v tem postopanju terjatev, najsi ve, da je lažna, ali terjatev v večjem znesku, kot

mu pripada, da bi mogel vršiti upniške pravice vobče ali v večji meri, kot mu gre;

3.) vlagatelj, ki prijavi pod raznimi imeni več vlog z namero, da bi dobil tako prvenstveno poplačilo za večji znesek, kot mu pripada po predpisu § 65.;

4.) poravnalni upravitelj ali član zaupniškega odbora ali nadzornega odbora, ki prejme v poravnalnem postopanju zase ali za koga drugega na škodo upnikov imovinsko korist ali obet koristi, ki mu ne pripada;

5.) dolžnik, ki predloži namenoma sodišču nepravilen ali nepopoln seznamek imovine in dolgov.

§ 74.

V vseh primerih, navedenih v §§ 72. in 73., se kaznuje tudi poskus.

Predpisi § 356. kazenskega zakonika se uporabljajo tudi na primere §§ 72. in 73., samo da so vpoštevni tukaj namesto članov odbora člani zaupniškega odbora in nadzornega odbora, določenega v poravnalnem postopanju.

XIII. oddelek.

Končna odredba.

§ 75.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah«; dan, ko dobi obvezno moč, pa se odredi s posebnim zakonom.

V Beogradu, dne 22. novembra 1929.;

št. 94.920.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.
(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

257.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon,

s katerim se uvajata konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza.*

* »Službene Novine« z dne 1. decembra 1929., št. 282/CXV.

I. Uveljavitev.

Clen 1.

Konkurzni zakon za kraljevino Jugoslavijo z dne 22. novembra 1929. in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza z istega dne dobita za vso državo obvezno moč dne prvega maja 1930.

Clen 2.

Onega dne, ko dobita novi konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza obvezno moč, prestanejo veljati vsi konkurzni zakoni, ki so veljali doslej v poedinih pravnih območjih kraljevine, razen predpisov teh zakonov, ki se nanašajo na konkurz pridobitnih in gospodarskih zadrug.

Prav tako prestanejo veljati označenega dne vsi predpisi drugih zakonov, uredb in naredb, kolikor nasprotujejo ti predpisi odredbam novega konkurznega zakona in zakona o prisilni poravnavi izven konkurza, izvzemši njih predpise, ki se nanašajo na konkurz pridobitnih in gospodarskih zadrug.

Clen 3.

Kolikor se sklicuje kakšen zakon, kakšna uredba ali naredba na predpise konkurznega zakona ali na drug ukinjen zakoniti predpis (člen 2.), je umeti odredbe novega konkurznega zakona.

Clen 4.

V veljavi ostanejo:

1.) predpisi drugih zakonov o učinku konkurza na prezadolženčeve državljsanske, politične in častne pravice;

2.) predpisi državljsanskega zakonika, trgovinskega zakonika kakor tudi zakonov, ki se nanašajo na gospodarske in pridobitne zadruge, o učinku uvedbe konkurza na poedina pravna razmerja, prav tako pa tudi predpisi zakona o družbah z omejeno zavezo o učinku uvedbe konkurza na obstoj in pravna razmerja teh družb in društev in naposled predpisi o dolžnosti tajnega družbenika, da mora vplačati vlogo, ki mu je vrnjena, v konkurzno maso;

3.) zakoniti predpisi, ki se nanašajo na pravice, pripadajoče javnim skladiščem do vskladiščenega blaga;

4.) predpisi zakona o javnih knjigah (registrih) o vrstnem redu vpisov v te knjige (registre);

5.) predpisi o izvršbi zaradi poplačila ali zavarovanja javnih davščin kakor tudi imovinskih kazni, ki se izvajajo, dokler traja konkurzno postopanje na stvarih, ki se jih drži prvenstvena pravica omenjenih davščin in imovinskih kazni;

6.) pravice glede izvajanja izvršb, dokler traja konkurzno postopanje, kakor tudi pravice do prvenstvenega poplačila v konkurzu, ki pripadajo izvestnim družbam, zavodom in društvom po pravilih, ustanovljenih z zakonom ali potrjenih od države.

Clen 5.

Nadalje ostanejo v veljavi posebni zakoniti predpisi o zastavnicah in delnih obveznicah, ki se

glase na prinosnika ali se prenašajo z indosamentom.

Za konkurzno postopanje o imovini zavoda, ki izdaja zastavnice ali delne obveznice in ki je namenil odrejene imovinske predmete za prvenstveno založbo teh zastavnic in obveznic, veljajo te-le posebne odredbe:

1.) Terjatve upravičenih upnikov iz omenjenih zastavnic ali obveznic mora ostvariti njih skrbnik s prijavo po predpisih konkurznega zakona. Skrbnika postavi konkurzno sodišče, če ni že postavljen. Upravitelj konkurzne mase mora dati skrbniku potrebna obvestila o zastavnicah, odnosno obveznicah, ki so bile izdane in ki so v prometu, kakor tudi o predmetih, odrejenih za njih založbo, ter mu dovoliti, da vpogleda knjige in zapiske zavoda glede teh zastavnic, odnosno obveznic. Ta odredba velja tudi glede zastavnic, odnosno obveznic, izžrebanih še pred uvedbo konkurza, toda še ne odkupljenih, kakor tudi glede kuponov, ki bi se bili morali plačati pred uvedbo konkurza.

2.) Vkljub predpisu § 56., št. 1., konkurznega zakona sme zahtevati skrbnik v takem konkurzu poplačilo tudi obresti (kuponov) od takih zastavnic, odnosno obveznic, in sicer onih, ki teko od dne, ko se je uvedel konkurz, toda samo iz imovinske mase, odrejene za prvenstveno poplačilo teh upravičenih upnikov.

3.) Predpise § 132., drugega odstavka, konkurznega zakona je uporabljati zmiselno tudi na prodajanje imovinskih predmetov, odrejenih za prvenstveno poplačilo upravičenih upnikov iz zastavnic, odnosno obveznic, predpise § 144., prvega in drugega odstavka, pa na uvaževanje terjatev takih upnikov ob delitvah iz občne mase.

4.) Skrbniku pripada na upniškem zboru pravica glasu samo po predpisu § 102., tretjega odstavka, konkurznega zakona, razen če gre za vprašanja, ki se nanašajo samo na imovinske predmete, odrejene za prvenstveno poplačilo onih upnikov, ki jih zastopa.

5.) Glede prerekanja prijavljenih zahtevkov za prvenstveno poplačilo veljajo predpisi § 117., tretjega in petega odstavka, konkurznega zakona.

6.) Na prisilno poravnavo v konkurzu takega zavoda je uporabljati zmiselno predpis § 161., prvega odstavka, konkurznega zakona. Če pripada skrbniku po predpisu § 102., tretjega odstavka, konkurznega zakona pravica glasu pri glasovanju o prisilni poravnavi, mu pripada po en glas za vsak poedini del terjatve, ki jo zastopa. Ta del ustreza znesku, ki se dobi, če se razdeli celokupni znesek terjatev s pravico glasu, ki jih skrbnik ne zastopa, s številom upnikov s pravico glasu, ki jih ne zastopa.

Clen 6.

Če se uvede poravnalno postopanje zoper zavod, omenjen v členu 5., postavi skrbnika za upravičene upnike sodišče, pri katerem se vodi poravnalno postopanje, če tak že ni postavljen.

Na tako poravnalno postopanje je uporabljati zmiselno predpise člena 5. tega zakona in § 39., tretjega odstavka, zakona o prisilni poravnavi izven konkurza.

II. Prehodne odredbe.

Clen 7.

Dokler ne dobimo novi zakonik o sodnem postopanju v civilnih pravnih in novi zakon o izvršbi in zavarovanju obvezne moči, velja to-le:

1.) Kjer se sklicuje novi konkurzni zakon ali zakon o prisilni poravnavi izven konkurza na predpise zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih ali na zakon o izvršbi in zavarovanju, je treba umeti dotične predpise civilnih pravnih postopnikov, odnosno zakona o izvršbi (o izvršilnem postopanju), ki veljajo danes v poedinih območjih kraljevine, kolikor je kaj ustreznih predpisov v teh zakonih.

2.) V primerih, omenjenih v § 48., drugem odstavku, konkurznega zakona je uporabljati v pravnih območjih apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju in vrhovnega sodišča v Sarajevu dotične predpise konkurznih zakonov, ki so doslej veljali v teh pravnih območjih.

3.) Predpis § 63. konkurznega zakona, prvega odstavka, o pristojnosti trgovinskih senatov okrožnih sodišč velja samo za ona pravna območja, v katerih obstoje danes taki posebni senati (oddelki) po zakonih o ureditvi sodišč, ki veljajo dandanes. Današnja sodišča prve stopnje v območjih apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju se smatrajo za okrožna sodišča po predpisih §§ 62. do 64. konkurznega zakona.

4.) V primerih, kjer predpisuje konkurzni zakon ali zakon o prisilni poravnavi izven konkurza, da se mora nabiti oklic na sodni deski sreskega sodišča, v čigar okolišju je prezadolženčevo prebivališče ali sedež njegovega podjetja, se mora nabiti oklic v območju apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju in velikega sodišča v Podgorici na desko dotičnega sreskega načelstva.

Clen 8.

Dokler ne dobi novi zakon o izvršbi in zavarovanju obvezne moči, velja za današnji območji višjih deželnih sodišč v Ljubljani in Splitu to-le:

1.) če ločitvena pravica, omenjena v § 11., tretjem odstavku, konkurznega zakona in v § 14., drugem odstavku, zakona o prisilni poravnavi izven konkurza iznova oživi po predpisih teh paragrafov, se ustavi v korist te ločitvene pravice, dokler ne preteče dan, ko postane sklep o odpravi konkurza, odnosno o ustavitvi poravnalnega postopanja, pravnomočen, rok za prenehanje zastavne pravice, predpisan v § 256., drugem odstavku, izvršilnega reda, ki velja za današnji območji višjih deželnih sodišč v Ljubljani in Splitu;

2.) pravne posledice, določene v § 145., prvem odstavku, in § 188., drugem odstavku, omenjenega

izvršilnega reda, ne nastopijo, če se zamude roki, predpisani v teh paragrafi;

3.) sodišču se ni treba držati roka, označenega v § 140., prvem odstavku, omenjenega izvršilnega reda glede izvršitve ocenitve.

Clen 9.

Dokler ne izide zakon o zastavnicah in delnih obveznicah za vso državo, ostanejo za današnji območji višjih deželnih sodišč v Ljubljani in Splitu v veljavi člen VII. cesarskega ukaza z dne 10. decembra 1914., drž. zak. št. 337, o uvedbi konkurznega reda, poravnalnega reda in izpodbijalnega reda, ki veljajo danes v teh območjih.

Clen 10.

Dokler se ne ustanove v pravnih območjih apelacijskih sodišč v Beogradu in Skoplju in velikega sodišča v Podgorici sreske sodišča, opravljajo v teh območjih po dosedanjih predpisih overavljanje policijska oblastva.

Clen 11.

Dokler se ne ustanovita za območji vrhovnega sodišča v Sarajevu in velikega sodišča v Podgorici apelacijski sodišči, odločata o pravnih sredstvih, navedenih v konkurznem zakonu in v zakonu o prisilni poravnavi izven konkurza, namesto apelacijskega sodišča vrhovno sodišče v Sarajevu, odnosno veliko sodišče v Podgorici. Te sodišči odločata dokončno tudi v onih primerih, kjer daje konkurzni zakon zoper odločbo apelacijskega sodišča nadaljnje pravno sredstvo.

Clen 12.

Dokler se ne uredi eno kasacijsko sodišče za vso kraljevino, rešuje spore o pristojnosti med konkurznimi sodišči ali med poravnalnimi sodišči raznih pravnih območij posebni senat, omenjen v § 104. zakona o ureditvi rednih sodišč za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 18. januarja 1929.

Ta senat je tudi pristojen, izdajati odločbe, pridržane za kasacijsko sodišče po predpisu § 64., drugega odstavka, konkurznega zakona, če se prenese konkurz iz enega pravnega območja v drugo.

Clen 13.

Konkurzi, ki so bili uvedeni pred dnem, ko dobi novi konkurzni zakon obvezno moč, se morajo izvesti po dosedanjih predpisih.

Izjemoma je uporabljati predpise novega konkurznega zakona v nastopnih primerih:

1.) Če se predlaga prisilna poravnava v že obstoječem konkurzu izza dne, ko stopi novi konkurzni zakon v veljavo, je postopati s takimi predlogi po predpisih §§ 152. do 177. novega konkurznega zakona.

Ko dobi novi konkurzni zakon obvezno moč, se sme predlagati prisilna poravnava po novem konkurznem zakonu tudi v onih obstoječih konkurzih,

v katerih po dosedanjih predpisih, ki veljajo zanje po prvem odstavku, ni dopustna prisilna poravnava.

2.) Predpise §§ 181. in 182. novega konkurznega zakona o skrajšanem konkurznem postopanju je uporabljati tudi na že tekoče konkurse.

Clen 14.

Dopustnost pobota in možnost izpodbijanja pravnih dejanj se presoja po predpisih, ki so veljali ob času, ko se je pridobila nasprotna terjatev, odnosno ob času, ko se je začelo pravno dejanje; toda v konkurih, ki se uvedejo po novem konkurznem zakonu, je uporabljati odredbe novega konkurznega zakona o možnosti izpodbijanja pravnih dejanj tudi na vsa ona pravna dejanja, ki so se začela izza dne, ko je bil novi konkurzni zakon razglašen v »Službenih Novinah«. Prav tako je uporabljati odredbe novega konkurznega zakona in zakona o prisilni poravnavi izven konkurza glede dopustnosti pobota terjatev, kolikor se je pridobila nasprotna terjatev po razglasitvi novega konkurznega zakona, odnosno zakona o prisilni poravnavi izven konkurza.

V konkurzu ali poravnalnem postopanju, ki se je uvedlo izza dne, ko sta dobila obvezno moč novi konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza, je uporabljati odredbe novega konkurznega zakona o ločitvenih in njim izenačenih pravicah (§ 10., tretji odstavek, konkurznega zakona, § 15. zakona o prisilni poravnavi) kakor tudi odredbe o onih pravicah, ki jim gre v konkurznem postopanju ali v poravnalnem postopanju kakšno prvenstvo, tudi takrat, kadar so bile omenjene pravice pridobljene, preden sta dobila novi konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza obvezno moč.

Clen 15.

Predpise § 73., št. 3.), zakona o prisilni poravnavi izven konkurza, je uporabljati zmiselno tudi v primerih § 51., št. 2., konkurznega zakona.

III. Končna odredba.

Clen 16.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah«, obvezno moč pa dobi dne 1. maja 1930.

V Beogradu, dne 22. novembra 1929.;
št. 94.930.

Aleksander S. R.

Minister pravde:	Predsednik
dr. M. Srškić s. r.	ministrskega sveta,
	minister
Videl in pritisnil	za notranje posle,
državni pečat	častni adjutant
čuvár državnega pečata,	Njegovega Veličanstva
minister pravde:	kralja,
dr. M. Srškić s. r.	divizijski general:
(L. S.)	Peter Živković s. r.

Uredbe osrednje vlade.

258.

Na podstavi § 138. konkurznega zakona in § 23. zakona o prisilni poravnavi izven konkurza predpisujem to-le

Uredbo

o tarifah za nagrade upravitelju konkurzne mase in za nagrade upravitelju prisilne poravnave izven konkurza.*

I. Nagrade upravitelju konkurzne mase.

§ 1.

Merilo za odrejanje celokupne nagrade upravitelju konkurzne mase je praviloma končni uspeh njegovega poslovanja za zaščito koristi vseh upnikov konkurzne mase.

§ 2.

Nagrada upravitelju konkurzne mase se odmerja različno, kakor je pač konkurz odpravljen po § 151. ali po § 169. ali po §§ 178. in 179. konkurznega zakona.

A. V primeru § 151. konkurznega zakona.

§ 3.

Če se odpravi konkurz po § 151. konkurznega zakona, se vzame v poštev ob obmeri nagrade:

1.) vrednost realizirane mase, ki služi za poplačilo dolgov konkurzne mase in konkurznih terjatev,

2.) kvota, dosežena za poplačilo upnikov III. razreda,

3.) razlika v vrsti konkurzne mase, kakor so pač prezadolženci privatne osebe ali pa so to obratovalnice in podjetja, kolikor je potemtakem kompliciranost poslovanja manjša ali večja,

4.) ali je prezadolženčeva imovina v enem ali v več raznih krajih,

5.) ali je bila konkurzna masa realizirana z dražbo ali z likvidacijo posla.

§ 4.

(¹) Če se odpravi konkurz po § 151. konkurznega zakona, velja tarifa, dodana temu odstavku, po kateri se odmerja nagrada upravitelju konkurzne mase, pri čemer se vzame za osnovo kvota 120 % za upnike III. razreda:

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. aprila 1930., št. 87/XXXIV

Postavka	Od vrednosti realizirane mase	celokupna nagrada
I.	do Din 100.000.—	14 % do 18 %
II.	preko Din 100.000.— do Din 250.000.—	10 % do 14 %
III.	preko Din 250.000.— do Din 500.000.—	8 % do 12 %
IV.	preko Din 500.000.— do Din 1.000.000.—	5 % do 8 %
V.	preko Din 1.000.000.— do Din 2.000.000.—	3 % do 5 %
VI.	preko Din 2.000.000.— do Din 5.000.000.—	2 % do 4 %
VII.	preko Din 5.000.000.— do Din 10.000.000.—	1 % do 3 %
VIII.	preko Din 10.000.000.—	0,5 % do 2 %

(²) Konkurni sodnik odmeri nagrado upravitelju konkurzne mase po tarifnih postavkah pod I. do VIII. po obsegu in vrsti poslovanja in porabljenem trudu.

(³) Za vsakih 10 %, doseženih nad 20 % kvote za upnike III. razreda, se zvišujejo tarifne postavke pod I. do IV. za 1 %, pod V. do VIII. pa za 0,5 %.

§ 5.

Če je bilo poslovanje upravitelja konkurzne mase posebno primerno ali združeno z izrednim trudom ali tako, da je pripisovati edino njegovemu poslovanju, da se je končal konkurz za upnike v razmeroma kratkem času, z razmeroma malo stroški in z velikim uspehom, sme dodati konkurzni sodnik odstotkom tarifnih postavk v § 4., odstavkih (¹) in (²):

pod I. do IV. največ 5 %,

pod V. največ 4 %,

pod VI. največ 3 %,

pod VII. največ 2 %,

pod VIII. največ 1 % od vrednosti realizirane mase.

§ 6.

Pravdni stroški, na katere je obsojena nasprotna stranka, pripadajo konkurzni masi. Če je upravitelj konkurzne mase advokat, se smejo vzeti v poštrev in nagraditi njegovi posli za voditev pravnih po svoji vrsti, številu in razmerah kot izredni trud po § 5.

§ 7.

Upravitelj konkurzne mase ima poleg celokupne nagrade pravico tudi do povračila vseh potrebnih izdatkov v gotovini, potrošenih za konkurzno maso. Med te izdatke v gotovini se ne štejejo režijski stroški njegove pisarne, kakor: najemnina, razsvetljava, kurjava, pisalne potrebščine, osebje itd.

§ 8.

Za potrebna potovanja izven svojega sedeža ima upravitelj konkurzne mase pravico do vožnje v I. razredu osebnega in brzega vlaka in s parnikom v I. razredu, poleg tega pa do spalnega voza na železnici in spalne kabine na parniku. Kjer so ta prevozna sredstva uvedena, sme zaračunati izdatke samo zanje; kjer pa jih ni, sme zaračunati samo kilometrino Din 6.— od vsakega kilometra. Razen tega mu pripada za osebne izdatke vsakokrat od stanovanja do postaje in nazaj po Din 50.—.

§ 9.

Ob priliki potovanja izven svojega sedeža ima upravitelj konkurzne mase pravico do dnevnice Din 200.— za vsakih 24 ur, prebitih na potovanju. Čas, ki ga prebije na potovanju, krajši od 24 ur, daje pravico do celotne dnevnice, če je trajal nad 12 ur, drugače pa samo do polovice dnevnice.

§ 10.

Če se postavijo po § 93. konkurznega zakona poleg upravitelja konkurzne mase še posebni upravitelji, razdeli konkurzni sodnik nagrado med upravitelje sorazmerno z njih poslovanjem in uspehom, v mejah, ustanovljenih za odmero nagrade enemu upravitelju; pri tem se drži predpisov §§ 1. do 9. in vpoštevava vrednost realizirane mase v obsegu uprave, poverjene poedinim posebnim upraviteljem.

B. V primeru § 169. konkurznega zakona.

§ 11.

(¹) Če se odpravi konkurz po § 169. konkurznega zakona, služi kot osnova tarife za celokupno nagrado upravitelju konkurzne mase skupna vsota denarja, dosežena s sodno potrjeno poravnavo za poplačilo vseh dolgov konkurzne mase in vseh konkurznih terjatev. Pri tem je treba vzeti v poštrev tudi kvoto, doseženo za upnike III. razreda kakor tudi stadij konkurznega postopanja, v katerem je bilo sklenjeno, uvesti prisilno poravnavo.

(²) Če se uvede prisilna poravnava v stadiju že začete razdelitve konkurzne mase, znaša nagrada upravitelju konkurzne mase tri četrtine, v stadiju po obnem ugotovitvenem naroku, toda pred začeto razdelitvijo, polovico, v stadiju pred tem narokom četrtino tarifne nagrade, ki jo predpisuje § 4., pri čemer se uporabljajo po potrebi in po razmerah tudi ostali predpisi iz §§ 1. do 10.

C. V primeru §§ 178. in 179. konkurznega zakona.

§ 12.

Če se odpravi konkurz po §§ 178. in 179. konkurznega zakona, odmeri konkurzni sodnik celokupno nagrado konkurznemu upravitelju glede na njegov trud, obseg mase, stanje postopanja in eventualni uspeh, pri čemer se drži kolikor mogoče predpisov §§ 1. do 10.

Č. Če se upravitelj konkurzne mase izmenja.

§ 13.

Če se upravitelj konkurzne mase izmenja med konkurznim postopanjem, se mu odmeri nagrada po stanju postopanja, porabljenem trudu in dotlej doseženem uspehu, pri čemer se vpoštevajo predpisi §§ 1. do 10.

§ 14.

Vsaka odločba konkurznega sodnika in apelacijskega sodišča kot sodišča druge stopnje o odmeri nagrade upravitelju konkurzne mase mora biti obrazložena.

II. Nagrada upravitelju prisilne poravnave izven konkurza.

§ 15.

(¹) Kot osnova tarife za odmero nagrade upravitelju prisilne poravnave izven konkurza služi skupna vsota denarja, dosežena s sodno potrjeno poravnavo za poplačilo vseh upnikov, prav tako pa tudi kvota, dosežena za njih poplačilo, in sicer:

Kvota, dosežena za upnike	Skupna vsota, dosežena za poplačilo upnikov					za vsake nadaljnje Din 50.000.— preko Din 500.000.—	za Din 600.— več	za Din 700.— več	za Din 800.— več	za Din 900.— več	za Din 1000.— več
	do Din 10.000.—	preko Din 10.000.— do Din 25.000.—	preko Din 25.000.— do Din 50.000.—	preko Din 50.000.— do Din 100.000.—	preko Din 100.000.— do Din 500.000.—						
40 % do 45 %	8 % do 10 %	6 % do 8 %	4 % do 6 %	2 % do 3 %	1 % do 2 %						
preko 45 % do 50 %	9 % do 11 %	7 % do 9 %	5 % do 7 %	3 % do 4 %	2 % do 3 %						
preko 50 % do 55 %	10 % do 12 %	8 % do 10 %	6 % do 8 %	4 % do 5 %	3 % do 4 %						
preko 55 % do 75 %	11 % do 13 %	9 % do 11 %	7 % do 9 %	5 % do 6 %	4 % do 5 %						
preko 75 %	12 % do 14 %	10 % do 12 %	8 % do 10 %	6 % do 7 %	5 % do 6 %						

(²) Višino nagrade v mejah navedenih postavk odmeri poravnalni sodnik po obsegu, vrsti in uspehu upraviteljevega poslovanja.

§ 16.

Če je bilo poslovanje upravitelja prisilne poravnave izven konkurza posebno primerno ali združeno z izrednim trdom ali če je pokazalo izreden uspeh, se sme tarifna postavka iz § 14. zvišati, toda največ za 2 %.

§ 17.

Če se postopanje za prisilno poravnavo izven konkurza ustavi pred glasovanjem o dolžnikovi poravnalni ponudbi ali če se ustavi zato, ker sodišče ne potrdi poravnave, odmeri poravnalni sodnik po prilikah poedinega primera sorazmerno manjšo nagrado od one, ki jo določa § 15.

§ 18.

Če je postavilo sodišče več upraviteljev prisilne poravnave izven konkurza, razdeli sodišče nagrado mednje sorazmerno z njih poslovanjem in uspehom, v mejah, določenih za odmero nagrade enem upravitelju.

§ 19.

Predpise §§ 8., 9., 10., 13. in 14. je uporabljati zmiselno tudi na upravitelja prisilne poravnave izven konkurza.

§ 20.

Ta uredba dobi obvezno moč z dnem, ko stopita v veljavo konkurzni zakon in zakon o prisilni poravnavi izven konkurza.

V B e o g r a d u, dne 5. aprila 1930.; št. 33.480.

Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Banove uredbe.

259.

Odredba,

s katero se odkazujejo sreskemu načelstvu v Ptuj izvestni posli iz področja mestnega načelstva ptujskega.

Na podstavi § 1. zakona o banski upravi in § 49. občinskega statuta za mesto Ptuj z dne 4. oktobra 1887., dež. zak. št. 45, odrejam:

Sreskemu načelstvu v Ptuj se odkazujejo nastopni posli iz področja mestnega načelstva ptujskega:

1.) pobijanje notranje in zunanje protidržavne in razdorne propagande in akcije;

2.) posli policijske pristojnosti po predpisih o društvih in shodih;

3.) posli policijske pristojnosti glede tiska;

4.) izvajanje zakona o nošenju in posesti orožja;

5.) izdajanje in vidiranje potnih listin, nadzorstvo glede dovolitve za bivanje in zaposlovanje inozemcev;

6.) nadzorstvo nad izvrševanjem naredb o pisemskih golobih in zrakoplovstvu;

7.) nadzorstvo nad izvajanjem predpisov za izseljevanje.

Ta odredba stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v »Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine».

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani,

dne 18. aprila 1930.; I. No. 137/21.

Ban: Dušan Sernec s. r.

Razne objave iz »Službenih Novin».

Številka 86 z dne 15. aprila 1930.:

Zemljevid, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati. — Z odlokom ministrstva za notranje posle I. br. 4053 z dne 14. februarja 1930. je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej zemljevid kraljevine Jugoslavije, ki ga je izdala delniška družba Freytag und Berndt na Dunaju, zaradi netočnosti v nazivih krajev in v mejah naše kraljevine.

Številka 87 z dne 16. aprila 1930.

Odlok ministra za poljedelstvo z dne 13. februarja 1930.: Postavljeni so za višje veterinarske pristave v 7. skupini I. kategorije na dosedanem službenem mestu veterinarji v isti skupini iste kategorije: Šribar Maksim pri sreskem načelstvu v Kočevju; Varl Leopold pri sreskem načelstvu v Krškem; Goljar Fran pri kranjskem sreskem načelstvu (s sedežem v Skofji Loki); Primic Fran pri sreskem načelstvu v Logatcu; dr. Jerina Fran pri sreskem načelstvu v Laškem; Kolenc Pavel pri sreskem načelstvu v Dravogradu; Uršič Anton pri sreskem načelstvu v Konjicah; Samec Fran pri sreskem načelstvu v Gornjem gradu; Samec Josip in Šerbec Josip pri sreskem načelstvu v Murski Soboti in na obmejni veterinarski postaji na Bohinjski Bistrici.

Pahor Filip. — Nadalje je postavljen za veterinarskega pristava v 8. skupini I. kategorije pri litij-skem sreskem načelstvu s sedežem v Višnji gori Drole Josip, veterinar istega sreza v isti skupini iste kategorije.

Objava ministrstva za notranje posle z dne 25. junija 1928.: Iz državljanstva kraljevine Jugoslavije sme izstopiti zaradi sprejema nemškega državljanstva Koemut Anton, mizar v Münchnu, rojen na Teznu, srez mariborski, in tja pristojen.

Številka 88 z dne 17. aprila 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. aprila 1930.: Upokojen je dr. Alaupović Tugomir, minister na razpoloženju.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 19. marca 1930.: Upokojena (upokojeni) sta po točki 2.) člena 133. uradniškega zakona poštna in telegrafska uradnika (poštni in telegrafski uradniki) v 2. skupini II. kategorije: Kampjut Lavoslav pri oblastni poštno-telegrafski upravi v Ljubljani; Modic Karla pri poštnem in telegrafskem uradu v Ljubljani 1; Stupar Regina v Dolenjem Logatcu in Petrovar Lovro v Ljutomeru.

Odlok ministra pravde z dne 3. aprila 1930.: Premješena sta kancelista v 3. skupini III. kategorije: Bokalič Fran od okrajnega sodišča v Radovljici k okrajnemu sodišču v Kamniku in Kronabeth-vogel Stanko od okrajnega sodišča v Kamniku k okrajnemu sodišču v Radovljici.

Odlok ministra za prosveto z dne 26. marca 1930.: Pomaknjen je iz 9. skupine I. kategorije v 8. skupino I. kategorije Zurga Janez (Frane), asistent na tehnični fakulteti univerze kralja Aleksandra Prvega v Ljubljani.

Koledar, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati. — Z odlokom ministrstva za notranje posle I. br. 10.205 z dne 10. aprila 1930. je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej italijanski koledar za leto 1930. »L'Altra Sponda«, ki ga je izdala Società Dalmatica v Trstu, ker z vsebino žali našo državo.

Številka 89 z dne 19. aprila 1930.:

Objava pisarne oddelka za carine ministrstva za finance v Beogradu, z dne 14. aprila 1930., št. 13.761/IV.: Stanje fonda za pobijanje tihotapstva je znašalo dne 31. marca 1930. vsoto 5.428.580 Din 13 p, ki je obrestonosno naložena pri Državni hipotekarni banki v Beogradu.

